

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1224/2009

z dnia 20 listopada 2009 r.

ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem wspólnej polityki rybołówstwa, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁵⁾ jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów wodnych, która gwarantuje zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 15 maja 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 211 z 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 151 z 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

(2) Z uwagi na fakt, że powodzenie wspólnej polityki rybołówstwa wymaga wprowadzenia skutecznego systemu kontroli, środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zmierzają do ustanowienia wspólnotowego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania, zgodnie z globalnym i zintegrowanym podejściem zgodnym z zasadą proporcjonalności, pozwalającym na zagwarantowanie zgodności z wszystkimi przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w celu zapewnienia zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych dzięki uwzględnieniu wszystkich aspektów tej polityki.

(3) Doświadczenia zdobyte w wyniku stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽⁶⁾ pokazały, że obecny system kontroli jest już niewystarczający do zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

(4) W chwili obecnej przepisy są zawarte w wielu powielających się i złożonych tekstach prawnych. Pewna część systemu kontroli jest nieodpowiednio wdrażana przez państwa członkowskie, co skutkuje niewystarczającymi i rozbieżnymi środkami przyjmowanymi w odpowiedzi na naruszanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w wyniku czego niemożliwe jest stworzenie równych warunków konkurencji dla rybaków w całej Wspólnocie. Należy zatem skonsolidować, zracjonalizować i uprościć obecny system i wynikające z niego obowiązki, w szczególności poprzez zmniejszenie podwójnych uregulowań i obciążeń administracyjnych.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

- (5) Uwzględniając skalę wyniszczenia morskich zasobów wodnych, żywotny interes Wspólnoty wymaga przyjęcia środków niezbędnych do upowszechnienia wśród wszystkich podmiotów gospodarczych kultury przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa oraz poszanowania celów ustanowionych podczas światowego szczytu w sprawie zrównoważonego rozwoju w 2002 r., jak również strategii Rady Europejskiej dotyczącej zrównoważonego rozwoju. Aby osiągnąć powyższy cel, należy wzmocnić, ujednoczyć i rozszerzyć przepisy dotyczące kontroli, inspekcji i egzekwowania środków ochrony i zarządzania zasobami, środki strukturalne oraz środki dotyczące wspólnej organizacji rynku.
- (6) Jako że rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania⁽¹⁾ narzuca państwom członkowskim obowiązek podejmowania odpowiednich środków w celu zapewnienia skuteczności zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów („NNN”) i działań pokrewnych oraz ponieważ rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. w sprawie upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków krajów trzecich na wody terytorialne Wspólnoty⁽²⁾ ustanawia przepisy w zakresie upoważnień dla wspólnotowych statków rybackich do prowadzenia działalności połowowej poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz upoważnień dla statków krajów trzecich do wstępu na wody terytorialne Wspólnoty, niniejsze rozporządzenie powinno uzupełniać wspomniane rozporządzenia i zagwarantować brak dyskryminacji pomiędzy obywatelami państw członkowskich i państw trzecich.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na stosowanie szczególnych postanowień określonych w umowach międzynarodowych lub stosowanych w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem ani na stosowanie krajowych przepisów dotyczących kontroli, które wchodzą w zakres regulacji niniejszego rozporządzenia, wykraczają jednocześnie poza minimalny zakres jego przepisów, pod warunkiem jednak, że takie przepisy krajowe są zgodne z prawem Wspólnoty.
- (8) Należy wykorzystywać nowoczesne techniki, takie jak system monitorowania statków, system wykrywania statków oraz system automatycznej identyfikacji, ponieważ dają one możliwość skutecznego monitorowania i szybkiego przeprowadzania systematycznych i automatycznych kontroli krzyżowych oraz ułatwiają procedury administracyjne, zarówno organom krajowym, jak i podmiotom gospodarczym, co pozwala w stosownym czasie przeprowadzać analizę ryzyka i ogólną ocenę wszystkich istotnych informacji dotyczących kontroli. System kontroli powinien zatem pozwalać państwom członkowskim na łączenie różnorodnych instrumentów kontroli w celu zapewnienia jak najbardziej skutecznych metod kontroli.
- (9) Należy wprowadzić nowe wspólne podejście do kontroli połowów, obejmujące kompleksowe monitorowanie połowów, mające na celu zapewnienie równych warunków konkurencji w sektorze gospodarki rybnej, uwzględniających różnice występujące wśród różnych segmentów floty. W tym celu należy ustalić wspólne kryteria realizacji kontroli rybołówstwa, w szczególności jednolite i skoordynowane procedury inspekcji na morzu, na lądzie i w obrębie całego łańcucha rynkowego. W ramach nowego podejścia należy jasno określić odpowiednie kompetencje państw członkowskich, Komisji i Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa.
- (10) Zarządzanie zasobami rybnymi na poziomie Wspólnoty opiera się w szczególności na całkowitych dopuszczalnych połowach (TAC), kwotach, systemach zarządzania nakładem połowowym i środkach technicznych. Należy podjąć odpowiednie kroki, aby zapewnić przyjęcie przez państwa członkowskie środków koniecznych do skutecznego wprowadzenia w życie wspomnianych środków zarządzania.
- (11) Działania i metody kontroli muszą opierać się na zarządzaniu ryzykiem, przy stosowaniu przez państwa członkowskie w kompleksowy i systematyczny sposób procedur kontroli krzyżowych. Konieczne jest również, by państwa członkowskie wymieniały istotne informacje.
- (12) Współpraca i koordynacja pomiędzy państwami członkowskimi, Komisją i Wspólnotową Agencją Kontroli Rybołówstwa powinna zostać wzmocniona w celu wspierania przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (13) W celu zapewnienia prowadzenia działalności połowowej zgodnie z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, działalność taka powinna podlegać licencji połowowej oraz – gdy mają zastosowanie szczególne warunki – upoważnieniu do połowów. Zastosowanie powinny też mieć przepisy dotyczące oznakowania i identyfikacji statków rybackich i ich narzędzi połowowych.
- (14) Aby zapewnić skuteczną kontrolę, państwa członkowskie powinny stosować satelitarny system monitorowania statków, a statki rybackie o długości całkowitej co najmniej 12 metrów powinny być wyposażone w urządzenie umożliwiające państwom członkowskim automatyczne zlokalizowanie i zidentyfikowanie tych statków. Statki rybackie powinny ponadto być wyposażone w system automatycznej identyfikacji zgodnie z dyrektywą 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków⁽³⁾, a państwa członkowskie powinny wykorzystywać dane z takiego systemu dla celów kontroli krzyżowych.

(1) Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

(2) Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33.

(3) Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10.

- (15) Należy wzmocnić współpracę między agencjami wspólnotowymi oraz między organami państw członkowskich. W tym celu powinna istnieć możliwość przekazywania danych z systemu monitorowania statków, systemu automatycznej identyfikacji i systemu wykrywania statków agencjom wspólnotowym i właściwym organom państw członkowskich uczestniczącym w działaniach nadzorczych do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa.
- (16) Do Rady powinny należeć decyzje w sprawie przyszłego stosowania elektronicznych urządzeń do monitorowania i narzędzi do identyfikacji, takich jak analiza genetyczna czy inne techniki kontroli rybołówstwa, jeżeli te techniki pozwalają w sposób wydajny kosztowo poprawić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (17) Państwa członkowskie powinny monitorować działalność swoich statków rybackich w granicach wód Wspólnoty i poza nimi. Aby ułatwić skuteczne monitorowanie, kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 10 metrów powinni mieć obowiązek prowadzenia dziennika połowowego oraz okazywania deklaracji wyładunkowych i przeładunkowych. Aby korzystać z nowoczesnych technik, w przypadku statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów dziennik połowowy powinien być prowadzony w wersji elektronicznej, a deklaracje wyładunkowe i przeładunkowe powinny być przekazywane drogą elektroniczną.
- (18) Informacje zawarte w dziennikach połowowych statków rybackich należy sprawdzać podczas wyładunku. Osoby uczestniczące w wyładunkach i wprowadzaniu ryb i produktów rybołówstwa do obrotu powinny w związku z tym być zobowiązane do deklarowania ilości wyładowanych, przeładowanych, oferowanych do sprzedaży lub zakupionych.
- (19) W odniesieniu do małych statków rybackich, których długość całkowita nie przekracza 10 metrów, obowiązek prowadzenia przez nie dziennika połowowego lub wypełniania deklaracji wyładunkowej stanowiłby obciążenie niewspółmierne do ich zdolności połowowej. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu kontroli tego rodzaju statków rybackich państwa członkowskie muszą monitorować ich działalność, wprowadzając w życie plan kontroli wyrwykowych.
- (20) Przeładunki na morzu nie podlegają właściwej kontroli państw bandery lub państw nadbrzeżnych, dlatego też stwarzają armatorom możliwość przewożenia nielegalnych połowów. W trosce o poprawę kontroli czynności przeładunkowe w obrębie Wspólnoty powinny być dozwolone wyłącznie w wyznaczonych portach.
- (21) Organy państw członkowskich powinny mieć możliwość monitorowania wyładunków w swoich portach. W tym celu statki rybackie prowadzące połowy zasobów objętych planem wieloletnim, które mają obowiązek dokonywania w formie elektronicznej zapisu informacji w dzienniku połowowym, powinny mieć obowiązek powiadamiania wcześniej wspomnianych organów o zamiarze dokonania wyładunku w ich portach. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość odmówienia dostępu, jeżeli wymagane informacje nie są wyczerpujące.
- (22) Ponieważ zarządzanie zasobami rybnymi opiera się na uprawnieniach do połowów, należy zapewnić prawidłowe zapisywanie połowów i wykorzystanego nakładu połowowego oraz wliczanie tych połowów oraz wykorzystanego nakładu połowowego do kwot i przydziałów nakładu połowowego państwa członkowskiego bandery. Jeżeli dostępna kwota połowowa lub przydział nakładu połowowego zostaną wyczerpane, łowiska powinny być zamykane.
- (23) Uwzględniając wymogi w zakresie zdolności połowowej wspólnotowej floty rybackiej określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, w rozporządzeniu Rady (WE) nr 639/2004 z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie zarządzania flotami rybackimi zarejestrowanymi w regionach peryferyjnych Wspólnoty⁽¹⁾, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1438/2003 z dnia 12 sierpnia 2003 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do polityki dotyczącej floty wspólnotowej, określonej w rozdziale III rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002⁽²⁾, oraz rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2104/2004 z dnia 9 grudnia 2004 r. dotyczącym szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 639/2004⁽³⁾, należy wprowadzić instrumenty kontroli zdolności połowowej floty obejmujące monitorowanie mocy silnika oraz stosowania narzędzi połowowych. Dlatego też państwa członkowskie powinny przyjąć środki, by zadbać o to, aby całkowita zdolność połowowa odpowiadająca licencjom połowowym nie przekroczyła maksymalnych poziomów zdolności połowowych, i zapewnić, by moc silnika statków rybackich nie przekroczyła certyfikowanej mocy silnika napędu tych statków. Państwa członkowskie powinny w tym celu certyfikować moc silnika napędu statków rybackich, których moc silnika napędu przekracza 120 kW, a także sprawdzać na podstawie planów kontroli wyrwykowych zgodność mocy silnika z innymi dostępnymi informacjami.
- (24) Szczególne środki powinny mieć zastosowanie w przypadku planów wieloletnich jako szczególna forma ochrony danych stad. Przeładunki połowów stad podlegających planom wieloletnim mogą być dozwolone jedynie w wyznaczonych portach, wyłącznie w przypadku gdy te połowy zostały zważone.
- (25) Należy przewidzieć przepisy szczególne, stanowiące, że wolno stosować jedynie uznane narzędzia połowowe i że stracone narzędzie jest odzyskiwane.
- (26) Specjalne zasady powinny być zastosowane do obszarów ograniczonych połowów. Należy jasno określić procedurę ogłaszania doraźnego zamykania łowisk i jego odwoływania.

(1) Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 9.

(2) Dz.U. L 204 z 13.8.2003, s. 21.

(3) Dz.U. L 365 z 10.12.2004, s. 19.

- (27) Ponieważ połowy rekreacyjne mogą mieć istotny wpływ na zasoby rybne, państwa członkowskie powinny zapewnić, by były one prowadzone w sposób zgodny z celami wspólnej polityki rybołówstwa. Dla stad objętych planem odbudowy państwa członkowskie powinny zbierać dane dotyczące połowów odnoszące się do połowów rekreacyjnych. W przypadku gdy takie połowy mają istotny wpływ na zasoby, Rada powinna mieć możliwość zdecydowania o szczególnych środkach zarządzania.
- (28) W celu ustanowienia kompleksowego systemu kontroli należy objąć nim cały łańcuch produkcji i wprowadzania do obrotu. Powinien on zawierać spójny system identyfikowalności uzupełniający przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającym ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującym Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającym procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽¹⁾ oraz dysponować wzmocnioną kontrolą organizacji producentów. Powinien również chronić interesy konsumentów, dostarczając im, na każdym etapie wprowadzania do obrotu, informacje o przeznaczeniu handlowym, metodzie produkcji i obszarze połowowym, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2065/2001 z dnia 22 października 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie informowania konsumentów o produktach rybołówstwa i akwakultury⁽²⁾. Powinien również zapewniać monitorowanie organizacji producentów zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2508/2000 z dnia 15 listopada 2000 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do programów operacyjnych w sektorze rybołówstwa⁽³⁾.
- (29) Aby zagwarantować właściwą kontrolę wszystkich połowów, państwa członkowskie powinny zapewnić wprowadzanie po raz pierwszy do obrotu lub rejestrowanie wszystkich produktów rybołówstwa w ośrodku aukcyjnym, lub sprzedaż zarejestrowanym nabywcom lub w organizacjom producentów. Z uwagi na to, że, aby śledzić wykorzystanie kwot, należy znać dokładną wagę połowów, państwa członkowskie powinny zapewnić ważenie wszystkich produktów rybołówstwa, chyba że istnieją oparte na wspólnej metodologii plany kontroli wtrywkowej.
- (30) Aby prześledzić przebieg połowu i umożliwić sprawdzenie spójności z danymi dotyczącymi połowu, zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne organy lub osoby upoważnione przez państwa członkowskie powinny przedstawić dokumenty sprzedaży. Jeżeli wykazują one roczne obroty przy pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa w wysokości ponad 200 000 EUR, dokumenty sprzedaży należy przekazywać drogą elektroniczną.
- (31) W celu zapewnienia zgodności ze wspólnotowymi środkami związanymi z handlem i ochroną należy podjąć kroki, aby wszystkie produkty rybołówstwa, w odniesieniu do których nie przedstawiono ani dokumentu sprzedaży, ani deklaracji przejścia, przewożone do miejsca innego niż miejsce wyładunku, posiadały obowiązkowo dokument przewozowy informujący o ich charakterze, pochodzeniu i masie, o ile przed przewozem dokumentu przewozowego nie przekazano drogą elektroniczną.
- (32) Państwa członkowskie przeprowadzają w regularnych odstępach czasu kontrole organizacji producentów, aby upewnić się, czy spełniają one wymogi prawne. Powinny również przeprowadzać kontrole dotyczące uzgodnień w zakresie cen i interwencji.
- (33) Państwa członkowskie powinny sprawować nadzór nad wodami wspólnotowymi i podejmować konieczne środki, jeżeli informacje uzyskane w wyniku obserwacji lub wykrywania nie są zgodne z informacjami, którymi dysponują.
- (34) Należy opracować jasny plan i ustalić zadania obserwatorów kontroli dla przyszłych programów obecności wspólnotowych obserwatorów kontroli. Należy też jednocześnie ustalić zasady przeprowadzania inspekcji.
- (35) W celu spójnego i skutecznego ścigania przypadków naruszenia przepisów należy stworzyć możliwość korzystania ze sprawozdań z inspekcji i nadzoru, sporządzanych przez urzędników Komisji, inspektorów Wspólnoty i urzędników państw członkowskich, w ten sam sposób, w jaki korzysta się ze sprawozdań krajowych. Jednocześnie państwa członkowskie powinny stworzyć elektroniczną bazę danych, w której umieszczone zostaną sporządzane przez urzędników tych państw sprawozdania z inspekcji i nadzoru.
- (36) Aby zwiększyć wspólny poziom kontroli wód wspólnotowych, należy stworzyć wykaz inspektorów wspólnotowych oraz sprecyzować ich zadania i kompetencje. Z tego też powodu powinny być możliwe w pewnych warunkach inspekcje statków rybackich poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzającą inspekcję.
- (37) W przypadku naruszenia przepisów należy zapewnić podjęcie odpowiednich środków i możliwość skutecznego przeprowadzenia działań następczych niezależnie od tego, gdzie takie naruszenie wystąpiło. W niektórych przypadkach poważnego naruszenia przepisów należy przeprowadzić wzmocnione działania następcze, aby umożliwić natychmiastowe postępowanie wyjaśniające. Do tego celu państwa członkowskie powinny również zostać zobowiązane do podjęcia odpowiednich środków, gdy naruszenie zostało wykryte przez inspektora wspólnotowego. Pod pewnymi warunkami powinno być możliwe przeniesienie postępowania do państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest sprawca.

(1) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

(2) Dz.U. L 278 z 23.10.2001, s. 6.

(3) Dz.U. L 289 z 16.11.2000, s. 8.

- (38) Należy odstraszać obywateli państw członkowskich od naruszania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Jako że działania podejmowane wskutek naruszania tych przepisów różnią się znacznie w zależności od państwa członkowskiego, powoduje to dyskryminację i nierówne warunki konkurencji dla rybaków, a biorąc pod uwagę fakt, że brak skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji w niektórych państwach członkowskich zmniejsza skuteczność kontroli, należy wprowadzić system sankcji administracyjnych w połączeniu z systemem punktów karnych za poważne naruszenia, aby stworzyć środek rzeczywiście odstrasżający.
- (39) Utrzymywanie się dużej liczby poważnych naruszeń przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na wodach terytorialnych Wspólnoty lub przez wspólnotowe podmioty gospodarcze jest w znacznym stopniu skutkiem zbyt łagodnych kar za poważne naruszenie tych przepisów przewidzianych w przepisach krajowych. Złą sytuację pogarsza dodatkowo duża różnorodność wysokości kar w poszczególnych państwach członkowskich, która zachęca podmioty prowadzące nielegalną działalność do połowów na wodach lub na terytoriach państw członkowskich, w których kary są najłagodniejsze. Dlatego należy uzupełnić maksymalną wysokość kar za poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, określonych w art. 44 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008, odstrasżającymi karami, biorąc pod uwagę charakter szkody, wartość produktów rybołówstwa uzyskanych dzięki popełnieniu poważnego naruszenia, sytuację ekonomiczną sprawcy naruszenia i powtarzalność naruszenia. Należy również ustalić natychmiastowe środki wykonawcze i środki uzupełniające.
- (40) Określenie kar należy uzupełnić systemem punktów karnych za poważne naruszenia przepisów, na podstawie którego należy zawieszać licencję połowową, jeżeli – w wyniku nałożenia kar za poważne naruszenia przepisów – właścicielowi licencji połowowej przypisano pewną liczbę punktów. Jeżeli na podstawie tego systemu pięciokrotnie zawieszono licencje połowowe i znowu przypisano pewną liczbę punktów, należy całkowicie cofnąć licencję połowową. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapisywać w rejestrze krajowym wszelkie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (41) W celu osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa Komisja musi mieć możliwość podjęcia skutecznych środków naprawczych. Należy zatem rozszerzyć uprawnienia Komisji w zakresie zarządzania i jej możliwość podejmowania interwencji w sposób odpowiedni do poziomu zaistniałego naruszenia przepisów popełnionego przez państwo członkowskie. Komisja powinna posiadać uprawnienia do przeprowadzania inspekcji bez uprzedniej zapowiedzi oraz w sposób niezależny, tak aby sprawdzać działania kontrolne podejmowane przez właściwe organy państw członkowskich.
- (42) W celu ochrony wspólnotowych interesów finansowych i zadbania o nadrzędny interes, jakim jest ochrona zasobów rybnych, pomoc finansowa w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006 z dnia 22 maja 2006 r. ustanawiającego wspólnotowe środki finansowe na rzecz wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz w obszarze prawa morza ⁽²⁾ powinna być uzależniona od przestrzegania przez państwa członkowskie ich zobowiązań w zakresie kontroli rybołówstwa i dlatego w przypadkach nieodpowiedniej realizacji przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie mającej wpływ na skuteczność finansowanych środków należy przewidzieć możliwość zawieszenia i anulowania takiej pomocy finansowej.
- (43) Należy przyznać Komisji uprawnienia do zamykania łowiska, jeżeli kwota danego państwa członkowskiego lub TAC zostały wyczerpane. Komisja musi również mieć prawo odliczenia kwot i przydziałów nakładu w celu zagwarantowania, że limity uprawnień do połowów są w pełni uwzględniane. Komisja powinna również mieć zdolność podejmowania środków nadzwyczajnych, jeżeli istnieją dowody, że działalność połowowa lub środki przyjęte przez państwo członkowskie są niezgodne ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi w ramach planów zarządzania lub zagrażają ekosystemowi morskemu.
- (44) Należy zapewnić wymianę danych drogą elektroniczną z innymi państwami członkowskimi i Komisją lub z wyznaczonym przez nią organem. Komisja, lub wyznaczony przez nią organ, musi mieć możliwość bezpośredniego dostępu do danych dotyczących połowów należących do państw członkowskich, tak aby móc skontrolować, czy państwa te wypełniają swoje obowiązki, i interweniować w przypadku niespójności.
- (45) W celu lepszej komunikacji właściwe organy państw członkowskich powinny stworzyć strony internetowe; informacje ogólne powinny być udostępnione w bezpiecznej części tych stron internetowych. Należy również zadbać o to, by właściwe organy państw członkowskich w celu wdrażania niniejszego rozporządzenia współpracowały ze sobą, z Komisją i z organem przez nią wyznaczonym oraz z właściwymi organami państw trzecich.
- (46) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾. Wszystkie środki przyjęte przez Komisję w celu wykonania niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

(47) Należy dostosować i poszerzyć kompetencje Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa tak, aby wesprzeć jednolite wdrażanie systemu kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, zapewnić organizację współpracy operacyjnej, pomoc państwom członkowskim oraz możliwość powołania jednostki kryzysowej, w przypadkach kiedy stwierdzono poważne zagrożenie dla wspólnej polityki rybołówstwa. Powinna ona również mieć możliwość zapewnienia sobie niezbędnego sprzętu, aby realizować wspólne plany rozmieszczenia oraz współpracować przy realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE.

(48) Dane zgromadzone i wymienione na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny być traktowane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie poufności. Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ powinna mieć zastosowanie do działań związanych z przetwarzaniem danych osobowych podejmowanych przez państwa członkowskie przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽²⁾ powinno regulować podejmowane przez Komisję w zastosowaniu niniejszego rozporządzenia działania związane z przetwarzaniem danych osobowych.

(49) W celu dostosowania prawodawstwa wspólnotowego do niniejszego rozporządzenia należy zmienić niektóre rozporządzenia odnoszące się do przepisów w zakresie kontroli.

(50) Z uwagi na fakt, że niniejsze rozporządzenie ustanowi nowy, kompleksowy system kontroli, należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 2847/93, rozporządzenie Rady (WE) nr 1627/94 z dnia 27 czerwca 1994 r. ustanawiające ogólne przepisy dotyczące specjalnych zezwoleń połowowych⁽³⁾ oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1966/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie elektronicznej rejestracji i raportowania działalności połowowej oraz w sprawie środków teledetekcji⁽⁴⁾.

(51) Aby zapewnić państwom członkowskim czas konieczny do przyjęcia niektórych nowych zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu, należy odłożyć na późniejszy termin stosowanie niektórych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 6.7.1994, s. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 408 z 30.12.2006, s. 1.

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólnotowy system kontroli, inspekcji i egzekwowania (zwany dalej „wspólnotowym systemem kontroli”) służący zapewnieniu przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszelkiej działalności objętej wspólną polityką rybołówstwa, prowadzonej na terytorium państw członkowskich, lub wodach wspólnotowych lub przez wspólnotowe statki rybackie, lub, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery, przez obywateli państw członkowskich.

2. Działalność prowadzona na wodach morskich w krajach i terytoriach zamorskich, o których mowa w załączniku II do Traktatu, jest traktowana jak działalność prowadzona na wodach morskich państw trzecich.

Artykuł 3

Związek z przepisami międzynarodowymi i krajowymi

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla szczególnych postanowień określonych w porozumieniach w sprawie połowów zawartych między Wspólnotą a państwami trzecimi lub stosowanych w ramach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem lub w ramach podobnych porozumień, których Wspólnota jest stroną umawiającą się lub współpracującym podmiotem niebędącym stroną.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla krajowych środków kontroli, które wykraczają poza zakres jego minimalnych wymogów, pod warunkiem że są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym oraz wspólną polityką rybołówstwa. Na wniosek Komisji państwa członkowskie powiadamiają o tych środkach kontroli.

Artykuł 4

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002. Stosuje się również następujące definicje:

1) „działalność połowowa” oznacza poszukiwanie ryb, wydawanie, wystawianie, holowanie i wybieranie narzędzia połowowego, wciąganie połowu na pokład, przeładunek, zatrzymywanie na pokładzie, przetwarzanie na pokładzie, przenoszenie, umieszczanie w sadzach, tuczenie i wyładowywanie ryb i produktów rybołówstwa;

- 2) „przepisy wspólnej polityki rybołówstwa” oznaczają prawodawstwo wspólnotowe dotyczące ochrony i eksploatacji żywych zasobów wodnych oraz zarządzania nimi, akwakultury, przetwórstwa, przewozu i wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 3) „kontrola” oznacza monitorowanie i nadzór;
- 4) „inspekcja” oznacza wszelkie czynności kontrolne przeprowadzane przez urzędników, dotyczące przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i wpisane do sprawozdania z inspekcji;
- 5) „nadzór” oznacza obserwowanie działalności połowowej na podstawie obserwacji dokonywanych przez statki inspekcyjne lub oficjalne statki powietrzne oraz techniczne metody wykrywania i identyfikacji;
- 6) „urzędnik” oznacza osobę upoważnioną przez organ krajowy, Komisję lub Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa do przeprowadzania inspekcji;
- 7) „inspektorzy wspólnotowi” oznaczają urzędników państwa członkowskiego, Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, których nazwiska są zawarte w wykazie sporządzanym na podstawie art. 79;
- 8) „obserwator kontroli” oznacza osobę upoważnioną przez organ krajowy do obserwacji wykonywania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- 9) „licencja połowowa” oznacza urzędowy dokument nadający jego właścicielowi prawo, określone w przepisach krajowych, do wykorzystania danej zdolności połowowej w celu komercyjnej eksploatacji żywych zasobów wodnych. Zawiera ona minimalne wymagania dotyczące identyfikacji, cech technicznych i wyposażenia wspólnotowego statku rybackiego;
- 10) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie do połowów wydane wspólnotowemu statkowi rybackiemu w uzupełnieniu jego licencji połowowej, upoważniające do prowadzenia określonej działalności połowowej w danym okresie, na danym obszarze lub w odniesieniu do danego łowiska przy spełnieniu warunków szczegółowych;
- 11) „system automatycznej identyfikacji” oznacza niezależny i stale działający system identyfikacji i monitorowania statków, który pozwala statkom na elektroniczną wymianę danych statku – w tym dotyczących identyfikacji, pozycji, kursu i prędkości – z innymi statkami znajdującymi się w pobliżu lub organami na lądzie;
- 12) „dane z systemu monitorowania statków” oznaczają dane dotyczące identyfikacji statków rybackich, pozycji geograficznej, daty, godziny, kursu i prędkości, przekazywane do ośrodka monitorowania rybołówstwa państwa bandery przez satelitarne urządzenia lokacyjne zainstalowane na statkach rybackich;
- 13) „system wykrywania statków” oznacza satelitarną technikę tele-detekcji, dzięki której można zidentyfikować statki i ustalać ich pozycje na morzu;
- 14) „obszar ograniczonych połowów” oznacza każdy obszar morski podlegający jurysdykcji państwa członkowskiego, który został określony przez Radę i w którym działalność połowowa jest albo ograniczona, albo zabroniona;
- 15) „ośrodek monitorowania rybołówstwa” oznacza centrum operacyjne utworzone przez państwo członkowskie bandery i wyposażone w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne odbieranie danych, ich przetwarzanie i elektroniczne przesyłanie;
- 16) „przeładunek” oznacza rozładowanie całości lub części produktów rybołówstwa lub akwakultury ze statku na inny statek;
- 17) „ryzyko” oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia, które mogłoby stanowić naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- 18) „zarządzanie ryzykiem” oznacza systematyczną identyfikację ryzyka oraz wdrażanie wszelkich środków niezbędnych do ograniczenia występowania takiego ryzyka. Obejmuje takie działania, jak gromadzenie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, przygotowywanie i podejmowanie działań, a także regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe źródła i strategie;
- 19) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 20) „partia” oznacza ilość produktów rybołówstwa i akwakultury danego gatunku o takiej samej postaci, pochodząca z tego samego odpowiedniego obszaru geograficznego i z tego samego statku rybackiego lub grupy statków rybackich lub z tej samej jednostki produkcji akwakultury;
- 21) „przetwórstwo” oznacza proces przygotowywania określonej postaci produktu. Obejmuje ono filetowanie, pakowanie, puszkowanie, mrożenie, wędzenie, solenie, gotowanie, marynowanie, suszenie lub przygotowywanie ryb do wprowadzenia do obrotu w jakikolwiek inny sposób;
- 22) „wyładunek” oznacza pierwsze rozładowanie jakiegokolwiek ilości produktów rybołówstwa z pokładu statku rybackiego na ląd;
- 23) „handel detaliczny” oznacza obróbkę lub przetwarzanie produktów pochodzących z żywych zasobów wodnych i ich przechowywanie w punkcie sprzedaży lub w punkcie dostawy dla konsumenta końcowego, co obejmuje również dystrybucję;

- 24) „*plany wieloletnie*” oznaczają plany odbudowy, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, plany zarządzania, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, jak również inne przepisy wspólnotowe przyjęte na mocy art. 37 Traktatu, ustanawiające szczegółowe środki zarządzania dla poszczególnych stad ryb na okres kilkuletni;
- 25) „*państwo nadbrzeżne*” oznacza państwo, w którego wodach podlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji lub portach prowadzona jest działalność;
- 26) „*egzekwowanie*” oznacza wszelkie działania podjęte w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa;
- 27) „*certyfikowana moc silnika*” oznacza maksymalną ciągłą moc silnika, która może być uzyskana w kołnierzu wyjściowym silnika zgodnie z certyfikatem wydanym przez organy państwa członkowskiego lub towarzystwa klasyfikujące lub innych operatorów przez nich wyznaczonych;
- 28) „*połowy rekreacyjne*” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której morskie zasoby wodne są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- 29) „*przemieszczenie*” oznacza operacje połowowe, w przypadku których połów lub jego część są przenoszone lub przemieszczane ze wspólnego narzędzia połowowego na statek lub z ładowni statku rybackiego lub jego narzędzia połowowego na sieć, pojemnik lub do sadzów znajdujących się poza statkiem, gdzie żywy połów jest trzymany do wyładunku;
- 30) „*odpowiedni obszar geograficzny*” oznacza obszar morski, który jest uznawany za jednostkę do celów geograficznej klasyfikacji w rybołówstwie, wyrażony przez odniesienie do podobszaru FAO, rejonu lub podrejonu, lub, w stosownych przypadkach, statystycznego prostokąta ICES, strefy nakładu połowowego, strefy ekonomicznej lub obszaru ograniczonego współrzędnymi geograficznymi;
- 31) „*statek rybacki*” oznacza każdy statek wyposażony do celów komercyjnej eksploatacji żywych zasobów wodnych;
- 32) „*uprawnienia do połowów*” oznaczają określone ilościowo prawne upoważnienie do łowienia, wyrażone jako połowy lub nakład połowowy.

TYTUŁ II

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 5

Zasady ogólne

1. Państwa członkowskie kontrolują działalność prowadzoną przez osoby fizyczne lub prawne w ramach wspólnej polityki rybołówstwa na swoim terytorium oraz na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji, a w szczególności połowy, przeładunki, przenoszenie ryb do sadzów lub urządzeń akwakultury, w tym urządzeń do tuczenia, wyładunek, wywóz, przewóz, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu i przechowywanie produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Państwa członkowskie kontrolują również dostęp do wód i zasobów oraz działalność prowadzoną poza wodami wspólnotowymi przez wspólnotowe statki rybackie pływające pod ich banderą oraz, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, przez swoich obywateli.

3. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie środki, przydzielają wystarczające zasoby finansowe, ludzkie i techniczne oraz tworzą struktury administracyjne i techniczne niezbędne do zapewnienia kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów w odniesieniu do działalności prowadzonej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Państwa członkowskie udostępniają swoim właściwym organom i urzędnikom wszelkie odpowiednie środki do wykonywania przez nich ich zadań.

4. Każde państwo członkowskie dba o to, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów były przeprowadzane w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.

5. W każdym państwie członkowskim jeden organ zajmuje się koordynowaniem działalności kontrolnej wszystkich krajowych organów kontroli. Organ ten również odpowiada za koordynowanie gromadzenia, przetwarzania i certyfikacji informacji dotyczących działalności połowowej oraz za składanie sprawozdań Komisji, Wspólnotowej Agencji Kontroli Rybołówstwa ustanowionej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 768/2005⁽¹⁾, innym państwu członkowskim i, w stosownych przypadkach, państwu trzecim, oraz za współpracę z nimi i zapewnianie przekazywania im informacji.

6. Zgodnie z procedurą określoną w art. 103 płatności wkładów ze strony Europejskiego Funduszu Rybackiego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1198/2006 oraz wspólnotowych wkładów finansowych na rzecz środków, o których mowa w art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 861/2006, dokonuje się z zastrzeżeniem wypełniania przez państwa członkowskie ich obowiązku w zakresie przestrzegania i egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, związanych z finansowanymi środkami lub mających wpływ na ich skuteczność, oraz zapewnienia w tym celu funkcjonowania i utrzymania sprawnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania.

7. Zgodnie ze swoimi kompetencjami Komisja i państwa członkowskie zapewniają realizację celów niniejszego rozporządzenia przy zarządzaniu pomocą finansową Wspólnoty i jej kontroli.

TYTUŁ III

OGÓLNE WARUNKI DOSTĘPU DO WÓD I ZASOBÓW

Artykuł 6

Licencja połowowa

1. Wspólnotowy statek rybacki może być wykorzystywany do komercyjnej eksploatacji żywych zasobów wodnych tylko pod warunkiem posiadania przez niego ważnej licencji połowowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1.

2. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby informacje zawarte w licencji połowowej były dokładne i zgodne z informacjami zawartymi w rejestrze floty rybackiej Wspólnoty, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

3. Państwo członkowskie bandery zawiesza czasowo licencję połowową danego statku, który został czasowo unieruchomiony decyzją wydaną przez to państwo członkowskie lub którego upoważnienie do połowów zostało zawieszona zgodnie z art. 45 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

4. Państwo członkowskie bandery cofa na stałe licencję połowową statku, w stosunku do którego stosowany jest środek dostosowywania zdolności połowowej, o którym mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 lub którego upoważnienie do połowów zostało cofnięte zgodnie z art. 45 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

5. Państwo członkowskie bandery wydaje licencję połowową, zarządza nią i ją cofa zgodnie ze szczegółowymi przepisami przyjętymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 7

Upoważnienie do połowów

1. Wspólnotowy statek rybacki działający na wodach wspólnotowych jest upoważniony do prowadzenia konkretnego rodzaju działalności połowowej tylko wtedy, gdy jest ona wskazana na jego ważnym upoważnieniu do połowów, jeżeli łowiska lub strefy połowów, w których działalność jest dozwolona, są objęte:

- a) systemem zarządzania nakładem połowowym;
- b) planem wieloletnim;
- c) obszarem ograniczonych połowów;
- d) połowami do celów badawczych;
- e) innymi przypadkami określonymi w prawodawstwie wspólnotowym.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada szczególny krajowy system upoważnień do połowów, wysyła Komisji na jej żądanie streszczenie informacji zawartych w wydanym upoważnieniu oraz związane z nimi łączne dane liczbowe dotyczące nakładu połowowego.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery przyjęło przepisy krajowe w formie krajowego systemu upoważnień do połowów w celu rozdzielenia posiadanych uprawnień do połowów pomiędzy poszczególne statki, przesyła Komisji na jej żądanie informacje o statkach rybackich upoważnionych do prowadzenia działalności połowowej na danym łowisku, w szczególności informacje dotyczące oznaki rybackiej, nazwy danego statku rybackiego oraz przyznanych mu uprawnień do połowów.

4. Upoważnienia do połowów nie wydaje się, jeżeli dany statek rybacki nie posiada licencji połowowej uzyskanej zgodnie z art. 6 lub jeżeli jego licencja została zawieszona lub cofnięta. Upoważnienie do połowów jest automatycznie cofane, w przypadku gdy licencja połowowa wydana dla danego statku została cofnięta na stałe. Zawiesza się je, jeżeli licencja została zawieszona czasowo.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 8

Oznakowanie narzędzi połowowych

1. Kapitan statku rybackiego przestrzega warunków i ograniczeń związanych z oznakowaniem i identyfikacją statków rybackich i ich narzędzi połowowych.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące oznakowania i identyfikacji statków rybackich i ich narzędzi połowowych są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 9

System monitorowania statków

1. Państwa członkowskie stosują satelitarny system monitorowania statków w celu skutecznego monitorowania działalności połowowej statków rybackich pływających pod ich banderą, gdziekolwiek te statki się znajdują, oraz działalności połowowej prowadzonej na wodach państw członkowskich.

2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich statek rybacki o długości całkowitej co najmniej 12 metrów ma zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie, pozwalające na automatyczne zlokalizowanie statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków dzięki przesyłaniu danych o pozycji w regularnych odstępach czasu. Umożliwia ono również ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery gromadzenie informacji o statku rybackim. W przypadku statków rybackich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów oraz o długości całkowitej do 15 metrów niniejszy artykuł ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2012 r.

3. W przypadku gdy statek rybacki znajduje się na wodach innego państwa członkowskiego, państwo członkowskie bandery udostępnia dane z systemu monitorowania statków dotyczące tego statku w drodze automatycznego przekazywania danych do ośrodka monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnych państw członkowskich. Dane z systemu monitorowania statków są również udostępniane na żądanie państwa członkowskiego, w którego portach statek rybacki prawdopodobnie wyładuje swoje połowy lub na którego wodach statek rybacki prawdopodobnie będzie kontynuował swoją działalność połowową.

4. Jeżeli wspólnotowy statek rybacki prowadzi działania na wodach państwa trzeciego lub na pełnym morzu na obszarach, na których zasoby rybne są zarządzane przez organizację międzynarodową, oraz jeżeli umowa z tym państwem trzecim lub obowiązujące przepisy tej organizacji międzynarodowej tak stanowią, przedmiotowe dane są również udostępniane temu krajowi lub organizacji.

5. Państwo członkowskie może zwolnić wspólnotowe statki rybackie o długości całkowitej do 15 metrów, pływające pod jego banderą, z obowiązku posiadania systemu monitorowania statków, jeżeli:

- a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery; lub

b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu, licząc od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.

6. Prowadzące działania na wodach wspólnotowych statki rybackie państwa trzeciego o długości całkowitej co najmniej 12 metrów oraz pomocnicze statki rybackie państwa trzeciego zaangażowane w działania pomocnicze względem działalności połowowej mają zainstalowane na pokładzie w pełni działające urządzenie pozwalające na automatyczne zlokalizowanie tego statku i jego identyfikację przez system monitorowania statków dzięki przesyłaniu danych o pozycji w regularnych odstępach czasu w taki sam sposób, w jaki robią to wspólnotowe statki rybackie.

7. Państwa członkowskie tworzą i prowadzą ośrodki monitorowania rybołówstwa, które monitorują działalność połowową i nakład połowowy. Ośrodek monitorowania rybołówstwa danego państwa członkowskiego monitoruje statki rybackie pływające pod jego banderą bez względu na wody, na których prowadzą one działania, lub na port, w którym przebywają, jak również wspólnotowe statki rybackie pływające pod banderą innych państw członkowskich oraz statki rybackie państw trzecich, wobec których stosowany jest system monitorowania statków, prowadzące działalność na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego.

8. Każde państwo członkowskie bandery wyznacza właściwe organy odpowiadające za ośrodek monitorowania rybołówstwa i podejmuje właściwe środki dla zadbania o to, by jego ośrodek monitorowania rybołówstwa dysponował odpowiednimi zasobami ludzkimi i był wyposażony w sprzęt i oprogramowanie komputerowe pozwalające na automatyczne przetwarzanie danych i ich elektroniczne przesyłanie. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie procedur zabezpieczania i odzyskiwania danych w przypadku awarii systemu. Państwa członkowskie mogą prowadzić wspólny ośrodek monitorowania rybołówstwa.

9. Państwo członkowskie może zobowiązać lub upoważnić statki rybackie swojej bandery do posiadania systemu monitorowania statków.

10. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 10

System automatycznej identyfikacji

1. Zgodnie z załącznikiem II część I pkt 3 dyrektywy 2002/59/WE statek rybacki o długości całkowitej ponad 15 metrów posiada i zapewnia funkcjonowanie systemu automatycznej identyfikacji, który odpowiada normom ustalonym przez Międzynarodową Organizację Morską zgodnie z rozdziałem V paragraf 19 sekcja 2.4.5 konwencji SOLAS z 1974 r.

2. Ust. 1 ma zastosowanie:

a) od dnia 31 maja 2014 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 15 metrów i mniej niż 18 metrów;

b) od dnia 31 maja 2013 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 18 metrów i mniej niż 24 metry;

c) od dnia 31 maja 2012 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 metry i mniej niż 45 metrów.

3. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać dane z systemu automatycznej identyfikacji – jeżeli dane te są dostępne – dla celów kontroli krzyżowych z innymi dostępnymi danymi zgodnie z art. 109 i 110. W tym celu państwa członkowskie dbają o to, aby dane z systemu automatycznej identyfikacji statków rybackich pływających pod ich banderą były dostępne dla krajowych organów kontroli rybołówstwa.

Artykuł 11

System wykrywania statków

W przypadku gdy państwa członkowskie mają jasne dowody świadczące o korzyściach kosztowych w porównaniu z tradycyjnymi sposobami kontroli w wykrywaniu statków rybackich, stosują one system wykrywania statków pozwalający im na uzgodnienie pozycji pochodzących ze zobrażeń teledetekcyjnych wysłanych na Ziemię przez satelity lub inne równoważne systemy z danymi otrzymanymi z systemu monitorowania statków lub systemu automatycznej identyfikacji, aby ocenić obecność statków rybackich w danym obszarze. Państwa członkowskie dbają o to, aby ich ośrodki monitorowania rybołówstwa posiadały możliwości techniczne w zakresie stosowania systemu wykrywania statków.

Artykuł 12

Przekazywanie danych na potrzeby nadzoru

Dane z systemu monitorowania statków, systemu automatycznej identyfikacji i systemu wykrywania statków zebrane w ramach niniejszego rozporządzenia mogą być przekazywane agencjom wspólnotowym i właściwym organom państw członkowskich uczestniczącym w działaniach nadzorczych do celów bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu, kontroli granicznej, ochrony środowiska morskiego i ogólnego egzekwowania prawa.

Artykuł 13

Nowe technologie

1. Na podstawie art. 37 Traktatu Rada może zdecydować o konieczności stosowania elektronicznych urządzeń do monitorowania i narzędzi identyfikujących, takich jak analiza genetyczna. W celu oceny, która technika ma być stosowana, państwa członkowskie, z własnej inicjatywy lub we współpracy z Komisją lub wyznaczonym przez nią organem, przeprowadzą przed dniem 1 czerwca 2013 r. projekty pilotażowe w zakresie narzędzi identyfikujących, takich jak analiza genetyczna.

2. Na podstawie art. 37 Traktatu Rada może zdecydować o wprowadzeniu innych nowych technik kontroli rybołówstwa, w przypadku gdy pozwalają one w sposób wydajny kosztowo poprawić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

TYTUŁ IV

KONTROLA POŁOWÓW

ROZDZIAŁ I

Kontrola wykorzystania uprawnień do połowów

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 14

Wypełnianie i przekazywanie dziennika połowowego

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów prowadzą dziennik połowowy swoich operacji, wykazując w nim w szczególności wszystkie ilości każdego gatunku złowionego i zatrzymanego na pokładzie powyżej 50 kg wagi ekwiwalentów w relacji pełnej.

2. Dziennik połowowy, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące informacje:

- a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego;
- b) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- c) datę połowów;
- d) datę wyjścia z portu i przybycia do portu oraz czas trwania rejsu połowowego;
- e) rodzaj narzędzia, wielkość oczek i rozmiar;
- f) szacowane ilości każdego gatunku w kilogramach wagi w relacji pełnej lub, w stosownych przypadkach, w liczbie osobników;
- g) liczbę operacji połowowych.

3. Dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w dzienniku połowowym dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb zatrzymanych na pokładzie wynosi 10 % w przypadku wszystkich gatunków.

4. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich zapisują w swoich dziennikach połowowych także wszystkie szacowane odrzuty powyżej 50 kg ekwiwalentów wagi w relacji pełnej wyrażonej objętością – w przypadku wszystkich gatunków.

5. Na łowiskach podlegających wspólnotowemu systemowi zarządzania nakładem połowowym kapitanowie wspólnotowych statków rybackich zapisują i podliczają w swoich dziennikach połowowych czas spędzony na danym obszarze w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do narzędzi ciągnionych:
  - (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się w tym obszarze;

- (ii) każde wejście na obszary morskie i wyjście z nich, w przypadku gdy mają zastosowanie szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów;

- (iii) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki w kilogramach wagi w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub w chwili wejścia do portu znajdującego się na tym obszarze;

- b) w odniesieniu do biernych narzędzi połowowych:

- (i) wejście do portu i wyjście z portu znajdującego się w tym obszarze;

- (ii) każde wejście na obszary morskie i wyjście z nich, w przypadku gdy mają zastosowanie szczegółowe przepisy w sprawie dostępu do wód i zasobów;

- (iii) datę i godzinę wystawienia lub ponownego wystawienia biernych narzędzi połowowych na tych obszarach;

- (iv) datę i godzinę zakończenia operacji połowowych prowadzonych przy użyciu biernego narzędzia połowowego;

- (v) połowy zatrzymane na pokładzie w podziale na gatunki w kilogramach wagi w relacji pełnej w chwili wyjścia z tego obszaru lub przed wejściem do portu znajdującego się na tym obszarze.

6. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich przekazują informacje zawarte w dzienniku połowowym jak najszybciej, ale nie później niż 48 godzin po wyładunku:

- a) swojemu państwu członkowskiemu bandery; oraz

- b) jeżeli wyładunek miał miejsce w porcie innego państwa członkowskiego – właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego portu.

7. W celu przeliczenia wagi zatrzymanych lub przetworzonych ryb na wagę ryb w relacji pełnej kapitanowie wspólnotowych statków rybackich stosują współczynnik przeliczeniowy ustalony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

8. Kapitanowie statków rybackich państw trzecich prowadzących działania na wodach wspólnotowych zapisują informacje, o których mowa w niniejszym artykule, w ten sam sposób co kapitanowie wspólnotowych statków rybackich.

9. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do dziennika połowowego.

10. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 15

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z dziennika połowowego

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackiego o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów zapisują w formie elektronicznej informacje, o których mowa w art. 14, i co najmniej raz dziennie przesyłają je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Kapitanowie wysyłają informację, o której mowa w art. 14, również na żądanie właściwego organu państwa członkowskiego bandery i w każdym wypadku przesyłają odpowiednie dane z dziennika połowowego po zakończeniu ostatniej operacji połowowej i przed wejściem do portu.

3. Ust. 1 ma zastosowanie:

- a) od dnia 1 stycznia 2012 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów i mniej niż 15 metrów;
- b) od dnia 1 lipca 2011 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 15 metrów i mniej niż 24 metry; oraz
- c) od dnia 1 stycznia 2010 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 metry.

4. Państwo członkowskie może zwolnić kapitanów wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej do 15 metrów pływających pod jego banderą ze stosowania ust. 1, jeżeli:

- a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery; lub
- b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od chwili wyjścia w morze do chwili powrotu do portu.

5. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich, którzy w sposób elektroniczny zapisują i przekazują dane dotyczące ich działalności połowowej, są zwolnieni z obowiązku wypełniania dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej i deklaracji przeładunkowej w formie papierowej.

6. Państwa członkowskie mogą zawrzeć dwustronne porozumienia w sprawie korzystania z elektronicznych systemów raportowania na statkach pływających pod ich banderą na wodach podlegających ich zwierzchnictwu i jurysdykcji. Statki objęte takimi porozumieniami są zwolnione na tych wodach z wypełniania dziennika połowowego w formie papierowej.

7. Państwo członkowskie może zobowiązać lub upoważnić kapitanów statków rybackich swojej bandery do tego, aby od dnia 1 stycznia 2010 r. w sposób elektroniczny zapisywali i przekazywali dane, o których mowa w art. 14.

8. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1 i 2.

9. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 16

Statki rybackie niepodlegające wymogom związanym z dziennikiem połowowym

1. Każde państwo członkowskie monitoruje, na zasadzie kontroli wyrывkowej, działalność statków rybackich niepodlegających wymogom wyszczególnionym w art. 14 i 15, w celu zapewnienia przestrzegania przez te statki przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Na potrzeby monitorowania, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie opracowuje plan kontroli wyrывkowych opierający się na metodach przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, i przekazuje go Komisji co roku do dnia 31 stycznia, wskazując metody zastosowane przy opracowywaniu tego planu. Plany kontroli wyrывkowej są, w miarę możliwości, stabilne w czasie i ujednolicone w odpowiednich obszarach geograficznych.

3. Państwa członkowskie, które od pływających pod ich banderą statków rybackich o długości poniżej 10 metrów wymagają, aby przekazywały dzienniki połowowe, o których mowa w art. 14, zgodnie z ich prawem krajowym, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu dokumenty sprzedaży przekazane zgodnie z art. 62 i 63 są przyjmowane jako alternatywa planów kontroli wyrывkowych.

Artykuł 17

Upřednie powiadomienie

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów prowadzących połowy stad objętych planem wieloletnim, którzy podlegają obowiązkowi zapisywania danych w dzienniku połowowym w sposób elektroniczny zgodnie z art. 15, przekazują właściwym organom swojego państwa członkowskiego bandery najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu następujące informacje:

- a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego;
- b) nazwę portu przeznaczenia oraz cel przybycia, taki jak wyładunek, przeładunek lub dostęp do usług;
- c) daty rejsu połowowego oraz odpowiednie obszary geograficzne, na których dokonywano połowów;
- d) przewidywaną datę i godzinę przybycia do portu;
- e) zapisane w dzienniku połowowym ilości poszczególnych gatunków;
- f) dla poszczególnych gatunków – ilości, które będą podlegać wyładunkowi lub przeładunkowi.

2. W przypadku gdy wspólnotowy statek rybacki zamierza wejść do portu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu elektronicznego upředniego powiadomienia przekazują je właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

3. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą zezwolić na wcześniejsze wejście do portu.

4. Dane z elektronicznego dziennika połowowego, o których mowa w art. 15, i elektroniczne uprzednie powiadomienie mogą być przesyłane w ramach jednego przekazu elektronicznego.

5. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych w elektronicznym uprzednim powiadomieniu.

6. Komisja może zwolnić – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119 – niektóre kategorie statków rybackich z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na czas określony z możliwością przedłużenia lub może przewidzieć inny termin na powiadomienie z uwzględnieniem, między innymi, rodzaju produktów rybołówstwa oraz odległości pomiędzy łowiskami, miejscami wyładunku i portami, w których dane statki są zarejestrowane.

Artykuł 18

Uprzednie powiadomienie o wyładunku w innym państwie członkowskim

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich, którzy nie podlegają obowiązkowi zapisywania danych w dzienniku połowowym w sposób elektroniczny do czasu wejścia w życie przepisów, o których mowa w art. 15 ust. 3, i którzy zamierzają korzystać z portu lub urządzeń wyładunkowych w nadbrzeżnym państwie członkowskim innym niż ich państwo członkowskie bandery, przekazują właściwym organom nadbrzeżnego państwa członkowskiego najpóźniej na cztery godziny przed przewidywaną godziną przybycia do portu informacje, o których mowa w art. 17 ust. 1.

2. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą zezwolić na wcześniejsze wejście.

Artykuł 19

Zezwolenie na dostęp do portu

Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego mogą odmówić statkom rybackim dostępu do portu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 17 i 18, nie są wyczerpujące, oprócz przypadku siły wyższej.

Artykuł 20

Operacje przeładunku

1. Na wodach wspólnotowych zabrania się przeładunków na morzu. Przeładunki są dozwolone – wyłącznie za zezwoleniem oraz przy spełnieniu warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu – w portach państw członkowskich wyznaczonych do tego celu lub w miejscach wyznaczonych do tego celu, znajdujących się blisko wybrzeża państw członkowskich, oraz zgodnie z warunkami określonymi w art. 43 ust. 5.

2. Jeżeli operacja przeładunku ulega przerwaniu, przed ponownym rozpoczęciem operacji przeładunku może być wymagane uzyskanie pozwolenia.

3. Na użytek niniejszego artykułu działania polegające na przemieszczeniu, trałowaniu w tutej i operacje połowowe obejmujące wspólne działania prowadzone przez co najmniej dwa wspólnotowe statki rybackie nie są uznawane za przeładunek.

Artykuł 21

Wypełnianie i przekazywanie deklaracji przeładunkowej

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów prowadzących operacje przeładunku wypełniają deklarację przeładunkową, wykazując w niej w szczególności wszystkie ilości każdego gatunku przeładowanego lub otrzymanego powyżej 50 kg wagi ekwiwalentów w relacji pełnej.

2. Deklaracja przeładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

- oznakę rybacką oraz nazwy statku rybackiego przeładowanego i statku rybackiego otrzymującego;
- kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- szacowane ilości każdego gatunku w kilogramach wagi produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
- port przeznaczenia statku rybackiego otrzymującego;
- wyznaczony port przeładunku.

3. Dopuszczalny margines tolerancji w wartościach szacunkowych zapisanych w deklaracji przeładunkowej, dotyczących wyrażonych w kilogramach ilości ryb przeładowanych lub otrzymanych, wynosi 10 % w przypadku wszystkich gatunków.

4. Kapitanowie zarówno przeładowującego statku rybackiego, jak i otrzymującego statku rybackiego przedkładają deklarację przeładunkową jak najszybciej i nie później niż 48 godzin po przeładunku:

- swojemu (swoim) państwu(-om) członkowskiemu(-im) bandery; oraz
- jeżeli przeładunek miał miejsce w porcie innego państwa członkowskiego – właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego portu.

5. Kapitanowie zarówno przeładowującego statku rybackiego, jak i otrzymującego statku rybackiego odpowiadają za dokładność danych wpisanych do deklaracji przeładunkowej.

6. Komisja może zwolnić – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119 – niektóre kategorie statków rybackich z obowiązku określonego w ust. 1 na czas określony z możliwością przedłużenia lub może przewidzieć inny termin na powiadomienie z uwzględnieniem, między innymi, rodzaju produktów rybołówstwa oraz odległości pomiędzy łowiskami, miejscami przeładunku i portami, w których dane statki są zarejestrowane.

7. Procedury i formularze odnoszące się do deklaracji przeładunkowej są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 22

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z deklaracji przeładunkowej

1. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów zapisują w formie elektronicznej informację, o których mowa w art. 21, i w terminie 24 godzin od zakończenia operacji przeładunku przesyłają je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Ust. 1 ma zastosowanie:

- a) od dnia 1 stycznia 2012 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów i mniej niż 15 metrów;
- b) od dnia 1 lipca 2011 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 15 metrów i mniej niż 24 metry; oraz
- c) od dnia 1 stycznia 2010 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 metry.

3. Państwo członkowskie może zwolnić kapitanów pływających pod jego banderą wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej do 15 metrów ze stosowania ust. 1, jeżeli:

- a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery; lub
- b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia w morze do powrotu do portu.

4. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty, zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. W przypadku gdy wspólnotowy statek rybacki dokonuje przeładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji przeładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano przeładunku połowu i dla którego połowy są przeznaczone.

6. Państwo członkowskie może zobowiązać lub upoważnić kapitanów statków rybackich swojej bandery do tego, aby od dnia 1 stycznia 2010 r. w sposób elektroniczny zapisywali i przekazywali dane wymienione w art. 21.

7. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 23

Wypełnianie i przekazywanie deklaracji wyładunkowej

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich kapitanowie wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 10 metrów – lub ich przedstawiciele – wypełniają deklarację wyładunkową, wykazując w niej w szczególności wszystkie ilości każdego wyładowanego gatunku.

2. Deklaracja wyładunkowa, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego;
- b) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, w którym dokonano połowów;
- c) ilości każdego gatunku w kilogramach wagi produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
- d) port wyładunku.

3. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego lub jego przedstawiciel przekazują deklarację wyładunkową jak najszybciej, ale nie później niż 48 godziny po zakończeniu wyładunku:

- a) swemu państwu członkowskiemu bandery; oraz
- b) jeżeli wyładunek miał miejsce w porcie innego państwa członkowskiego – właściwym organom odnośnego państwa członkowskiego portu.

4. Kapitan odpowiada za dokładność danych wpisanych do deklaracji wyładunkowej.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 24

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z deklaracji wyładunkowej

1. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów, lub jego przedstawiciel, zapisuje w formie elektronicznej informację, o których mowa w art. 23, i w terminie 24 godzin od zakończenia operacji wyładunku przesyła je drogą elektroniczną właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery.

2. Ust. 1 ma zastosowanie:

- a) od dnia 1 stycznia 2012 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów i mniej niż 15 metrów;
- b) od dnia 1 lipca 2011 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 15 metrów i co najwyżej 24 metry; oraz
- c) od dnia 1 stycznia 2010 r. – do wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 24 metry.

3. Państwo członkowskie może zwolnić kapitanów wspólnotowych statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej do 15 metrów pływających pod jego banderą ze stosowania ust. 1, jeżeli:

- a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery; lub

- b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia w morze do powrotu do portu.

4. W przypadku gdy wspólnotowy statek rybacki dokonuje wyładunku połowu w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, właściwe organy państwa członkowskiego bandery niezwłocznie po otrzymaniu danych z deklaracji wyładunkowej przekazują je drogą elektroniczną właściwym organom państwa członkowskiego, w którym dokonano wyładunku połowu.

5. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego – lub jego przedstawiciel – który zapisuje w sposób elektroniczny informacje, o których mowa w art. 23, i który wyładowuje swoje połowy w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery, jest zwolniony z obowiązku przekazania nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu deklaracji wyładunkowej w formie papierowej.

6. Państwo członkowskie może zobowiązać lub upoważnić kapitanów statków rybackich swojej bandery do tego, aby od dnia 1 stycznia 2010 r. w sposób elektroniczny zapisywali i przekazywali dane, o których mowa w art. 23.

7. Właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego przyjmują od państwa członkowskiego bandery elektroniczne raporty zawierające dane ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1 i 2.

8. Procedury i formularze odnoszące się do deklaracji wyładunkowych są określane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 25

Statki niepodlegające wymogom związanym z deklaracjami wyładunkowymi

1. Każde państwo członkowskie monitoruje, na zasadzie kontroli wrywkowej, działalność statków rybackich niepodlegających wymogom deklaracji wyładunkowej wyszczególnionym w art. 23 i 24, po to, aby zapewnić przestrzeganie przez te statki przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Na potrzeby monitorowania, o którym mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie opracowuje plan kontroli wrywkowych opierający się na metodach przyjętych przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, i przekazuje go Komisji co roku do dnia 31 stycznia, wskazując metody stosowane przy opracowywaniu tego planu. Plany kontroli wrywkowej są, w miarę możliwości, stabilne w czasie i ujednolicone w odpowiednich obszarach geograficznych.

3. Państwa członkowskie, które od statków rybackich o całkowitej długości poniżej 10 metrów pływających pod ich banderą wymagają, aby przekazywały deklaracje wyładunkowe, o których mowa w art. 23, zgodnie z ich prawem krajowym, są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, dokumenty sprzedaży przekazane zgodnie z art. 62 i 63 są przyjmowane jako alternatywa planów kontroli wrywkowych.

Sekcja 2

Kontrola nakładu połowowego

Artykuł 26

Monitorowanie nakładu połowowego

1. Państwa członkowskie kontrolują zgodność z systemami zarządzania nakładem połowowym w obszarach geograficznych, co do których obowiązuje maksymalny dopuszczalny nakład połowowy. Zapewniają, aby statki rybackie, które pływają pod ich banderą i przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub, w stosownym przypadku, działają na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, były obecne na obszarze geograficznym podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym tylko wtedy, gdy maksymalny dopuszczalny nakład połowowy im dostępny nie został osiągnięty i jeżeli nie został wyczerpany nakład dostępny dla danego statku rybackiego.

2. Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych, jeżeli statek rybacki, który przewozi na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystuje, lub działa na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, przekracza w ciągu tego samego dnia co najmniej dwa obszary geograficzne podlegające temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, to wykorzystany nakład połowowy wlicza się do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym narzędziem połowowym lub tym łowiskiem i z obszarem geograficznym, w którym w tym dniu spędzono najwięcej czasu.

3. Jeżeli państwo członkowskie zezwoliło na to, aby zgodnie z art. 27 ust. 2 dany statek rybacki podczas danego rejsu połowowego w obszarze geograficznym podlegającym danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym używał więcej niż jednego narzędzia połowowego należącego do więcej niż jednej grupy narzędzi połowowych podlegających temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, wówczas nakład połowowy wykorzystany podczas tego rejsu wlicza się jednocześnie do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu i związanego z każdym z tych narzędzi lub grup narzędzi połowowych i z tym obszarem geograficznym.

4. Jeżeli narzędzia połowowe należą do tej samej grupy narzędzi połowowych podlegających danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym, wówczas nakład połowowy wykorzystany w danym obszarze geograficznym przez statki rybackie, które przewoziły te narzędzia połowowe na pokładzie, wlicza się wyłącznie raz do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tą grupą narzędzi połowowych i z tym obszarem geograficznym.

5. Państwa członkowskie regulują nakład połowowy swoich flot w obszarach geograficznych podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym – gdy statki przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające danemu systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym – przez podjęcie odpowiednich działań, jeżeli dostępny maksymalny dopuszczalny nakład połowowy jest bliski wyczerpania, tak aby zapewnić, by wykorzystany nakład połowowy nie przekroczył ustalonych limitów.

6. Dniem obecności na danym obszarze jest każdy nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, kiedy to dany statek rybacki jest obecny na danym obszarze geograficznym i nie ma go w porcie lub gdy, w stosownym przypadku, wykorzystuje swoje narzędzie połowowe. Moment, od którego liczy się nieprzerwany okres dnia obecności na danym obszarze, zależy od państwa członkowskiego, pod którego banderą pływa dany statek rybacki. Dniem nieobecności w porcie jest każdy nieprzerwany okres 24 godzin lub jego część, podczas którego statku rybackiego nie ma w porcie.

Artykuł 27

Powiadomienie o narzędziu połowowym

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych, w odpowiednich obszarach geograficznych podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym, co do których mają zastosowanie ograniczenia dotyczące narzędzi lub wobec których dla różnych narzędzi połowowych lub grup narzędzi połowowych ustalono maksymalne dopuszczalne nakłady połowowe, kapitan statku rybackiego – lub jego przedstawiciel – przed okresem, do którego ma zastosowanie maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego bandery, którego narzędzia połowowego lub, w stosownym przypadku, narzędzi połowowych ma zamiar używać w nadchodzącym okresie. Do czasu przekazania takiego powiadomienia statek rybacki nie jest upoważniony do łowienia na obszarach geograficznych, co do których ma zastosowanie dany system zarządzania nakładem połowowym.

2. Jeżeli system zarządzania nakładem połowowym zezwala na wykorzystanie w danym obszarze geograficznym narzędzi należących do więcej niż jednej grupy narzędzi połowowych, wykorzystanie więcej niż jednego narzędzia połowowego podczas rejsu połowowego podlega uprzedniemu upoważnieniu przez państwo członkowskie bandery.

Artykuł 28

Sprawozdanie dotyczące nakładu połowowego

1. Jeżeli Rada tak zdecyduje, kapitanowie wspólnotowych statków rybackich, które nie są wyposażone w działający system monitorowania statków, o którym mowa w art. 9, lub które nie przekazują danych z dziennika połowowego drogą elektroniczną, o czym mowa w art. 15, i które podlegają systemowi zarządzania nakładem połowowym, przekazują właściwym organom swojego państwa bandery i, w stosownym przypadku, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu bezpośrednio przed każdym wejściem na obszar geograficzny podlegający temu systemowi zarządzania nakładem połowowym i wyjściem z takiego obszaru – telexem, faksem, telefonicznie lub pocztą elektroniczną odpowiednio rejestrowaną przez odbiorcę lub przez radio za pośrednictwem stacji radiowej zatwierdzonej zgodnie z przepisami wspólnotowymi – w postaci sprawozdania dotyczącego nakładu połowowego następujące informacje:

- nazwę rybackiego statku, jego oznakę rybacką, radiowy sygnał wywoławczy i nazwisko kapitana;
- położenie geograficzne statku rybackiego, do którego odnosi się komunikat;
- datę i godzinę każdego wejścia na obszar oraz, w stosownym przypadku, jego część i wyjścia z nich;

d) połów zatrzymany na pokładzie w podziale na gatunki w kilogramach wagi w relacji pełnej.

2. Państwa członkowskie mogą, w porozumieniu z państwami członkowskimi, których dotyczy działalność połowowa statków tego pierwszego państwa, wdrożyć alternatywne środki kontroli, aby zapewnić zgodność z obowiązkami składania sprawozdań dotyczących nakładu. Środki te będą tak samo skuteczne i przejrzyste, jak obowiązki dotyczące składania sprawozdań zawarte w ust. 1 i zostaną zgłoszone Komisji przed wdrożeniem.

Artykuł 29

Zwolnienia

1. Statek rybacki przewożący na pokładzie narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym może przepłynąć przez obszar geograficzny podlegający temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, jeżeli nie ma upoważnienia do połowów w tym obszarze geograficznym lub jeżeli najpierw powiadomił swoje właściwe organy o zamiarze przepłynięcia. Gdy statek rybacki znajduje się na tym obszarze geograficznym, każde narzędzie połowowe podlegające temu systemowi zarządzania nakładem połowowym i przewożone na pokładzie jest przymocowane i zasztauowane zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 47.

2. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego dostępnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań statku rybackiego niezwiązanych z połowami na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, pod warunkiem że dany statek rybacki powiadomi najpierw swoje państwo członkowskie bandery o takim zamiarze, charakterze swoich działań i że złoży na ten czas swoje upoważnienie do połowów. W tym czasie te statki rybackie nie przewożą żadnego narzędzia połowowego ani nie łowią.

3. Państwo członkowskie może zdecydować o tym, że do żadnego maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego nie wlicza działań statku rybackiego na obszarze geograficznym podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym, gdy statek ten był obecny na danym obszarze geograficznym, ale nie mógł dokonywać połowów, ponieważ pomagał innemu statkowi rybackiemu będącemu w potrzebie lub ponieważ przewoził ranne w celu uzyskania przez niego nagłej pomocy medycznej. W terminie jednego miesiąca po podjęciu tej decyzji państwo członkowskie bandery informuje Komisję i przedstawia dowód udzielenia nagłej pomocy.

Artykuł 30

Wyczerpanie nakładu połowowego

1. Bez uszczerbku dla art. 29 i 31, na obszarze geograficznym, w którym narzędzia połowowe podlegają systemowi zarządzania nakładem połowowym, statek rybacki posiadający na pokładzie takie narzędzie lub narzędzia połowowe pozostaje w porcie lub poza obszarem geograficznym przez pozostałą część okresu, do którego ma zastosowanie taki system zarządzania nakładem połowowym, jeżeli:

- wyczerpał część maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym obszarem geograficznym i z tym narzędziem lub narzędziami połowowymi, która została mu przyznana; lub

b) wyczerpany został maksymalny dopuszczalny nakład połowowy związany z tym obszarem geograficznym i z tym narzędziem lub narzędziami połowowymi dostępny państwu członkowskiemu jego bandery.

2. Bez uszczerbku dla art. 29, na obszarze geograficznym, na którym łowisko podlega systemowi zarządzania nakładem połowowym, statek rybacki nie prowadzi działalności na tym łowisku na tym obszarze, jeżeli:

a) wyczerpał część maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z tym obszarem geograficznym i z tym łowiskiem, która została mu przyznana; lub

b) wyczerpany został maksymalny dopuszczalny nakład połowowy związany z tym obszarem geograficznym i z tym łowiskiem dostępny państwu członkowskiemu jego bandery.

Artykuł 31

Statki rybackie wyłączone ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania do statków rybackich, które są zwolnione ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym.

Artykuł 32

Przepisy szczegółowe

Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Sekcja 3

Zapis danych i ich wymiana między państwami członkowskimi

Artykuł 33

Zapis połowów i nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie bandery zapisuje wszelkie istotne dane, w szczególności dane, o których mowa w art. 14, 21, 23, 28 i 62, dotyczące uprawnień do połowów, o których mowa w niniejszym rozdziale, wyrażonych zarówno w wyładowanych ilościach, jak i, w stosownych przypadkach, w nakładzie połowowym, oraz zachowuje te dane w oryginalnym formacie przez okres trzech lat lub dłużej, zgodnie z przepisami krajowymi.

2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych określonych w prawodawstwie wspólnotowym, przed 15. dniem każdego miesiąca każde państwo członkowskie bandery przekazuje zagregowane dane w sposób skomputeryzowany Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi:

a) dotyczące ilości każdego stada lub grup stad podlegających TAC lub kwot wyładowanych w poprzednim miesiącu; oraz

b) dotyczące nakładu połowowego wykorzystanego w poprzednim miesiącu dla każdego obszaru połowowego podlegającego systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownych przypadkach, dla każdego łowiska podlegającego systemowi zarządzania nakładem połowowym.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. a), w przypadku ilości wyładowanych od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie zapisują ilości wyładowane przez statki rybackie innych państw członkowskich w porcie i informują o nich Komisję zgodnie z procedurami zawartymi w niniejszym artykule.

4. Przed upływem pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego każde państwo członkowskie bandery powiadamia Komisję drogą elektroniczną o ilościach stad w formie zagregowanej – innych niż ilości wymienione w ust. 2 – których wyładunek miał miejsce w poprzednim kwartale.

5. Wszelkie połowy ryb należących do stada lub grupy stad objętych kwotą dokonywane przez wspólnotowe statki rybackie wlicza się do kwot połowowych przysługujących państwu członkowskiemu bandery w odniesieniu do danego stada lub grupy stad, niezależnie od miejsca wyładunku.

6. Połowy dokonane w ramach badań naukowych, które są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, wlicza się do kwoty mającej zastosowanie w państwie członkowskim bandery, o ile przekraczają one 2 % danych kwot. Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾ nie ma zastosowania do rejsów w celach prowadzenia badań naukowych, podczas których dokonuje się takich połowów.

7. Bez uszczerbku dla przepisów tytułu XII, państwa członkowskie mogą do dnia 30 czerwca 2011 r. wraz z Komisją i organem przez nią wyznaczonym przeprowadzać projekty pilotażowe dotyczące zdalnego dostępu w czasie rzeczywistym do danych państw członkowskich zapisanych i zweryfikowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Rozważone i przetestowane zostaną: format i procedury odnoszące się do dostępu do danych. Państwa członkowskie poinformują Komisję przed dniem 1 stycznia 2011 r. o tym, czy planują przeprowadzać projekty pilotażowe. Od dnia 1 stycznia 2012 r. Rada może podjąć decyzję o innym sposobie i częstotliwości przekazywania Komisji danych przez państwa członkowskie.

8. Z wyjątkiem nakładu wykorzystanego przez statki rybackie, które są wyłączone ze stosowania systemu zarządzania nakładem połowowym, każdy nakład połowowy wykorzystany przez wspólnotowe statki rybackie, które przewożą na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym lub, w stosownym przypadku, je wykorzystują, lub działają na łowisku podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym, są wliczane do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z danym obszarem geograficznym i tym narzędziem połowowym lub tym łowiskiem i dostępnego temu państwu członkowskiemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.

9. Nakład połowowy wykorzystany w ramach badań naukowych prowadzonych przez statek przewożący na pokładzie narzędzie lub narzędzia połowowe podlegające systemowi zarządzania nakładem połowowym lub działający na łowisku podlegającym systemowi zarządzania nakładem połowowym w obszarze geograficznym podlegającym temu systemowi zarządzania nakładem połowowym jest wliczany do maksymalnego dopuszczalnego nakładu połowowego związanego z danym narzędziem połowowym lub narzędziami połowowymi i danym obszarem geograficznym jego państwa członkowskiego bandery, jeżeli połowy dokonane podczas wykorzystywania tego nakładu są wprowadzane do obrotu i sprzedawane, o ile przekraczają one 2 % przyznanego nakładu połowowego. Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 199/2008 nie ma zastosowania do rejsów w celu prowadzenia badań naukowych, podczas których dokonuje się takich połowów.

10. Komisja może przyjąć formaty przesyłania danych, o których mowa w niniejszym artykule, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 34

Dane dotyczące wyczerpania uprawnień do połowów

Państwo członkowskie informuje niezwłocznie Komisję, jeżeli stwierdzi, że:

- a) można uznać, że połowy stada lub grupy stad objętych kwotą dokonane przez statki rybackie pływające pod jego banderą wyczerpały 80 % tej kwoty; lub
- b) można uznać, że osiągnięto 80 % maksymalnego poziomu nakładu połowowego związanego z danym narzędziem połowowym lub łowiskiem i obszarem geograficznym i obowiązujący dla wszystkich statków pływających pod jego banderą lub ich grupy.

W takim przypadku państwo członkowskie przedstawia Komisji na jej żądanie bardziej szczegółowe informacje i przekazuje je z większą częstotliwością niż stanowi to art. 33.

Sekcja 4

Zamykanie łowisk

Artykuł 35

Zamykanie łowisk przez państwa członkowskie

1. Każde państwo członkowskie ustala datę, począwszy od której:

- a) można uznać, że połowy stada lub grupy stad objętych kwotą dokonane przez statki rybackie pływające pod jego banderą wyczerpały tę kwotę;
- b) można uznać, że osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy związany z danym narzędziem połowowym lub łowiskiem i obszarem geograficznym i obowiązujący dla wszystkich statków pływających pod jego banderą lub ich grupy.

2. Od daty, o której mowa w ust. 1, dane państwo członkowskie zabrania prowadzenia połowów albo wobec stada lub grupy stad, w odniesieniu do których wyczerpano kwotę, na danym łowisku, albo podczas przewożenia na pokładzie danego narzędzia połowowego na obszarze geograficznym, na którym osiągnięto maksymalny dopuszczalny nakład połowowy, przez wszystkie statki rybackie pływające pod jego banderą lub ich część, a w szczególności zatrzymywania na pokładzie, przeładunku, przemieszczania i wyładunku ryb złowionych po tej dacie, oraz podejmuje decyzję w sprawie daty, do której zezwala się na przeładunek, przenoszenie i wyładunek, lub w sprawie daty składania ostatecznych deklaracji połowowych.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest podawana do wiadomości publicznej przez dane państwo członkowskie i niezwłocznie przekazywana Komisji. Jest ona publikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* i na publicznie dostępnej stronie internetowej Komisji. Począwszy od dnia, w którym dane państwo członkowskie podało do wiadomości publicznej tę decyzję, państwa członkowskie dbają o to, aby na ich wodach lub na ich terytorium nie miało miejsca zatrzymywanie na pokładzie, przeładunek, przemieszczenie lub wyładunek żadnych odnośnych ryb ani przewożenie na pokładzie danego narzędzia połowowego w danym obszarze geograficznym przez statki rybackie pływające pod banderą danego państwa członkowskiego lub ich grupę.

4. Komisja udostępnia państwom członkowskim drogą elektroniczną powiadomienia otrzymane na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 36

Zamykanie łowisk przez Komisję

1. Jeżeli Komisja ustali, że państwo członkowskie nie wypełniło obowiązku przekazywania co miesiąc danych dotyczących uprawnień do połowów zgodnie z art. 33 ust. 2, może sama wyznaczyć datę, z którą można uznać, że 80 % uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego zostało wyczerpanych, oraz może wyznaczyć przewidywaną datę, z którą można uznać, że uprawnienia do połowów zostały wyczerpane.

2. Jeżeli Komisja – na podstawie informacji określonych w art. 35 lub z własnej inicjatywy – ustali, że uprawnienia do połowów przysługujące Wspólnocie, danemu państwu członkowskiemu lub grupie państw członkowskich można uznać za wyczerpane, Komisja powiadamia o tym dane państwa członkowskie i zakazuje prowadzenia działalności połowowej w odniesieniu do danego obszaru, narzędzia połowowego, stada, grupy stad lub floty biorącej udział w tej konkretnej działalności połowowej.

Artykuł 37

Środki naprawcze

1. Jeżeli Komisja zakazała połowów z uwagi na domniemane wyczerpanie uprawnień do połowów przysługujących danemu państwu członkowskiemu, grupie państw członkowskich lub Wspólnocie, a okaże się, że państwo członkowskie w rzeczywistości nie wyczerpało swoich uprawnień do połowów, stosuje się niniejszy artykuł.

2. Jeżeli szkoda poniesiona przez państwo członkowskie, któremu zakazano dokonywania połowów, zanim wyczerpane zostały jego uprawnienia do połowów, nie została naprawiona, podejmowane są działania w celu naprawy we właściwy sposób spowodowanej szkody, zgodnie z procedurą określoną w art. 119. Działania te mogą wiązać się z dokonywaniem odliczeń od uprawnień do połowów państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, oraz przydzieleniem ilości odliczonych w ten sposób odpowiednio państwom członkowskim, którym zakazano prowadzenia działalności połowowej, przed wyczerpaniem ich uprawnień do połowów.

3. Odliczeń, o których mowa w ust. 2, i wynikających z nich przydziałów dokonuje się po uwzględnieniu, jako kwestii priorytetowej, gatunków i odpowiednich obszarów geograficznych, dla których ustalone zostały uprawnienia do połowów. Można ich dokonać w roku, w którym wystąpiła szkoda, lub w roku następnym, lub latach następnych.

4. Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności ustalania danych ilości, są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

ROZDZIAŁ II

Kontrola zarządzania flotą

Sekcja 1

Zdolność połowowa

Artykuł 38

Zdolność połowowa

1. Państwa członkowskie odpowiadają za przeprowadzanie niezbędnych czynności kontrolnych w celu zadbania o to, by całkowita zdolność połowowa odpowiadająca wydanym przez państwo członkowskie licencjom połowowym, wyrażona w GT i kW, nie była nigdy wyższa niż maksymalne poziomy zdolności połowowych dla tego państwa członkowskiego ustalone zgodnie z:

- a) art. 13 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;
- b) rozporządzeniem (WE) nr 639/2004;
- c) rozporządzeniem (WE) nr 1438/2003; oraz
- d) rozporządzeniem (WE) nr 2104/2004.

2. Szczegółowe przepisy stosowania niniejszego artykułu, w szczególności w zakresie:

- a) rejestracji statków rybackich;
- b) weryfikacji mocy silnika statków rybackich;
- c) weryfikacji tonażu statków rybackich;
- d) weryfikacji rodzaju, numeru i cech charakterystycznych narzędzia połowowego;

mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 118, o stosowanych metodach prowadzenia czynności kontrolnych, wraz z nazwami i adresami organów odpowiedzialnych za przeprowadzanie weryfikacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Sekcja 2

Moc silnika

Artykuł 39

Monitorowanie mocy silników

1. Zakazuje się połowów statkom rybackim wyposażonym w silniki, których moc przekracza moc określoną w licencji połowowej.

2. Państwa członkowskie dbają o to, by certyfikowana moc silników nie była przekraczana. Państwa członkowskie informują Komisję, w ramach sprawozdania, o którym mowa w art. 118, o środkach kontroli podjętych w celu zapewnienia, aby certyfikowana moc silników nie była przekraczana.

3. Państwa członkowskie mogą obciążać operatorów statków rybackich częścią lub całością kosztów wynikających z certyfikacji mocy silnika.

Artykuł 40

Certyfikacja mocy silników

1. Państwa członkowskie odpowiadają za certyfikowanie mocy silnika i wydawanie certyfikatów silnika wspólnotowym statkom rybackim, których moc silnika napędu przekracza 120 kilowatów (kW), z wyjątkiem statków używających wyłącznie biernych narzędzi lub drag, statków pomocniczych i statków wykorzystywanych wyłącznie w akwakulturze.

2. Nowy silnik napędowy, zastępczy silnik napędowy i zmodyfikowany technicznie silnik napędowy w statkach rybackich, o których mowa w ust. 1, są certyfikowane oficjalnie przez właściwe organy państw członkowskich jako niezdolne do osiągnięcia maksymalnej ciągłej mocy większej niż moc określona w certyfikacie silnika. Taki certyfikat jest wydawany wyłącznie w przypadku, gdy silnik nie jest zdolny do osiągnięcia większej mocy niż określona maksymalna ciągła moc silnika.

3. Właściwe organy państw członkowskich mogą powierzyć certyfikację mocy silników towarzystwom klasyfikacyjnym lub innym operatorom posiadającym odpowiednią wiedzę niezbędną do badania technicznego mocy silników. Takie towarzystwa klasyfikacyjne lub inni operatorzy certyfikują silniki napędowe jako niezdolne do osiągnięcia mocy większej niż określona oficjalnie wyłącznie wtedy, jeżeli nie istnieje żadna możliwość zwiększenia osiągnięć silnika napędowego ponad certyfikowaną moc silnika.

4. Zabrania się używania nowego silnika napędowego, zastępczego silnika napędowego i zmodyfikowanego technicznie silnika napędowego, o ile silnik taki nie został oficjalnie certyfikowany przez dane państwo członkowskie.

5. Niniejszy artykuł ma od dnia 1 stycznia 2012 r. zastosowanie do statków rybackich podlegających systemowi zarządzania nakładem połowowym. W przypadku innych statków rybackich ma on zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 41

Weryfikacja mocy silnika

1. Po przeprowadzeniu analizy ryzyka państwa członkowskie przeprowadzają weryfikację danych ustanowione na podstawie planu kontroli wyrwykowych w oparciu o metody przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, dotyczące zgodności mocy silnika przy użyciu wszelkich informacji dostępnych administracji na temat danych technicznych danego statku. W szczególności sprawdzają informacje zamieszczone w:

- a) zapisach z systemu monitorowania statków;
- b) dzienniku połowowym;
- c) międzynarodowym certyfikacie o zapobieganiu zanieczyszczeniu powietrza przez silnik (EIAPP) wydanym dla danego silnika zgodnie z załącznikiem VI do konwencji MARPOL 73/78;
- d) świadectwach klasy statku wydanych przez zatwierdzoną organizację dokonującą inspekcji i przeglądów na statkach w rozumieniu dyrektywy 94/57/WE;
- e) protokole z prób morskich;
- f) rejestrze floty rybackiej Wspólnoty; oraz
- g) każdym innym dokumencie dostarczającym istotnych informacji o mocy statku lub innych związanych z nią danych technicznych.

2. Po przeprowadzeniu analizy informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli istnieją oznaki, że moc silnika statku rybackiego jest większa niż moc określona w jego licencji połowowej, państwo członkowskie przeprowadza bezpośrednią weryfikację mocy silnika.

ROZDZIAŁ III

Kontrola planów wieloletnich

Artykuł 42

Przeładunek w porcie

1. Statki rybackie prowadzące połowy objęte planem wieloletnim nie przeładowują swoich połowów na pokład żadnego innego statku w wyznaczonym porcie ani w miejscach znajdujących się blisko brzegu, chyba że zostały one zważone zgodnie z art. 60.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, statki rybackie mogą w wyznaczonych portach lub w miejscach znajdujących się blisko brzegu przeładowywać objęte planem wieloletnim połowy pelagiczne, które nie zostały zważone, pod warunkiem że na pokładzie statku otrzymującego obecny jest obserwator lub urzędnik lub zanim statek otrzymujący opuści port lub miejsce po zakończeniu przeładunku, została przeprowadzona inspekcja. Kapitan otrzymującego statku odpowiada za poinformowanie właściwych organów nadbrzeżnego państwa członkowskiego 24 godziny przez szacowanym wyjściem w morze statku otrzymującego. Jeżeli statek otrzymujący prowadzi działalność połowową przed otrzymaniem tych połowów lub po ich otrzymaniu, ma on na pokładzie obserwatora kontroli lub urzędnika aż do wyładunku otrzymanych połowów. Statek otrzymujący wyładowuje otrzymane połowy w porcie państwa członkowskiego wyznaczonym do tego celu zgodnie z warunkami określonymi w art. 43 ust. 4, gdzie połowy są zważone zgodnie z art. 60 i 61.

Artykuł 43

Wyznaczone porty

1. Rada może przy przyjmowaniu planu wieloletniego ustalić próg stosowany dla wagi w relacji pełnej w odniesieniu do gatunków objętych takim planem wieloletnim, powyżej którego to progu statek rybacki musi wyładować swoje połowy w wyznaczonym porcie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu.

2. Jeżeli wyładowana ma zostać ilość ryb większa od ilości progowej, o której mowa w ust. 1, kapitan statku wspólnotowego dba o to, aby taki wyładunek odbywał się wyłącznie w wyznaczonym porcie we Wspólnocie lub w miejscu znajdującym się blisko brzegu.

3. Jeżeli plan wieloletni jest stosowany w ramach regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem, wyładunek lub przeładunek może mieć miejsce w porcie umawiającej się strony lub współpracującego podmiotu niebędącego stroną tej organizacji, zgodnie z przepisami ustalonymi przez tę regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem.

4. Każde państwo członkowskie wyznacza porty lub miejsca znajdujące się blisko brzegu, w których mają miejsce wyładunki, o których mowa w ust. 2.

5. Aby port lub miejsce znajdujące się blisko brzegu mogły zostać określone jako port wyznaczony, muszą zostać spełnione następujące warunki:

- a) ustalenie czasu wyładunku lub przeładunku;
- b) ustalenie miejsca wyładunku lub przeładunku;
- c) ustalenie procedur inspekcji i nadzoru.

6. Jeżeli port lub miejsce znajdujące się blisko brzegu zostały określone jako port wyznaczony do wyładunku danego gatunku objętego planem wieloletnim, mogą być one także wykorzystywane do wyładunków innych gatunków.

7. Państwa członkowskie są wyłączone ze stosowania ust. 5 lit. c), jeżeli krajowy program kontroli przyjęty zgodnie z art. 46 zawiera plan sposobu realizacji kontroli w wyznaczonych portach przy zapewnieniu tego samego poziomu kontroli przez właściwe organy. Plan ten uznaje się za zadowalający, jeżeli został zatwierdzony przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 44

Oddzielne sztautowanie połowów gatunków dennych objętych planami wieloletnimi

1. Wszystkie połowy stad dennych objętych planem wieloletnim zatrzymane na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów są umieszczane – osobno każdy gatunek – w skrzyniach, komorach lub pojemnikach, które można odróżnić – każde stado osobno – w oddzieleniu od innych skrzyń, komór lub pojemników.

2. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich przechowują połowy stad dennych objętych wieloletnim planem zgodnie z planem sztautowania, który opisuje umiejscowienie różnych gatunków w ładowniach.

3. Zabrania się zatrzymywania na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego w jakiegokolwiek skrzyni, komorze lub pojemniku jakiegokolwiek ilości połowów stad dennych, objętych planem wieloletnim, wraz z innymi produktami rybołówstwa.

Artykuł 45

Wykorzystanie kwot w czasie rzeczywistym

1. Gdy zgromadzone połowy stad objętych planem wieloletnim osiągnęły pewien próg kwoty krajowej, dane o połowach są wysyłane do Komisji z większą częstotliwością.

2. Rada ustala odpowiedni obowiązujący próg oraz częstotliwość przekazywania danych, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 46

Krajowe programy kontroli

1. Państwa członkowskie określają krajowe programy kontroli stosowane do każdego planu wieloletniego. Komisja jest informowana o wszystkich krajowych programach kontroli lub też programy te są udostępniane w bezpiecznej części strony internetowej państwa członkowskiego zgodnie z art. 115 lit. a).

2. Państwa członkowskie ustalają szczególne wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z załącznikiem I. Takie wartości odniesienia są definiowane zgodnie z zarządzaniem ryzykiem i są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników. Wartości odniesienia dla inspekcji zmieniają się stopniowo do czasu osiągnięcia docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I.

ROZDZIAŁ IV

Kontrola środków technicznych

Sekcja 1

Stosowanie narzędzi połowowych

Artykuł 47

Narzędzie połowowe

W połowach, dla których nie dopuszcza się używania więcej niż jednego rodzaju narzędzia połowowego, każde inne narzędzie jest przymocowane i zasztauowane w taki sposób, aby nie mogło być natychmiastowo użyte, z zastosowaniem następujących warunków:

- sieci, obciążniki i podobne narzędzia są odłączone od desek trałowych oraz drutów i lin holowniczych i podciągowych;
- sieci, które są umieszczone na pokładzie lub nad pokładem, są bezpiecznie przymocowane i zasztauowane;
- takle są zasztauowane na dolnym pokładzie.

Artykuł 48

Odzyskiwanie utraconych narzędzi

1. Wspólnotowy statek rybacki ma na pokładzie sprzęt do odzyskiwania utraconych narzędzi.

2. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego, który utracił narzędzie lub jego część, podejmuje jak najszybciej próbę jego odzyskania.

3. Jeżeli narzędzia nie można odzyskać, kapitan statku przekazuje w terminie 24 godzin właściwemu organowi państwa członkowskiego swojej bandery – który następnie informuje właściwy organ nadbrzeżnego państwa członkowskiego – następujące informacje:

- oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego;
- rodzaj utraconych narzędzi;
- godzinę utraty narzędzi;
- miejsce utraty narzędzi;
- środki przedsięwzięte w celu odzyskania narzędzi.

4. Jeżeli narzędzie, które zostało odzyskane przez właściwe organy państwa członkowskiego, nie zostało wcześniej zgłoszone jako utracone, organy te mogą odzyskać koszty od kapitana statku rybackiego, który utracił narzędzie.

5. Państwo członkowskie może zwolnić pływające pod jego banderą wspólnotowe statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów z wymogów, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- a) działają wyłącznie w obrębie wód terytorialnych państwa członkowskiego bandery; lub
- b) nigdy nie spędzają więcej niż 24 godziny na morzu od wyjścia w morze do powrotu do portu.

Artykuł 49

Skład połowu

1. Jeżeli połowy zatrzymane na pokładzie wspólnotowego statku rybackiego zostały dokonane przy pomocy sieci o różnej minimalnej wielkości oczek podczas tego samego rejsu, skład gatunkowy ustala się dla każdej części połowu dokonanego w odmiennych warunkach. W tym celu wszelkie zmiany względem wcześniej stosowanej wielkości oczek sieci, a także skład połowu na pokładzie w chwili dokonania takiej zmiany wpisuje się do dziennika połowowego.

2. Bez uszczerbku dla art. 44, szczegółowe przepisy dotyczące stosowanego na pokładzie planu sztauowania w podziale na gatunki w odniesieniu do produktów przetworzonych, zawierającego informacje dotyczące miejsca w ładowni, w którym składowane są te produkty, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Sekcja 2

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

Artykuł 50

Kontrola obszarów ograniczonych połowów

1. Działalność połowowa wspólnotowych statków rybackich i statków rybackich państw trzecich na obszarach połowowych, na których Rada ustanowiła obszary ograniczonych połowów, jest kontrolowana przez ośrodek monitorowania rybołówstwa nadbrzeżnego państwa członkowskiego, który posiada system wykrywania i rejestracji statków wchodzących na obszary ograniczonych połowów, przepływających te obszary i z nich wychodzących.

2. W uzupełnieniu ust. 1 Rada ustala datę, od której statki rybackie mają posiadać na pokładzie działający system, który ostrzega kapitana o wejściu na obszar ograniczonych połowów i wyjściu z tego obszaru.

3. Dane muszą być przekazywane z częstotliwością co najmniej raz na 30 minut, w przypadku gdy statek rybacki wchodzi na obszar ograniczonych połowów.

4. Tranzyt przez obszar ograniczonych połowów jest dozwolony dla wszystkich statków rybackich, które nie są upoważnione do połowów na tych obszarach, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) podczas tranzytu wszystkie narzędzia połowowe na pokładzie są przymocowane i zasztauowane; oraz
- b) prędkość w czasie tranzytu jest nie mniejsza niż 6 węzłów, z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub niekorzystnych warunków. W takich wypadkach kapitan niezwłocznie powiadamia ośrodek monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery, który następnie powiadamia właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

5. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich i statków rybackich państw trzecich o długości całkowitej co najmniej 12 metrów.

Sekcja 3

Doraźne zamykanie łowisk

Artykuł 51

Przepisy ogólne

1. Gdy osiągnięty został poziom progowy połowu szczególnych gatunków lub grupy gatunków określonych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, dany obszar zostaje tymczasowo zamknięty dla odpowiednich połowów zgodnie z przepisami niniejszej sekcji.

2. Poziom progowy połowu oblicza się na podstawie metody pobierania próbek przyjętej przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, jako odsetek lub waga szczególnych gatunków lub grupy gatunków względem całkowitego połowu w zaciągu danych ryb.

3. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszej sekcji są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 52

Półów progowy w dwóch zaciągach

1. Jeżeli ilość połowu przekracza poziom progowy połowu w dwóch kolejnych zaciągach, statek rybacki, zanim zacznie kontynuować połowy, zmienia obszar połowowy o co najmniej pięć mil morskich – lub dwie mile morskie w przypadku statków rybackich o całkowitej długości poniżej 12 metrów – od miejsca dokonania poprzedniego zaciągu i niezwłocznie informuje o tym właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

2. Komisja może zmienić – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, z własnej inicjatywy lub na żądanie danego państwa członkowskiego – odległości, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 53

Doraźne zamykanie przez państwa członkowskie

1. W przypadku gdy urzędnik, obserwator kontroli lub platforma badawcza wykryją, że osiągnięty został progowy poziom połowu, urzędnik lub obserwator kontroli nadbrzeżnego państwa członkowskiego lub osoba, która uczestniczy we wspólnej operacji w ramach wspólnego planu rozmieszczenia, informuje o tym niezwłocznie właściwe organy nadbrzeżnego państwa członkowskiego.

2. Na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1 nadbrzeżne państwo członkowskie niezwłocznie podejmuje decyzję o doraźnym zamknięciu przedmiotowego obszaru. Do podjęcia tej decyzji może także wykorzystać informacje otrzymane zgodnie z art. 52 lub wszelkie dostępne informacje. Decyzja o doraźnym zamknięciu określa w sposób jasny geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia.

3. Jeżeli obszar, o którym mowa w ust. 2, leży na granicy jurysdykcji, dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia sąsiadujące nadbrzeżne państwo członkowskie o ustaleniach i decyzji o zamknięciu. Sąsiadujące nadbrzeżne państwo niezwłocznie zamyka swoją część obszaru.

4. Doraźne zamknięcie, o którym mowa w ust. 2, jest niedyskryminacyjne i ma zastosowanie wyłącznie do statków rybackich, które są wyposażone do prowadzenia połowów danych gatunków lub które posiadają zezwolenie na prowadzenie połowów na danych łowiskach.

5. Nadbrzeżne państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję, wszystkie państwa członkowskie i państwa trzecie, których statki rybackie są upoważnione do prowadzenia działań w danym obszarze, o ustanowieniu doraźnego zamknięcia.

6. Komisja może w każdej chwili zwrócić się do państwa członkowskiego o zniesienie lub zmianę doraźnego zamknięcia ze skutkiem natychmiastowym, jeżeli dane państwo członkowskie nie przedstawiło wystarczających informacji potwierdzających, że zgodnie z art. 51 został osiągnięty poziom progowy połowu.

7. Działalność połowowa w obszarze, o którym mowa w ust. 2, jest zakazana, zgodnie z decyzją ustanawiającą doraźne zamknięcie.

Artykuł 54

Doraźne zamykanie przez Komisję

1. Na podstawie informacji wykazujących, że osiągnięto poziom progowy połowu, Komisja może określić obszar, który należy tymczasowo zamknąć, jeżeli nadbrzeżne państwo członkowskie samo nie podjęło decyzji o takim zamknięciu.

2. Komisja niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie i państwa trzecie, których statki rybackie prowadzą działania na zamkniętym obszarze, i niezwłocznie udostępnia na swojej oficjalnej stronie internetowej mapę ze współrzędnymi tymczasowo zamkniętego obszaru, określając czas trwania zamknięcia i warunki regulujące połowy na tym zamkniętym obszarze.

ROZDZIAŁ V

Kontrola rybołówstwa rekreacyjnego

Artykuł 55

Rybołówstwo rekreacyjne

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby rybołówstwo rekreacyjne na ich terytorium i na wodach wspólnotowych było prowadzone w sposób spójny z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Zabrania się wprowadzania do obrotu połowów z rybołówstwa rekreacyjnego.

3. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 199/2008, państwa członkowskie monitorują – na podstawie planu kontroli wyrwykowych – połowy stad objętych planami odbudowy w ramach rybołówstwa rekreacyjnego prowadzonego przez statki pływające pod ich banderą i statki państw trzecich na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji. Nie obejmuje to połowów prowadzonych z brzegu.

4. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia skutki biologiczne rybołówstwa rekreacyjnego, o którym mowa w ust. 3. Jeżeli stwierdzone zostanie, że rybołówstwo rekreacyjne wywołuje znaczne skutki, Rada może podjąć decyzję, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 Traktatu, o objęciu rybołówstwa rekreacyjnego, o którym mowa w ust. 3, konkretnymi środkami zarządzania, takimi jak upoważnienia do połowów i deklaracje połowowe.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

TYTUŁ V

KONTROLA WPROWADZANIA DO OBROTU

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 56

Zasady dotyczące kontroli wprowadzania do obrotu

1. Każde państwo członkowskie odpowiada na swoim terytorium za kontrolę stosowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, od pierwszej sprzedaży po sprzedaż detaliczną, w tym przewóz.

2. Jeżeli dla danego gatunku ustalono w prawodawstwie wspólnotowym wielkość minimalną, operatorzy, którzy odpowiadają za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz, muszą być w stanie udowodnić, że produkty pochodzą z określonego obszaru geograficznego.

3. Państwa członkowskie dbają o to, by wszystkie złowione lub zebrane produkty rybołówstwa i akwakultury zostały podzielone na partie przed pierwszą sprzedażą.

4. Ilości mniejsze niż 30 kg w odniesieniu do pojedynczego gatunku pochodzącego z różnych statków rybackich z tego samego obszaru objętego zarządzaniem mogą być przed pierwszą sprzedażą formowane w partie przez organizację producentów, której operator statku rybackiego jest członkiem, lub przez zarejestrowanego nabywcę. Organizacja producentów i zarejestrowany nabywca przez co najmniej trzy lata przechowują dokumentację na temat pochodzenia poszczególnych elementów partii, w skład których wchodzi połowy kilku statków rybackich.

Artykuł 57

Wspólne normy handlowe

1. Państwa członkowskie dbają o to, by produkty, do których mają zastosowanie wspólne normy handlowe, były wystawiane do pierwszej sprzedaży, oferowane w pierwszej sprzedaży, sprzedawane lub w inny sposób wprowadzane do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełniają te normy.

2. Produkty wycofane z rynku, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 104/2000, muszą spełniać wspólne normy handlowe, zwłaszcza w zakresie kategorii świeżości.

3. Operatorzy odpowiedzialni za zakup, sprzedaż, składowanie lub przewóz partii produktów rybołówstwa i akwakultury muszą być w stanie udowodnić, że produkty te spełniają minimalne normy handlowe na wszystkich etapach.

Artykuł 58

Identyfikowalność

1. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wszystkie partie produktów rybołówstwa i akwakultury są identyfikowalne na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji – od złowienia lub zebrania do etapu sprzedaży detalicznej.

2. Produkty rybołówstwa i akwakultury, które wprowadzono do obrotu lub które mogą być wprowadzone do obrotu we Wspólnocie, są odpowiednio etykietowane, aby zapewnić identyfikowalność każdej partii.

3. Partie produktów rybołówstwa i akwakultury mogą być połączone lub rozdzielone po pierwszej sprzedaży wyłącznie wtedy, gdy można je zidentyfikować wstecz do etapu złowienia lub zebrania.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby operatorzy wprowadzili systemy i procedury pozwalające zidentyfikować każdego operatora, który dostarczył im partie produktów rybołówstwa i akwakultury i któremu dostarczono te produkty. Informacje te są udostępniane na żądanie właściwym organom.

5. Minimalne wymogi dotyczące etykietowania i informacji podawanych w przypadku wszystkich partii produktów rybołówstwa i akwakultury obejmują:

- a) numer identyfikacyjny każdej partii;
- b) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego lub nazwę jednostki produkcji akwakultury;
- c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku;
- d) datę połowów lub datę produkcji;

e) ilości każdego gatunku w kilogramach wyrażone przez wagę netto lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;

f) nazwy i adresy dostawców;

g) informacje dla konsumentów przewidziane w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 2065/2001: przeznaczenie handlowe, nazwę naukową, odpowiedni obszar geograficzny i metodę produkcji;

h) informację, czy produkty rybołówstwa były wcześniej zamrażane.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje wymienione w ust. 5 lit. g) i h) były dostępne dla konsumenta na etapie sprzedaży detalicznej.

7. Informacje wymienione w art. 5 lit. a)–f) nie mają zastosowania do produktów rybołówstwa i akwakultury przywożonych do Wspólnoty ze świadectwami połowowymi przekazanymi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008.

8. Państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogów zawartych w niniejszym artykule małe ilości produktów sprzedawanych konsumentom bezpośrednio ze statków rybackich, pod warunkiem że wartość produktów nie przekroczy kwoty 50 EUR dziennie. Wszelkie zmiany tego progu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

9. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

ROZDZIAŁ II

Działania podejmowane po wyładunku

Artykuł 59

Pierwsza sprzedaż produktów rybołówstwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie produkty rybołówstwa były po raz pierwszy wprowadzane do obrotu lub rejestrowane w ośrodku aukcyjnym lub u zarejestrowanych nabywców, lub w organizacjach producentów.

2. Nabywca produktów rybołówstwa podczas pierwszej sprzedaży przez statek rybacki musi być zarejestrowany przez właściwe organy państwa członkowskiego, w którym odbywa się pierwsza sprzedaż. Do celów rejestracji każdy nabywca identyfikowany jest w krajowych bazach danych za pomocą numeru VAT, podatkowego numeru identyfikacyjnego lub szczególnego identyfikatora.

3. Nabywca kupujący produkty rybołówstwa w maksymalnej ilości 30 kg, które nie są następnie wprowadzane na rynek, lecz zostają wykorzystane wyłącznie do celów spożycia prywatnego, zwolniony jest ze stosowania niniejszego artykułu. Wszelkie zmiany tego progu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 60

Ważenie produktów rybołówstwa

1. Państwo członkowskie zapewnia ważenie produktów rybołówstwa z wykorzystaniem systemów zatwierdzonych przez właściwe organy, chyba że przyjęto plan kontroli wyrywkowych zatwierdzony przez Komisję i opracowany zgodnie z metodami opartymi na ryzyku przyjętymi przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.
2. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych, ważenie przeprowadza się przy wyładunku, przed przechowywaniem, przewozem lub sprzedażą produktów rybołówstwa.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwa członkowskie mogą zezwolić, aby produkty rybołówstwa były ważone na pokładzie statku rybackiego objętego planem kontroli wyrywkowych, o którym mowa w ust. 1.
4. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby odpowiedzialne za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa w państwie członkowskim są odpowiedzialni za dokładność operacji ważenia, chyba że zgodnie z ust. 3 ważenie odbywa się na pokładzie statku rybackiego, w którym to przypadku należy to do zadań kapitana.
5. Liczba uzyskana w wyniku ważenia jest używana do wypełnienia deklaracji wyładunkowych, dokumentu przewozowego, dokumentów sprzedaży oraz deklaracji przejścia.
6. Właściwe organy państwa członkowskiego mogą zażądać, aby każda ilość produktów rybołówstwa wyładowana po raz pierwszy w tym państwie członkowskim została zważona w obecności urzędników przed przewiezieniem z miejsca wyładunku do innego miejsca.
7. Szczegółowe przepisy dotyczące metody opartej na ryzyku i procedury ważenia są ustalane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 61

Ważenie produktów rybołówstwa po przewiezieniu z miejsca wyładunku

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 60 ust. 2, państwa członkowskie mogą zezwolić na ważenie produktów rybołówstwa po przewiezieniu z miejsca wyładunku, pod warunkiem że produkty te są przewożone do miejsca przeznaczenia na terytorium danego państwa członkowskiego i że to państwo członkowskie przyjęło plan kontroli zatwierdzony przez Komisję i opracowany zgodnie z metodami opartymi na ryzyku przyjętymi przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, właściwe organy państwa członkowskiego, w którym produkty rybołówstwa są wyładowywane, mogą zezwolić na przewóz tych produktów przed zważeniem tych produktów do zarejestrowanych nabywców, zarejestrowanych ośrodków aukcyjnych lub innych organów lub osób, które odpowiadają za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa w innym państwie członkowskim. Zezwolenie to musi być objęte wspólnym programem kontroli danych państw członkowskich, o którym mowa w art. 94, zatwierdzonym przez Komisję i opracowanym zgodnie z metodami opartymi na ryzyku przyjętymi przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 62

Wypełnienie i przekazanie dokumentów sprzedaży

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie organy bądź osoby – o rocznych obrotach finansowych w pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa mniejszych niż 200 000 EUR – które odpowiadają za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim, przedkładają w razie konieczności drogą elektroniczną – w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży – właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż, dokument sprzedaży. Za dokładność dokumentu sprzedaży odpowiadają ci nabywcy, ośrodki aukcyjne, organy lub osoby.
2. Państwa członkowskie mogą zobowiązać zarejestrowanych nabywców, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie organy bądź osoby o rocznych obrotach finansowych z pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa o wartości mniejszej niż 200 000 EUR, by drogą elektroniczną zapisywali i przekazywali informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1.
3. Jeżeli to państwo członkowskie, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyładowano ryby, dba ono o to, aby kopia dokumentu sprzedaży została przekazana, w miarę możliwości elektronicznie, właściwym organom państwa członkowskiego bandery, po otrzymaniu odpowiedniej informacji.
4. W przypadku gdy pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa nie ma miejsca w państwie członkowskim, w którym produkty zostały wyładowane, państwo członkowskie odpowiadające za kontrolę pierwszego wprowadzenia do obrotu dba o to, by kopia dokumentu sprzedaży została przekazana, w miarę możliwości elektronicznie, właściwym organom odpowiadającym za kontrolę wyładunku przedmiotowych produktów oraz właściwym organom państwa członkowskiego bandery statku rybackiego, po otrzymaniu dokumentu sprzedaży.

5. Jeżeli wyładunek ma miejsce poza Wspólnotą, a pierwsza sprzedaż ma miejsce w państwie trzecim, kapitan statku rybackiego lub jego przedstawiciel przesyła kopię dokumentu sprzedaży, w miarę możliwości elektronicznie, lub jakiegokolwiek równoważny dokument zawierający ten sam poziom informacji właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery w ciągu 48 godzin od pierwszej sprzedaży.

6. W przypadku gdy dokument sprzedaży nie odpowiada fakturze lub dokumentowi, który ją zastępuje, jak określono w art. 218 i 219 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, dane państwo członkowskie przyjmuje niezbędne przepisy w celu zadbania o to, by informacje o cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z cenami podanymi na fakturze. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne przepisy w celu zadbania o to, by informacje o cenie, bez podatku, za dostawy towarów kupującemu były identyczne z informacjami podanymi na fakturze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

Artykuł 63

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z dokumentu sprzedaży

1. Zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne upoważnione przez państwa członkowskie organy bądź osoby o rocznych obrotach finansowych z pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa o wartości co najmniej 200 000 EUR zapisują drogą elektroniczną informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, i przedkładają je drogą elektroniczną, w ciągu 24 godzin od pierwszej sprzedaży, właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiła pierwsza sprzedaż.
2. Państwa członkowskie przekazują w ten sam sposób – drogą elektroniczną – informacje dotyczące dokumentów sprzedaży, o których mowa w art. 62 ust. 3 i 4.

Artykuł 64

Treść dokumentów sprzedaży

1. Dokumenty sprzedaży, o których mowa w art. 62 i 63, zawierają następujące dane:
  - a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego, który wyładował przedmiotowe produkty;
  - b) port i datę wyładunku;
  - c) nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku rybackiego oraz nazwisko (nazwę) sprzedawcy, jeżeli jest to inna osoba;
  - d) nazwę (nazwisko) nabywcy oraz jego numer VAT, jego podatkowy numer identyfikacyjny lub inny szczególny identyfikator;
  - e) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, na którym dokonano połowów;
  - f) ilości każdego gatunku w kilogramach wagi produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
  - g) w odniesieniu do wszystkich produktów objętych normami handlowymi, w stosownych przypadkach, jednostkową wielkość lub wagę, klasę, postać oraz świeżość;
  - h) w stosownych przypadkach – przeznaczenie produktów wycofanych z rynku (przeniesienie, przeznaczenie na paszę, do produkcji mączki na paszę, wykorzystanie jako przynęty lub do celów innych niż spożywcze);
  - i) miejsce i datę sprzedaży;
  - j) o ile to możliwe, numer referencyjny i datę faktury oraz, w stosownych przypadkach, umowy sprzedaży;
  - k) w stosownych przypadkach, odniesienie do deklaracji przejęcia, o której mowa w art. 66, lub do dokumentu przewozowego, o którym mowa w art. 68;
  - l) cenę.
2. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 65

Zwolnienia z wymogów dotyczących dokumentów sprzedaży

1. Komisja może zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, zwolnić z obowiązku przedkładania właściwym organom lub innym upoważnionym organom państw członkowskich dokumentu sprzedaży dotyczącego produktów rybołówstwa wyładowanych z określonych kategorii wspólnotowych statków rybackich o całkowitej długości co najwyżej 10 metrów lub dotyczącego produktów rybołówstwa, które zostały wyładowane w ilości nieprzekraczającej 50 kg ekwiwalentu wagi w relacji pełnej na gatunek. Takie zwolnienia mogą być przyznane wyłącznie w przypadkach, gdy dane państwo członkowskie wprowadziło zadowalający system kontroli weryfikacyjnych, zgodnie z art. 16 i 25.
2. Nabywca kupujący produkty o maksymalnej ilości 30 kg, które nie są następnie wprowadzane do obrotu, lecz zostają wykorzystane wyłącznie do celów spożycia prywatnego, jest zwolniony z przepisów określonych w art. 62, 63 i 64. Wszelkie zmiany tego progu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 66

Deklaracja przejęcia

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, jeżeli produkty rybołówstwa są przeznaczone na sprzedaż na etapie późniejszym, zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby – o rocznych obrotach finansowych z pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa mniejszych niż 200 000 EUR – które odpowiadają za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim, przedkładają właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpiło przejęcie – w ciągu 48 godzin od zakończenia wyładunku – deklarację przejęcia. Za przedłożenie deklaracji przejęcia oraz za jej dokładność odpowiadają ci nabywcy, ośrodki aukcyjne, inne organy lub osoby.
2. Jeżeli to państwo członkowskie, na którego terytorium następuje przejęcie, nie jest państwem członkowskim bandery statku rybackiego, z którego wyładowano ryby, dba ono o to, aby kopia deklaracji przejęcia została przekazana, w miarę możliwości elektronicznie, właściwym organom państwa członkowskiego bandery, po otrzymaniu odpowiedniej informacji.
3. Deklaracja przejęcia, o której mowa w ust. 1, zawiera co najmniej następujące informacje:
  - a) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego, który wyładował produkty;
  - b) port i datę wyładunku;
  - c) nazwisko (nazwę) operatora lub kapitana statku;
  - d) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, na którym dokonano połowów;
  - e) ilości każdego przechowywanego gatunku w kilogramach wagi produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;

- f) nazwę i adres obiektu, w którym produkty są przechowywane;
- g) w stosownych przypadkach – odniesienie do dokumentu przewozowego określonego w art. 68.

Artykuł 67

Elektroniczne wypełnianie i przekazywanie danych z deklaracji przejścia

1. Bez uszczerbku dla przepisów szczegółowych zawartych w planach wieloletnich, jeżeli produkty rybołówstwa są przeznaczone na sprzedaż na etapie późniejszym, zarejestrowani nabywcy, zarejestrowane ośrodki aukcyjne lub inne organy bądź osoby – o rocznych obrotach finansowych z pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa o wartości co najmniej 200 000 EUR – które odpowiadają za pierwsze wprowadzenie do obrotu produktów rybołówstwa wyładowanych w państwie członkowskim, zapisują w formie elektronicznej informacje, o których mowa w art. 66, i przesyłają je drogą elektroniczną – w terminie 24 godzin – właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium następuje przejście.
2. Państwa członkowskie przekazują drogą elektroniczną informacje dotyczące deklaracji przejścia, o których mowa w art. 66 ust. 2.

Artykuł 68

Wypełnianie i przekazywanie dokumentu przewozowego

1. Do czasu pierwszej sprzedaży wszelkim produktom rybołówstwa, których wyładunek nastąpił na terenie Wspólnoty, w formie nieprzetworzonej lub po przetworzeniu na pokładzie, co do których nie przedłożono dokumentu sprzedaży ani dokumentu przejścia zgodnie z art. 62, 63, 66 i 67 i które zostają przewiezione do miejsca innego niż miejsce wyładunku, towarzyszy dokument sporządzony przez przewoźnika. W terminie 48 godzin po załadunku przewoźnik przekazuje właściwym organom państwa członkowskiego – lub innym organom przez nie upoważnionym – w którym nastąpił wyładunek, dokument przewozowy.
2. Przewoźnik jest zwolniony z wymogu posiadania dokumentu przewozowego towarzyszącego produktom rybołówstwa, jeżeli dokument przewozowy został przesłany elektronicznie przed rozpoczęciem przewozu właściwym organom państwa członkowskiego bandery, które w przypadku gdy produkty są przewożone do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie wyładunku, natychmiast po otrzymaniu przekazują dokument przewozowy właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium ma się odbyć pierwsze wprowadzenie do obrotu.
3. W przypadku gdy produkty są przewożone do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie wyładunku, w terminie 48 godzin po załadunku produktów rybołówstwa przewoźnik przekazuje również właściwym organom państwa członkowskiego, na którego terytorium odbędzie się pierwsze wprowadzenie do obrotu, kopię dokumentu przewozowego. Państwo członkowskie, w którym następuje pierwsze wprowadzenie do obrotu, może wymagać dalszych informacji w tym zakresie od państwa członkowskiego wyładunku.

4. Za zgodność dokumentu przewozowego z prawdą odpowiada przewoźnik.
5. Dokument przewozowy określa:
  - a) miejsce przeznaczenia przesyłki (przesyłek) oraz identyfikację pojazdu transportowego;
  - b) oznakę rybacką i nazwę statku rybackiego, który wyładował produkty;
  - c) kod alfa-3 FAO każdego gatunku i odpowiedni obszar geograficzny, na którym dokonano połowów;
  - d) ilości każdego przewożonego gatunku w kilogramach wagi produktu w podziale na postać produktu lub, w stosownych przypadkach, liczbę osobników;
  - e) nazwisko(-a) (nazwę(-y)) i adres(-y) odbiorcy(-ów);
  - f) miejsce i datę załadunku towarów.
6. Właściwe organy państw członkowskich mogą zwolnić z obowiązku określonego w ust. 1, jeżeli produkty rybołówstwa są przewożone na terenie portu lub w odległości nie większej niż 20 km od miejsca wyładunku.

7. Jeżeli produkty rybołówstwa zadeklarowane w dokumencie sprzedaży jako sprzedane są przewożone do innego miejsca niż miejsce wyładunku, przewoźnik musi być w stanie udowodnić za pomocą dokumentacji, że sprzedaż rzeczywiście miała miejsce.

8. Przewoźnik jest zwolniony z obowiązku określonego w niniejszym artykule, jeżeli dokument przewozowy zostaje zastąpiony kopią deklaracji wyładunkowej przewidzianej w art. 23 i odnoszącej się do przewożonych ilości lub jakimkolwiek innym równoważnym dokumentem zawierającym ten sam poziom informacji.

ROZDZIAŁ III

Organizacje producentów oraz uzgodnienia w zakresie cen i interwencji

Artykuł 69

Monitorowanie organizacji producentów

1. Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 państwa członkowskie przeprowadzają w regularnych odstępach czasu kontrole, aby upewnić się, czy:
  - a) organizacje producentów spełniają warunki dotyczące udzielenia uznania;
  - b) uznanie organizacji producentów może zostać cofnięte, jeżeli warunki określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 nie są już spełniane lub jeżeli uznanie jest oparte na błędnych informacjach;
  - c) uznanie zostaje niezwłocznie cofnięte z mocą wsteczną, jeżeli zostało ono organizacji udzielone w sposób niezgodny z prawem lub jeżeli organizacja odnosi z niego korzyść w sposób niezgodny z prawem.

2. W celu zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących organizacji producentów określonych w art. 5 i art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 104/2000 Komisja przeprowadza kontrole, w świetle których może, w stosownych przypadkach, zwrócić się do państw członkowskich o cofnięcie uznania.

3. Każde państwo członkowskie przeprowadza odpowiednie kontrole, aby zadbać o to, żeby każda organizacja producentów wypełniła obowiązki określone w programie operacyjnym na dany rok połowowy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2508/2000, i stosowała sankcje, o których mowa w art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, w przypadku niewypełnienia tych obowiązków.

Artykuł 70

Monitorowanie uzgodnień w zakresie cen i interwencji

Państwa członkowskie przeprowadzają wszelkiego rodzaju kontrole dotyczące uzgodnień w zakresie cen i interwencji, a w szczególności:

- a) wycofania produktów z rynku w celach innych niż spożycie przez ludzi;
- b) czynności związanych z przeniesieniem, dotyczących stabilizacji, przechowywania lub przetwarzania produktów wycofanych z rynku;
- c) prywatnego przechowywania produktów zamrożonych na morzu;
- d) dodatku wyrównawczego za tuńczyka przeznaczonego do przetworzenia.

TYTUŁ VI

NADZÓR

Artykuł 71

Obserwacje na morzu i wykrywanie przez państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie sprawują nadzór na wodach wspólnotowych podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji w oparciu o:

- a) obserwację statków rybackich przez statki inspekcyjne lub nadzorujące statki powietrzne;
- b) system monitorowania statków, o którym mowa w art. 9; lub
- c) wszelkie inne metody wykrywania i identyfikacji.

2. Jeżeli informacje uzyskane w wyniku obserwacji lub wykrywania nie są zgodne z informacjami, którymi dysponuje państwo członkowskie, prowadzi ono wszelkie dalsze postępowania wyjaśniające niezbędne do określenia właściwych działań następczych.

3. Jeżeli obserwacje lub wykrywanie dotyczą statku rybackiego innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, a informacje nie są zgodne z innymi informacjami, którymi dysponuje nadbrzeżne państwo członkowskie, i jeżeli to nadbrzeżne państwo członkowskie nie może podjąć dalszych działań, odnotowuje ono swoje ustalenia w sprawozdaniu z nadzoru, które przekazuje niezwłocznie, w miarę możliwości drogą elektroniczną, państwu członkowskiemu bandery lub danemu państwu trzeciemu. W przypadku statku państwa trzeciego sprawozdanie z nadzoru wysyła się również do Komisji lub do wyznaczonego przez nią organu.

4. Jeżeli urzędnik państwa członkowskiego zaobserwuje lub wykryje statek rybacki prowadzący działalność, którą można uznać za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, niezwłocznie sporządza sprawozdanie z nadzoru i wysyła je swoim właściwym organom.

5. Treść sprawozdania z nadzoru jest określana zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 72

Działania, które należy podjąć po otrzymaniu informacji o obserwacjach i wykrywaniu

1. Po otrzymaniu sprawozdania z nadzoru sporządzonego przez inne państwo członkowskie państwa członkowskie bandery podejmują niezwłocznie działania i prowadzą wszelkie dalsze postępowania wyjaśniające niezbędne do określenia właściwych działań następczych.

2. Państwa członkowskie inne niż dane państwo członkowskie bandery sprawdzają, w stosownych przypadkach, czy zgłoszony zaobserwowany statek rybacki prowadził działalność na wodach podlegających ich jurysdykcji lub zwierzchnictwu lub czy produkty rybołówstwa pochodzące z tego statku zostały wylądowane lub przywiezione na ich terytorium, i sprawdzają, czy w przeszłości statek ten przestrzegał odpowiednich środków ochrony i zarządzania.

3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie bandery i pozostałe państwa członkowskie badają również odpowiednio udokumentowane informacje dotyczące zaobserwowanych statków rybackich przedstawione przez poszczególnych obywateli, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacje ekologiczne, jak również przedstawicieli danych stron z sektora gospodarki rybnej lub handlu.

Artykuł 73

Obserwatorzy kontroli

1. Jeżeli Rada stworzyła program obecności wspólnotowych obserwatorów kontroli, obserwatorzy kontroli na pokładach statków rybackich sprawdzają przestrzeganie przez statki rybackie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Wykonują oni wszystkie zadania w ramach programu obecności obserwatorów, a w szczególności sprawdzają i rejestrują działalność połowową statku oraz odpowiednie dokumenty.

2. Obserwatorzy kontroli posiadają kwalifikacje do wykonywania swoich zadań. Są niezależni w stosunku do właściciela i kapitana statku rybackiego oraz wszystkich członków załogi. Nie mogą mieć oni żadnych ekonomicznych związków z operatorem.

3. O ile to możliwe, obserwatorzy kontroli dbają o to, by ich obecność na pokładzie statków rybackich nie utrudniała ani nie zakłócała działalności połowowej i sprawnego przebiegu operacji statku.

4. W przypadku gdy obserwator kontroli zauważy poważne naruszenie, informuje niezwłocznie o tym właściwe organy państwa członkowskiego bandery.

5. Obserwatorzy kontroli sporządzają – w miarę możliwości elektronicznie – sprawozdanie obserwatora z nadzoru i przekazują je niezwłocznie, w razie konieczności drogą elektroniczną z pokładu statku rybackiego, swoim właściwym organom i właściwym organom państwa członkowskiego bandery. Państwa członkowskie wprowadzają sprawozdanie do bazy danych, o której mowa w art. 78.

6. W przypadku gdy ze sprawozdania obserwatora z nadzoru wynika, że obserwowany statek prowadził działalność połowową niezgodną z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, właściwe organy, o których mowa w ust. 4, podejmują wszelkie odpowiednie działania służące zbadaniu tej kwestii.

7. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich zapewniają wyznaczonym obserwatorom kontroli odpowiednie zakwaterowanie, ułatwiają im pracę i unikają wszelkiej ingerencji w wykonywanie przez nich zadania. Kapitanowie wspólnotowych statków rybackich umożliwiają obserwatorom kontroli dostęp do odpowiednich części statku, w tym do połowu, oraz do dokumentów statku, w tym do plików elektronicznych.

8. Wszystkie koszty związane z działalnością obserwatorów kontroli na mocy niniejszego artykułu ponoszą państwa członkowskie bandery. Państwa członkowskie mogą obciążyć tymi kosztami, w części lub w całości, operatorów statków rybackich pływających pod ich banderą, które uczestniczyły w danym połowie.

9. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

TYTUŁ VII

INSPEKcja I POSTĘPOWANIA

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 74

Przeprowadzanie inspekcji

1. Państwa członkowskie sporządzają i uaktualniają wykaz urzędników odpowiedzialnych za przeprowadzanie inspekcji.

2. Urzędnicy wykonują swoje obowiązki zgodnie z prawem wspólnotowym. Przeprowadzają oni w sposób niedyskryminacyjny inspekcje na morzu, w portach, podczas przewozu, w obiektach przetwórstwa oraz na etapie wprowadzania produktów rybołówstwa do obrotu.

3. Urzędnicy kontrolują w szczególności:

- a) legalność połowów zatrzymanych na pokładzie, przechowywanych, przewożonych, przetwarzanych lub wprowadzanych do obrotu oraz dokładność związanej z nimi dokumentacji lub przekazów elektronicznych;
- b) legalność narzędzi połowowych używanych do połowów gatunków docelowych oraz do połowów zatrzymanych na pokładzie;
- c) w stosownych przypadkach, plan sztauwania i oddzielne sztauwanie gatunków;
- d) oznakowanie narzędzi połowowych; oraz
- e) informacje na temat silnika, o których mowa w art. 40.

4. Urzędnicy mogą badać wszystkie odpowiednie obszary, pokłady i pomieszczenia. Mogą również badać połowy, przetworzone lub nie, sieci lub inne narzędzia, wyposażenie, pojemniki i opakowania zawierające ryby lub produkty rybołówstwa oraz wszelkie istotne dokumenty lub przekazy elektroniczne, w stosunku do których stwierdzą konieczność sprawdzenia zgodności z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą oni również przepytować osoby, które mogą dysponować informacjami związanymi z przedmiotem inspekcji.

5. Urzędnicy przeprowadzają inspekcje w sposób powodujący jak najmniejsze zakłócenia lub niedogodności dla statku lub pojazdu transportowego i jego działalności oraz dla przechowywania, przetwarzania i wprowadzania połowów do obrotu. Unikają, w miarę możliwości, jakiegokolwiek pogorszenia jakości połowów w trakcie inspekcji.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, zwłaszcza dotyczące metod i przebiegu inspekcji, są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 75

Obowiązki operatora

1. Operator ułatwia bezpieczny dostęp do statku, pojazdu transportowego lub pomieszczenia, w którym produkty rybołówstwa są przechowywane, przetwarzane lub wprowadzane do obrotu. Zapewnia on bezpieczeństwo urzędników i nie utrudnia im wykonywania obowiązków ani nie ingeruje w nie, a także nie próbuje zastraszać urzędników.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 76

Sprawozdanie z inspekcji

1. Po każdej inspekcji urzędnicy sporządzają sprawozdanie z inspekcji i przekazują je swoim właściwym organom. W miarę możliwości sprawozdanie to jest zapisywane i przekazywane drogą elektroniczną. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą innego państwa członkowskiego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do danego państwa członkowskiego bandery, jeżeli podczas inspekcji odkryto naruszenie. W przypadku inspekcji statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana niezwłocznie do właściwych organów danego państwa trzeciego, jeżeli podczas inspekcji odkryto naruszenie. Jeżeli inspekcja przeprowadzana jest na wodach podlegających jurysdykcji innego państwa członkowskiego, kopia sprawozdania z inspekcji przesyłana jest niezwłocznie do tego państwa członkowskiego.

2. Urzędnicy informują o swoich ustaleniach z inspekcji operatora, który ma możliwość zgłoszenia uwag na temat inspekcji i ustaleń urzędników. Uwagi operatora są włączane do sprawozdania z inspekcji. Urzędnicy zapisują w dzienniku połowowym, że przeprowadzono inspekcję.

3. Kopia sprawozdania z inspekcji jest przesyłana operatorowi jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż w terminie 15 dni roboczych po zakończeniu inspekcji.

4. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 77

Dopuszczalność sprawozdań z inspekcji i z nadzoru

Sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez inspektorów wspólnotowych lub urzędników innego państwa członkowskiego, lub urzędników Komisji stanowią dopuszczalny dowód w postępowaniu administracyjnym lub sądowym prowadzonym przez dowolne państwo członkowskie. Do celów ustalenia faktów sprawozdania te są traktowane na tych samych zasadach co sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzane przez państwa członkowskie.

Artykuł 78

Elektroniczna baza danych

1. Państwa członkowskie tworzą i aktualizują elektroniczną bazę danych, w której umieszczają wszystkie sprawozdania z inspekcji i z nadzoru sporządzone przez swoich urzędników.

2. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 79

Inspektorzy wspólnotowi

1. Komisja sporządza zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, wykaz inspektorów wspólnotowych.

2. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego inspektorzy wspólnotowi mogą przeprowadzać inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na wodach wspólnotowych i na wspólnotowych statkach rybackich poza wodami wspólnotowymi.

3. Inspektorzy wspólnotowi mogą zostać wyznaczeni do:

- a) wdrażania indywidualnych programów kontroli i inspekcji, przyjętych zgodnie z art. 95;
- b) realizacji międzynarodowych programów kontroli rybołówstwa, w ramach których Wspólnota jest zobowiązana do przeprowadzania kontroli.

4. W celu wywiązania się ze swoich zadań i zgodnie z ust. 5 inspektorzy wspólnotowi mają niezwłocznie dostęp do:

- a) wszystkich obszarów na pokładzie wspólnotowych statków rybackich i wszelkich innych statków prowadzących działalność połowową, obiektów publicznych lub miejsc i środków transportu; oraz
- b) wszelkich informacji i dokumentów, które są potrzebne do wypełniania ich zadań, w szczególności do dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowych, świadectw połowowych, deklaracji przeładunkowej, dokumentów sprzedaży i innych istotnych dokumentów;

w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce inspekcja.

5. Inspektorzy wspólnotowi nie mają żadnych uprawnień właściwych policji czy organom ścigania poza terytorium ich państwa członkowskiego pochodzenia lub poza wspólnotowymi wodami podlegającymi zwierzchnictwu i jurysdykcji państwa członkowskiego pochodzenia.

6. Urzędnicy Komisji lub organu przez nią wyznaczonego, którzy zostali wyznaczeni na inspektorów wspólnotowych, nie mają żadnych uprawnień właściwych policji czy organom ścigania.

7. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

ROZDZIAŁ II

Inspekcje poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzające inspekcje

Artykuł 80

Inspekcje statków rybackich poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzające inspekcje

1. Bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności nadbrzeżnego państwa członkowskiego, państwa członkowskie mogą przeprowadzać inspekcje statków rybackich pływających pod ich banderą na wszystkich wodach wspólnotowych poza wodami podlegającymi zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie mogą na statkach rybackich innego państwa członkowskiego przeprowadzać zgodnie z niniejszym rozporządzeniem inspekcje dotyczące działalności połowowej na wszystkich wodach wspólnotowych poza wodami podlegającymi zwierzchnictwu innego państwa członkowskiego:

- a) po uzyskaniu upoważnienia od danego nadbrzeżnego państwa członkowskiego; lub
- b) jeżeli przyjęto indywidualne programy kontroli i inspekcji zgodnie z art. 95.

3. Państwo członkowskie jest upoważnione do przeprowadzania inspekcji wspólnotowych statków rybackich pływających pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach międzynarodowych.

4. Państwo członkowskie może przeprowadzać inspekcje wspólnotowych statków rybackich pływających pod jego banderą lub pod banderą innego państwa członkowskiego na wodach państw trzecich zgodnie z umowami międzynarodowymi.

5. Państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ działający jako punkt kontaktowy do celów niniejszego artykułu. Punkt kontaktowy państw członkowskich działa 24 godziny na dobę.

Artykuł 81

Wnioski o upoważnienie

1. Decyzje w sprawie wniosków o upoważnienie państwa członkowskiego do przeprowadzania inspekcji na statkach rybackich na wodach wspólnotowych niepodlegających jego zwierzchnictwu lub jurysdykcji, o czym mowa w art. 80 ust. 2 lit. a), podejmowane są przez odnośne nadbrzeżne państwo członkowskie w terminie 12 godzin od złożenia wniosku lub w odpowiednim terminie, jeżeli powodem złożenia wniosku jest pościg rozpoczęty na wodach państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję.

2. Państwo członkowskie składające wniosek jest niezwłocznie informowane o podjętej decyzji. Decyzje są również przekazywane Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi.

3. Wnioski o upoważnienie są odrzucane całkowicie lub częściowo jedynie w stopniu, w jakim jest to konieczne z istotnych przyczyn. Odmowy i ich powody są niezwłocznie przesyłane do państwa członkowskiego składającego wniosek i do Komisji lub wyznaczonego przez nią organu.

ROZDZIAŁ III

Naruszenia przepisów wykryte podczas inspekcji

Artykuł 82

Postępowanie w przypadku naruszenia przepisów

Jeżeli informacje zebrane podczas inspekcji lub wszelkie inne odpowiednie dane wskazują na to, że nastąpiło naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, urzędnik:

- a) odnotowuje domniemane naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;

- b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby zapewnić zabezpieczenie dowodów odnoszących się do takiego domniemanego naruszenia;
- c) niezwłocznie przekazuje sprawozdanie z inspekcji właściwemu organowi, któremu podlega;
- d) informuje osobę fizyczną lub prawną podejrzaną o dopuszczenie się naruszenia lub która została przyłapana na dopuszczaniu się naruszenia, że naruszenie przepisów skutkuje przyznaniem odpowiedniej liczby punktów zgodnie z art. 92. Informacja ta zostaje odnotowana w sprawozdaniu z inspekcji.

Artykuł 83

Naruszenia przepisów wykryte poza wodami państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję

1. Jeżeli w następstwie inspekcji przeprowadzonej zgodnie z art. 80 wykryto naruszenie przepisów, państwo członkowskie przeprowadzające inspekcję niezwłocznie przedstawia skrócone sprawozdanie z inspekcji nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu lub, w przypadku inspekcji poza wodami wspólnotowymi, państwu członkowskiemu bandery danego statku rybackiego. Pełne sprawozdanie z inspekcji zostaje przedstawione państwu nadbrzeżnemu i państwu członkowskiemu bandery w terminie 15 dni od daty przeprowadzenia inspekcji.

2. Nadbrzeżne państwo członkowskie lub, w przypadku inspekcji poza wodami wspólnotowymi, państwo członkowskie bandery danego statku rybackiego podejmuje wszelkie odpowiednie środki w związku z naruszeniem, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 84

Wzmocnione działania następcze w związku z niektórymi poważnymi naruszeniami przepisów

1. Państwo członkowskie bandery lub nadbrzeżne państwo członkowskie, na którego wodach statek rybacki jest podejrzewany o:

- a) niezgodne z prawdą odnotowanie połowów stad objętych planem wieloletnim, wynoszących powyżej 500 kg lub 10 %, obliczanych jako odsetek wartości wykazanych w dzienniku połowowym, w zależności od tego, która wartość jest większa; lub
- b) dopuszczanie się jednego z poważnych naruszeń przepisów, o których mowa w art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 lub w art. 90 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w ciągu jednego roku od dopuszczenia się pierwszego poważnego naruszenia przepisów;

może zażądać – obok podjęcia środków, o których mowa w rozdziale IX rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 – by statek rybacki natychmiast udał się do portu, tak aby można było przeprowadzić pełne postępowanie wyjaśniające.

2. Nadbrzeżne państwo członkowskie informuje – natychmiast i zgodnie z procedurami określonymi w jego ustawodawstwie krajowym – państwo członkowskie bandery o postępowaniu wyjaśniającym, o którym mowa w ust. 1.

3. Urzędnicy mogą pozostać na pokładzie statku rybackiego do czasu podjęcia pełnego postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 1.

4. Kapitan statku rybackiego, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje wszelką działalność połowową i udaje się do portu, jeżeli tego od niego zażądano.

ROZDZIAŁ IV

Postępowanie w sprawie naruszeń przepisów wykrytych podczas inspekcji

Artykuł 85

Postępowanie

Bez uszczerbku dla art. 83 ust. 2 i art. 86, w przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa podczas lub po inspekcji właściwe organy państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję podejmują, zgodnie z tytułem VIII, odpowiednie środki przeciwko kapitanowi danego statku lub przeciwko innej osobie prawnej lub fizycznej odpowiedzialnej za to naruszenie.

Artykuł 86

Przekazanie postępowania

1. Państwo członkowskie na terytorium lub wodach, na których odkryto naruszenie przepisów, może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem właściwym organom państwa członkowskiego bandery lub państwa członkowskiego, którego obywatelem jest sprawca naruszenia przepisów, za zgodą tego państwa i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89 ust. 2.

2. Państwo członkowskie bandery może przekazać postępowanie związane z tym naruszeniem przepisów właściwym organom państwa członkowskiego przeprowadzającego inspekcję za zgodą danego państwa członkowskiego i pod warunkiem że w wyniku przekazania istnieją większe szanse na osiągnięcie skutku, o którym mowa w art. 89 ust. 2.

Artykuł 87

Naruszenie przepisów wykryte przez inspektorów wspólnotowych

Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w odniesieniu do wszelkich naruszeń przepisów wykrytych przez inspektorów wspólnotowych na wodach podlegających ich zwierzchnictwu lub jurysdykcji lub na statku rybackim pływającym pod ich banderą.

Artykuł 88

Środki naprawcze w przypadku braku postępowania ze strony państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku

1. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie jest państwem członkowskim bandery, a jego właściwe organy nie podejmą odpowiednich działań przeciw osobom fizycznym lub prawnym odpowiedzialnym za naruszenia przepisów lub nie przekażą postępowania zgodnie z art. 86, ilości nielegalnie wyładowane lub przeładowane mogą zostać wliczone do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku.

2. Ilość ryb, która ma zostać wliczona do kwoty państwa członkowskiego wyładunku lub przeładunku, ustalana jest zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, po konsultacjach Komisji z dwoma danymi państwami członkowskimi.

3. Jeżeli państwo członkowskie wyładunku lub przeładunku nie dysponuje już odpowiednią kwotą, zastosowanie mają przepisy art. 37. W tym celu ilości nielegalnie wyładowanych lub przeładowanych ryb uznaje się za odpowiednik wielkości szkody poniesionej przez państwo członkowskie bandery, jak to określono w wymienionym artykule.

TYTUŁ VIII

EGZEKWOWANIE

Artykuł 89

Środki zapewniające przestrzeganie przepisów

1. Państwa członkowskie zapewniają systematyczne podejmowanie odpowiednich środków, łącznie ze wszczynaniem postępowania administracyjnego lub karnego, zgodnie z ich prawem krajowym, przeciwko osobom fizycznym lub prawnym podejrzanych o złamanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Łączny poziom kar i kar dodatkowych oblicza się – zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego – w taki sposób, by zadbać o skuteczne pozbawienie podmiotów, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku dopuszczenia się tych naruszeń, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu. Kary te mają również powodować skutki proporcjonalne do wagi takiego naruszenia przepisów i mają skutecznie odstraszać od dopuszczania się tego rodzaju naruszeń przepisów.

3. Państwa członkowskie mogą stosować system, zgodnie z którym grzywna jest proporcjonalna do obrotów osoby prawnej lub do uzyskanej lub oczekiwanej korzyści finansowej płynącej z naruszenia przepisów.

4. W przypadku naruszenia przepisów właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego jurysdykcję powiadamiają, niezwłocznie i zgodnie z procedurami obowiązującymi w ich prawie krajowym, państwa członkowskie bandery, państwo członkowskie, którego obywatelem jest sprawca naruszenia przepisów, lub każde inne państwo członkowskie zainteresowane działaniami następczymi o postępowaniu administracyjnym, karnym lub innych podjętych środkach oraz o ostatecznym orzeczeniu w sprawie takiego naruszenia przepisów, w tym o liczbie punktów przyznanych zgodnie z art. 92.

Artykuł 90

Kary w przypadku poważnych naruszeń przepisów

1. W uzupełnieniu art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 następujące działania są również uznawane za poważne naruszenia do celów niniejszego rozporządzenia w zależności od wagi danego naruszenia, którą określa właściwy organ państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę takie kryteria, jak charakter szkody, jej wartość, sytuacja ekonomiczna sprawcy naruszenia i rozmiar naruszenia lub jego powtarzalność:

- a) nieprzekazanie deklaracji wyładunkowej lub dokumentu sprzedaży, gdy wyładunek połowu nastąpił w porcie państwa trzeciego;
- b) manipulowanie przy silniku mające na celu zwiększenie jego mocy ponad maksymalną ciągłą moc silnika zgodną z certyfikatem silnika;
- c) niewyładowanie gatunków objętych kwotą, złowionych podczas operacji połowowej, chyba że taki wyładunek byłby sprzeczny z obowiązkami przewidzianymi w przepisach wspólnej polityki rybołówstwa, na łowiskach lub w strefach połowowych, w których mają zastosowanie te przepisy.

2. Państwa członkowskie dbają o to, by osoba fizyczna, która dopuściła się poważnego naruszenia przepisów, lub osoba prawna uznana za odpowiedzialną za poważne naruszenie przepisów podlegała skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym karom administracyjnym, zgodnie z wykazem kar i środków, o którym mowa w rozdziale IX rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

3. Bez uszczerbku dla art. 44 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, państwa członkowskie nakładają karę, która musi być skutecznie odstrasżająca i w odpowiednich przypadkach wliczana na podstawie wartości produktów rybołówstwa uzyskanych w wyniku dopuszczenia się poważnego naruszenia.

4. Przy ustalaniu wysokości kary państwa członkowskie biorą również pod uwagę wartość szkody wyrządzonej danym zasobom rybnym i środowisku morskemu.

5. Państwa członkowskie mogą również, lub alternatywnie, stosować skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje karne.

6. Kary określone w niniejszym rozdziale mogą być stosowane w połączeniu z innymi karami lub środkami, w szczególności z tymi, które opisano w art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 91

Natychmiastowe środki wykonawcze

Państwa członkowskie podejmują natychmiastowe środki mające na celu powstrzymanie przed dalszym nielegalnym postępowaniem kapitanów statków rybackich lub innych osób fizycznych lub osób prawnych ujętych na gorącym uczynku stanowiącym poważne naruszenie w rozumieniu art. 42 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

Artykuł 92

System punktów za poważne naruszenia przepisów

1. Państwa członkowskie stosują w odniesieniu do poważnych naruszeń, o których mowa w art. 42 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, system punktów, na którego podstawie właścicielowi licencji połowowej przyznaje się odpowiednią liczbę punktów za naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

2. Jeżeli osoba fizyczna dopuściła się poważnego naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub osoba prawna została uznana za odpowiedzialną za takie naruszenie, właścicielowi licencji połowowej zostaje przyznana odpowiednia liczba punktów za naruszenie przepisów. Przyznane punkty są przenoszone na każdego przyszłego posiadacza licencji połowowej dla danego statku rybackiego, jeżeli statek jest sprzedawany, przekazywany lub w jakikolwiek inny sposób zmienia się jego właściciel po dacie popełnienia naruszenia. Właściciel licencji połowowej ma prawo do skorzystania z postępowania odwoławczego zgodnie z prawem krajowym.

3. Jeżeli całkowita liczba punktów jest równa określonej liczbie punktów lub jest wyższa od tej liczby, licencja połowowa zostaje automatycznie zawieszona na okres co najmniej dwóch miesięcy. Okres ten wynosi cztery miesiące, jeżeli licencja połowowa zostaje zawieszona po raz drugi, osiem miesięcy, jeżeli licencja połowowa zostaje zawieszona po raz trzeci, i jeden rok – jeżeli licencja połowowa zostaje zawieszona po raz czwarty w wyniku przyznania właścicielowi licencji określonej liczby punktów. Jeżeli określona liczba punktów zostaje przyznana właścicielowi po raz piąty, licencję połowową cofa się na stałe.

4. Jeżeli właściciel licencji połowowej nie dopuści się innego poważnego naruszenia przepisów w okresie trzech lat od daty ostatniego poważnego naruszenia, wszystkie punkty przypisane do licencji połowowej anuluje się.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

6. Państwa członkowskie ustanawiają również system punktów, na którego podstawie kapitanowi statku przyznaje się odpowiednią liczbę punktów za poważne naruszenie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, którego się dopuścił.

Artykuł 93

Krajowe rejestry naruszeń przepisów

1. Państwa członkowskie zapisują w rejestrze krajowym wszelkie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, których dopuściły się statki pływające pod ich banderą lub ich obywatele, łącznie z nałożonymi na nie karami i przyznaną im liczbą punktów. Naruszenia, których dopuściły się statki rybackie pływające pod ich banderą lub ich obywatele, będące przedmiotem sprawy o naruszenie przepisów w innych państwach członkowskich, są również rejestrowane przez państwa członkowskie w ich krajowych rejestrach naruszeń przepisów, po otrzymaniu powiadomienia o ostatecznym orzeczeniu wydanym przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję, zgodnie z art. 90.

2. Przy podejmowaniu działań w sprawie naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa państwo członkowskie może zwrócić się do innych państw członkowskich o dostarczenie informacji zawartych w ich krajowych rejestrach statków rybackich i osób podejrzewanych o dopuszczenie się danego naruszenia przepisów lub ujętych na gorącym uczynku stanowiącym dane naruszenie.

3. Gdy państwo członkowskie zwraca się do innego państwa członkowskiego o udzielenie informacji związanych ze środkami podjętymi w sprawie naruszenia przepisów, to drugie państwo członkowskie może udzielić odpowiednich informacji na temat odnośnych statków rybackich i osób.

4. Dane zawarte w krajowym rejestrze naruszeń przepisów przechowywane są tak długo jak to konieczne do celów niniejszego rozporządzenia, ale zawsze przez co najmniej trzy lata kalendarzowe, licząc od roku następującego po roku, w którym informacja została zapisana.

TYTUŁ IX

PROGRAMY KONTROLI

Artykuł 94

Wspólne programy kontroli

Państwa członkowskie mogą realizować, we współpracy ze sobą i ze swojej własnej inicjatywy, programy kontroli, inspekcji i nadzoru działalności połowowej.

Artykuł 95

Indywidualne programy kontroli i inspekcji

1. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, oraz w porozumieniu z danymi państwami członkowskimi Komisja może określić łowiska, które będą przedmiotem indywidualnych programów kontroli i inspekcji.

2. Indywidualne programy kontroli i inspekcji, o których mowa w ust. 1, określają cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych. Takie wartości odniesienia są ustalane na podstawie zarządzania ryzykiem i są poddawane okresowemu przeglądowi po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników.

3. Po wejściu w życie planu wieloletniego oraz zanim będzie miał zastosowanie indywidualny program kontroli i inspekcji, każde państwo członkowskie ustanawia na podstawie zarządzania ryzykiem docelowe wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych.

4. Dane państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki mające na celu zapewnienie wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i stref, w których mają one zostać wykorzystane.

TYTUŁ X

OCENA I KONTROLA PROWADZONE PRZEZ KOMISJĘ

Artykuł 96

Zasady ogólne

1. Komisja kontroluje i ocenia stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie, badając informacje i dokumenty oraz przeprowadzając weryfikacje, niezależne inspekcje i audyty, a także ułatwia koordynację i współpracę między nimi. W tym celu Komisja może, z własnej inicjatywy i za pomocą własnych środków, wszczynać i przeprowadzać dochodzenia, weryfikacje, inspekcje i audyty. Komisja może sprawdzać w szczególności:

- a) wdrażanie i stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i ich właściwe organy;
- b) wdrażanie i stosowanie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa na wodach państwa trzeciego zgodnie z umową międzynarodową zawartą z tym państwem;
- c) zgodność krajowych praktyk administracyjnych oraz działań w zakresie inspekcji i nadzoru z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa;
- d) istnienie wymaganych dokumentów i ich zgodność z obowiązującymi przepisami;
- e) okoliczności, w jakich państwa członkowskie prowadzą działania kontrolne;
- f) wykrywanie naruszeń przepisów i postępowanie w sprawie takich naruszeń;
- g) współpracę pomiędzy państwami członkowskimi.

2. Państwa członkowskie współpracują z Komisją, tak aby ułatwić jej wykonanie zadań. Państwa członkowskie zapewniają, aby weryfikacja, niezależna inspekcja i misje audytu przeprowadzane na mocy niniejszego tytułu nie były nagłaśniane ze szkodą dla misji. W sytuacjach, w których urzędnicy Komisji napotykać na trudności w trakcie wykonywania swoich obowiązków, dane państwa członkowskie zapewniają Komisji środki w celu wypełnienia jej zadań i umożliwiają urzędnikom Komisji dokonanie oceny konkretnych czynności kontrolnych i inspekcyjnych.

Państwa członkowskie udzielają Komisji pomocy, jakiej potrzebuje ona do wypełnienia swoich zadań.

Artykuł 97

Kompetencje urzędników Komisji

1. Urzędnicy Komisji mogą przeprowadzać weryfikacje i inspekcje na statkach rybackich, jak również w obiektach przedsiębiorstw i innych podmiotów prowadzących działalność odnoszącą się do wspólnej polityki rybołówstwa, i mają dostęp do wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do wykonywania ich obowiązków w takim samym zakresie i na tych samych warunkach co urzędnicy z państwa członkowskiego, w którym ma miejsce weryfikacja i inspekcja.

2. Urzędnicy Komisji są upoważnieni do kopiowania odpowiednich dokumentów i pobierania potrzebnych próbek, jeżeli mają uzasadnione powody, aby sądzić, że nie przestrzega się przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Mogą oni zażądać określenia tożsamości każdej osoby napotkanej w miejscach poddawanych inspekcji.

3. Urzędnicy Komisji nie mają uprawnień wychodzących poza uprawnienia inspektorów krajowych i nie mają uprawnień właściwych policji i organom ścigania.

4. Urzędnicy Komisji przedstawiają pisemne upoważnienie potwierdzające ich tożsamość i uprawnienia.

5. Komisja wydaje swoim urzędnikom pisemne instrukcje określające ich uprawnienia i cele ich działań.

Artykuł 98 Weryfikacje

1. W każdym przypadku, gdy Komisja uzna to za stosowne, jej urzędnicy mogą być obecni podczas działań kontrolnych prowadzonych przez krajowe organy kontrolne. W ramach tych misji weryfikacyjnych Komisja nawiązuje właściwe kontakty z państwami członkowskimi, mając na celu, jeżeli to tylko możliwe, ustanowienie zadowalającego dla obu stron programu weryfikacji.

2. Dane państwo członkowskie dba o to, by dane podmioty lub osoby również poddały się weryfikacjom, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli czynności kontrolne i inspekcyjne zaplanowane w ramach pierwotnego programu weryfikacji nie mogą zostać przeprowadzone z przyczyn rzeczowych, urzędnicy Komisji – we współpracy i w porozumieniu z właściwymi organami danego państwa członkowskiego – zmieniają pierwotny program weryfikacji.

4. W odniesieniu do kontroli i inspekcji morskich lub powietrznych dowódca statku lub statku powietrznego jest jedyną osobą odpowiedzialną za przeprowadzenie czynności w ramach kontroli i inspekcji. Przy wykonywaniu swoich zadań należy zwrócić uwagę na program weryfikacji, o którym mowa w ust. 1.

5. Komisja może spowodować, by jej urzędnikom odbywającym wizytację w państwie członkowskim w charakterze obserwatora towarzyszył jeden lub większa liczba urzędników innego państwa członkowskiego. Na wniosek Komisji wysyłające państwo członkowskie mianuje na obserwatorów, w razie potrzeby w krótkim terminie, wybranych urzędników krajowych. Państwa członkowskie mogą także sporządzić wykaz urzędników krajowych, których Komisja może zapraszać do udziału w takich kontrolach i inspekcjach. Komisja może wedle własnego uznania zapraszać do udziału urzędników krajowych figurujących w tym wykazie lub zgłoszonych Komisji. W stosownych przypadkach Komisja udostępnia wykaz wszystkim państwom członkowskim.

6. Urzędnicy Komisji mogą zdecydować – jeżeli uważają to za konieczne – aby misje weryfikacyjne, o których mowa w niniejszym artykule, przeprowadzać bez uprzedniego powiadomienia.

Artykuł 99

Inspekcje niezależne

1. Jeżeli istnieją powody, by przypuszczać, iż wystąpiły nieprawidłowości w stosowaniu przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, Komisja może przeprowadzić inspekcje niezależne. Inspekcje te są przeprowadzane z jej inicjatywy i bez obecności urzędników danego państwa członkowskiego.

2. Wszyscy operatorzy mogą podlegać inspekcjom niezależnym, jeżeli zostają one uznane za niezbędne.

3. W ramach niezależnych inspekcji na terytorium lub na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego mają zastosowanie przepisy proceduralne tego państwa członkowskiego.

4. Jeżeli urzędnicy Komisji wykryją poważne naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium lub wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji danego państwa członkowskiego, wówczas informują o tym niezwłocznie właściwe organy danego państwa członkowskiego, które podejmują wszelkie odpowiednie środki w odniesieniu do tego naruszenia.

Artykuł 100

Audyty

Komisja może przeprowadzać audyty systemów kontroli państw członkowskich. Audyty te mogą w szczególności zawierać ocenę:

- a) systemu zarządzania kwotami i nakładem połowowym;
- b) systemów zatwierdzania danych, w tym systemów kontroli krzyżowych systemów monitorowania statków, danych dotyczących połowów, nakładu połowowego i wprowadzania do obrotu oraz danych związanych z rejestrem floty rybackiej Wspólnoty, a także weryfikacji licencji połowowych i upoważnień do połowów;
- c) organizacji administracyjnej, w tym dostatecznej ilości personelu będącego do dyspozycji i dostępnych środków, przeszkolenia personelu, określenia funkcji wszystkich organów odpowiedzialnych za kontrolę oraz mechanizmów wprowadzonych w celu koordynowania prac i wspólnej oceny wyników uzyskiwanych przez te organy;
- d) systemów operacyjnych, w tym procedur kontroli wyznaczonych portów;
- e) krajowych programów działań kontrolnych, w tym ustanowienia poziomów inspekcji i ich wdrożenia;
- f) krajowych systemów kar, w tym adekwatności nałożonych kar, czasu trwania postępowania, korzyści ekonomicznych utraconych przez sprawców naruszenia przepisów oraz odstraszającego charakteru takich systemów kar.

Artykuł 101

Sprawozdania z weryfikacji, niezależnych inspekcji i audytu

1. Komisja informuje dane państwa członkowskie o wstępnych ustaleniach z weryfikacji i niezależnych inspekcji w terminie jednego dnia po ich przeprowadzeniu.

2. Po każdej weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audycie urzędnicy Komisji sporządzają sprawozdanie z weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audytu. Sprawozdanie to jest udostępniane danemu państwu członkowskiemu w terminie jednego miesiąca po przeprowadzeniu weryfikacji, niezależnej inspekcji lub audytu. Państwa członkowskie mają możliwość przedstawienia w terminie jednego miesiąca swoich uwag na temat ustaleń zawartych w sprawozdaniu.

3. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 2.

4. Komisja publikuje ostateczne sprawozdania z weryfikacji, niezależnej inspekcji i audytu, a także uwagi danych państw członkowskich, w bezpiecznej części swojej oficjalnej strony internetowej.

Artykuł 102

Postępowanie po sporządzeniu sprawozdań z weryfikacji, niezależnej inspekcji i audytu

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wszelkie wymagane przez nią informacje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia. Składając wniosek o przekazanie informacji, Komisja określa rozsądny termin, w którym informacje te mają zostać przekazane.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że wystąpiły nieprawidłowości w trakcie wykonywania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa lub że istniejące przepisy i metody w zakresie kontroli w pewnych państwach członkowskich nie są skuteczne, powiadamia o tym dane państwa członkowskie, które przeprowadzają następnie administracyjne postępowanie wyjaśniające, w którym mogą uczestniczyć urzędnicy Komisji.

3. Dane państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wynikach postępowania wyjaśniającego i przesyłają jej sprawozdanie sporządzone nie później niż trzy miesiące po otrzymaniu wniosku Komisji. Komisja może na podstawie należycie umotywowanego wniosku państwa członkowskiego przedłużyć ten termin w granicach rozsądku.

4. Jeżeli administracyjne postępowanie wyjaśniające, o którym mowa w ust. 2, nie doprowadzi do usunięcia nieprawidłowości lub jeżeli Komisja stwierdzi braki w systemie kontroli państwa członkowskiego podczas weryfikacji lub niezależnych inspekcji, o których mowa w art. 98 i 99, lub w ramach audytu, o którym mowa w art. 100, Komisja ustala z tym państwem członkowskim plan działania. Dane państwo członkowskie podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu realizacji tego planu działania.

TYTUŁ XI

ŚRODKI SŁUŻĄCE ZAPEWNIENIU REALIZACJI PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE CELÓW WSPÓLNEJ POLITYKI RYBOŁÓWSTWA

ROZDZIAŁ I

Środki finansowe

Artykuł 103

Zawieszenie i anulowanie wspólnotowej pomocy finansowej

1. Komisja może podjąć decyzję o zawieszeniu na maksymalny okres wynoszący osiemnaście miesięcy całości lub części płatności wspólnotowej pomocy finansowej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 i art. 8 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 861/2006, jeżeli istnieją dowody na to, że:

- nieprzestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności w zakresie ochrony zasobów rybołówstwa i zarządzania nimi, dostosowania floty i kontroli rybołówstwa, wpływa lub może wpłynąć na skuteczność finansowanych środków;
- takie nieprzestrzeganie jest bezpośrednio przypisywalne danemu państwu członkowskiemu; oraz
- takie nieprzestrzeganie może prowadzić do poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub skutecznego funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli i egzekwowania;

oraz jeżeli Komisja, na podstawie dostępnych informacji i, w stosownym przypadku, po przeanalizowaniu wyjaśnień danego państwa członkowskiego, stwierdzi, że nie podjęło ono właściwych środków w celu naprawy tej sytuacji i nie jest w stanie tego zrobić w najbliższej przyszłości.

2. Jeżeli w trakcie okresu zawieszenia dane państwo członkowskie nie wykaże, że podjęło działania naprawcze mające w przyszłości zapewnić przestrzeganie i egzekwowanie mających zastosowanie przepisów lub że nie istnieje poważne ryzyko zakłócenia w przyszłości właściwego funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli, Komisja może anulować całość lub część kwoty wspólnotowej pomocy finansowej, której płatność została zawieszona zgodnie z ust. 1. Takie anulowanie może nastąpić wyłącznie po zawieszeniu na 12 miesięcy przedmiotowej płatności.

3. Przed podjęciem środków, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja informuje na piśmie dane państwo członkowskie o brakach, jakie stwierdziła w jego systemie kontroli, oraz o zamiarze podjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2, i wzywa je do podjęcia działań naprawczych w terminie ustalonym przez nią w zależności od wagi naruszenia; okres ten nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

4. Jeżeli państwo członkowskie nie udzieli odpowiedzi na pismo, o którym mowa w ust. 3, w terminie ustalonym zgodnie z tym ustępem, Komisja może podjąć decyzję, o której mowa w ust. 1 lub 2, na podstawie informacji dostępnych w danym momencie.

5. Część płatności, która może zostać zawieszona lub anulowana, jest proporcjonalna do charakteru i znaczenia, jakie ma naruszenie przepisów mających zastosowanie do ochrony, kontroli, inspekcji lub egzekwowania popełnione przez państwo członkowskie, oraz wagi zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub skutecznego funkcjonowania wspólnotowego systemu kontroli i egzekwowania, a także uwzględnia stopień, w jakim to naruszenie wpływa lub może wpłynąć na skuteczność finansowanych środków. Jest ona ustalana przy wzięciu pod uwagę względnego udziału działalności połowowej lub działalności związanej z rybołówstwem, której dotyczy naruszenie przepisów, w ramach środków finansowanych z pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, i jest tym względny udziałem ograniczona.

6. Decyzje na mocy niniejszego artykułu podejmowane są z należyty uwzględnieniem wszelkich odpowiednich okoliczności oraz w taki sposób, aby istniał rzeczywisty ekonomiczny związek pomiędzy przedmiotem naruszenia przepisów a środkiem, do którego odnosi się wspólnotowa pomoc finansowa, której płatność została zawieszona lub anulowana.

7. Zawieszenie zostaje przerwane, jeżeli warunki ustanowione w ust. 1 nie są już spełniane.

8. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

ROZDZIAŁ II

Zamykanie łowisk

Artykuł 104

Zamykanie łowisk z powodu niezgodności z celami wspólnej polityki rybołówstwa

1. Jeżeli państwo członkowskie nie przestrzega swoich obowiązków dotyczących realizacji planu wieloletniego i jeżeli Komisja ma dowód, że nieprzestrzeganie tych obowiązków stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada, Komisja może tymczasowo zamknąć łowiska, których dotyczą te uchybienia, dla danego państwa członkowskiego.

2. Komisja przekazuje swoje ustalenia na piśmie oraz odpowiednią dokumentację danemu państwu członkowskiemu i ustala termin nieprzekraczający dziesięciu dni roboczych, w którym państwo członkowskie musi wykazać, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy państwo członkowskie nie odpowie na wniosek Komisji w terminie ustalonym w ust. 2 lub jeżeli odpowiedź zostaje uznana za niezadowalającą lub jasno wskazuje, że niezbędne środki nie zostały wdrożone.

4. Komisja odstępuje od zamknięcia po przedstawieniu przez państwo członkowskie pisemnego i zadowalającego Komisję dowodu świadczącego o tym, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

ROZDZIAŁ III

Odliczanie i przenoszenie kwot i nakładu połowowego

Artykuł 105

Odliczanie kwot

1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło kwoty, które zostały mu przyznane, dokonuje odliczeń od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku przekroczenia przyznanej w danym roku państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja dokonuje odliczeń od rocznej kwoty, przydziału lub udziału państwa członkowskiego, które dokonało przełowienia, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:

Stopień przełowienia w stosunku do dozwolonych wielkości wyładunków	Mnożnik
Do 5 % włącznie	Przełowienie * 1,0
Powyżej 5 % do 10 % włącznie	Przełowienie * 1,1
Powyżej 10 % do 20 % włącznie	Przełowienie * 1,2
Powyżej 20 % do 40 % włącznie	Przełowienie * 1,4
Powyżej 40 % do 50 % włącznie	Przełowienie * 1,8
Każde przełowienie powyżej 50 %	Przełowienie * 2,0

Jednakże we wszystkich przypadkach przełowienia odnoszących się do dozwolonych wyładunków wynoszących co najwyżej 100 ton zastosowanie ma odliczenie równe przełowieniu * 1,00.

3. Oprócz mnożnika, o którym mowa w ust. 2, zastosowanie ma mnożnik wynoszący 1,5, jeżeli:

- państwo członkowskie wielokrotnie przekraczało w trakcie poprzednich dwóch lat przyznaną mu kwotę, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad i przełowienia te podlegały odliczeniom, o których mowa w ust. 2;
- w dostępnych opiniach naukowych, technicznych i ekonomicznych, a w szczególności w sprawozdaniach sporządzonych przez STECF, stwierdzono, że przełowienie stanowi poważne zagrożenie dla ochrony danego stada; lub
- stado jest objęte planem wieloletnim.

4. W przypadku przekroczenia przyznanej w latach wcześniejszych państwu członkowskiemu kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad Komisja po konsultacji z danym państwem członkowskim może zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119, dokonać odliczeń kwot od przyszłych kwot tego państwa członkowskiego, aby uwzględnić poziom przełowienia.

5. Jeżeli odliczenie zgodne z ust. 1 i 2 nie może być dokonane względem kwoty, przydziału lub udziału w stadzie lub grupie stad, które zostały przełowione, ponieważ kwota, przydział lub udział w stadzie lub grupie stad nie jest przyznany danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja po konsultacji z danym państwem członkowskim może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od kwot dotyczących innych stad lub grup stad przyznanych temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym lub o tej samej wartości handlowej zgodnie z ust. 1.

6. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności ustalania danych ilości, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 106

Odliczanie nakładu połowowego

1. Gdy Komisja ustali, że państwo członkowskie przekroczyło nakład połowowy, który został mu przyznany, dokonuje odliczeń od przyszłego nakładu połowowego tego państwa członkowskiego.

2. Jeżeli nakład połowowy w obszarze geograficznym lub na łowisku dostępnym państwu członkowskiemu został przekroczony, Komisja dokonuje odliczeń od nakładu połowowego dostępnego państwu członkowskiemu w danym obszarze geograficznym lub łowisku, w następnym roku lub w następnych latach, przy zastosowaniu mnożnika zgodnie z następującą tabelą:

Stopień przekroczenia dostępnego nakładu połowowego	Mnożnik
Do 5 % włącznie	Przekroczenie * 1,0
Powyżej 5 % do 10 % włącznie	Przekroczenie * 1,1
Powyżej 10 % do 20 % włącznie	Przekroczenie * 1,2
Powyżej 20 % do 40 % włącznie	Przekroczenie * 1,4
Powyżej 40 % do 50 % włącznie	Przekroczenie * 1,8
Każde przekroczenie powyżej 50 %	Przekroczenie * 2,0

3. Jeżeli odliczenie zgodne z ust. 2 nie może być dokonane względem maksymalnego dozwolonego nakładu połowowego, który został przekroczony jako taki, ponieważ taki maksymalny dozwolony nakład połowowy nie jest dostępny danemu państwu członkowskiemu lub nie jest wystarczający, wówczas Komisja może w następnym roku lub w następnych latach dokonać odliczeń od nakładu połowowego dostępnego temu państwu członkowskiemu w tym samym obszarze geograficznym zgodnie z ust. 2.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności ustalania danego nakładu połowowego, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 107

Odliczanie kwot z powodu nieprzestrzegania zasad wspólnej polityki rybołówstwa

1. Jeżeli istnieją dowody, że przepisy dotyczące stad objętych planami wieloletnimi nie są przestrzegane przez państwo członkowskie i że może z tego wynikać poważne zagrożenie dla ochrony tych stad, Komisja może w następnym roku lub następnych latach dokonać odliczeń od rocznych kwot, przydziałów lub udziałów w stadzie lub grupie stad przyznanych temu państwu członkowskiemu, stosując zasadę proporcjonalności, z uwzględnieniem szkód poczynionych tym stadom.

2. Komisja przekazuje swoje ustalenia na piśmie danemu państwu członkowskiemu i ustala termin nieprzekraczający 15 dni roboczych, w którym państwo członkowskie musi wykazać, że łowisko może być bezpiecznie eksploatowane.

3. Środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy państwo członkowskie nie odpowie na wniosek Komisji w terminie ustalonym w ust. 2 lub jeżeli odpowiedź zostaje uznana za niezadowalającą lub jasno wskazuje, że niezbędne środki nie zostały wdrożone.

4. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności ustalania danych ilości, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 119.

ROZDZIAŁ IV

Środki nadzwyczajne

Artykuł 108

Środki nadzwyczajne

1. Jeżeli istnieją dowody, w tym dowody oparte na wynikach kontroli wyrwykowych przeprowadzonych przez Komisję, świadczące o tym, że działalność połowowa lub środki przyjęte przez państwo członkowskie lub państwa członkowskie są niezgodne ze środkami ochrony i zarządzania przyjętymi w ramach planów wieloletnich lub zagrażają ekosystemowi morskemu oraz że sytuacja wymaga natychmiastowego podjęcia działań, Komisja może, na nalezycie umotywowany wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, ustanowić środki nadzwyczajne na maksymalny okres sześciu miesięcy. Komisja może podjąć nową decyzję o przedłużeniu stosowania środków nadzwyczajnych na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy.

2. Środki nadzwyczajne, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do zagrożenia i mogą nimi być między innymi:

- a) zawieszenie działalności połowowej statków pływających pod banderą danych państw członkowskich;
- b) zamykanie łowisk;

- c) zakazanie wspólnotowym operatorom przyjmowania wyładunków, umieszczania w sadzach w celu tuczenia i w celach chowu lub przeładunków ryb i produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą danych państw członkowskich;
- d) zakaz wprowadzania do obrotu lub wykorzystania do innych komercyjnych celów ryb i produktów rybołówstwa złowionych przez statki pływające pod banderą danych państw członkowskich;
- e) zakaz dostarczania żywych ryb przeznaczonych do chowu w wodach podlegających jurysdykcji danych państw członkowskich;
- f) zakaz przyjmowania żywych ryb złowionych przez statki pływające pod banderą danego państwa członkowskiego do celów chowu w wodach podlegających jurysdykcji innych państw członkowskich;
- g) zakaz dokonywania połowów przez statki rybackie pływające pod banderą danego państwa członkowskiego w wodach podlegających jurysdykcji innych państw członkowskich;
- h) odpowiednia zmiana danych dotyczących połowów przekazywanych przez państwa członkowskie.
3. Państwo członkowskie przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 1, jednocześnie Komisji i danym państwu członkowskim. Pozostałe państwa członkowskie mogą przedłożyć Komisji swoje uwagi na piśmie w terminie pięciu dni roboczych od otrzymania wniosku. Komisja podejmuje decyzję w terminie 15 dni roboczych od otrzymania wniosku.
4. Środki nadzwyczajne mają skutek natychmiastowy. Powiadamia się o nich dane państwa członkowskie i publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Dane państwa członkowskie mogą się odwołać od decyzji Komisji do Rady w terminie 15 dni roboczych od otrzymania powiadomienia.
6. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie miesiąca od daty otrzymania odwołania.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie dane zapisane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem były dokładne, kompletne i były składane z zachowaniem terminów określonych w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. W szczególności:
- a) państwa członkowskie prowadzą kontrole krzyżowe, analizy i weryfikacje następujących danych za pomocą automatycznych algorytmów i mechanizmów komputerowych:
- (i) dane systemu monitorowania statków;
  - (ii) dane dotyczące działalności połowowej, w szczególności z dziennika połowowego, deklaracji wyładunkowej, deklaracji przeładunkowej i uprzedniego powiadomienia;
  - (iii) dane zawarte w deklaracjach przejęcia, dokumentach przewozowych i dokumentach sprzedaży;
  - (iv) dane zawarte w licencjach połowowych i upoważnieniach do połowów;
  - (v) dane na temat sprawozdań z inspekcji;
  - (vi) dane na temat mocy silnika;
- b) następujące dane są również poddawane, w stosownym przypadku, kontroli krzyżowej, analizie i weryfikacji:
- (i) dane z systemu wykrywania statków;
  - (ii) dane dotyczące obserwacji;
  - (iii) dane związane z międzynarodowymi porozumieniami w sprawie połowów;
  - (iv) dane dotyczące wejść na obszary połowowe i na obszary morskie, na których mają zastosowanie przepisy szczegółowe w sprawie dostępu do wód i zasobów, na obszary regulowane przez regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem i podobne organizacje oraz na wody państwa trzeciego, a także dane dotyczące wyjść z tych obszarów i wód;
  - (v) dane z systemu automatycznej identyfikacji.

TYTUŁ XII

DANE I INFORMACJE

ROZDZIAŁ I

Analiza i audyt danych

Artykuł 109

Ogólne zasady analizy danych

1. Nie później niż do dnia 31 grudnia 2013 r. państwa członkowskie tworzą komputerową bazę danych do celów zatwierdzania danych zapisanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz system zatwierdzania.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby daty otrzymania, wprowadzenia, zatwierdzenia danych oraz daty podjęcia działań następczych w związku z wykrytymi niespójnościami były wyraźnie widoczne w bazie danych.

3. System zatwierdzania umożliwia natychmiastowe wykrywanie niespójności, błędów i brakujących informacji w danych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby baza danych wyraźnie wyświetlała wszelkie niespójności danych wykryte przez system zatwierdzania danych. Baza danych zaznacza również wszystkie dane, które zostały skorygowane, oraz podaje przyczynę tej korekty.

5. W razie wykrycia niespójności danych dane państwo członkowskie podejmuje niezbędne postępowania wyjaśniające i, jeżeli istnieją powody do tego, by podejrzewać, że dopuszczono się naruszenia przepisów, podejmuje niezbędne działania.

7. Jeżeli dane, o których mowa w ust. 2, nie zostają przekazane drogą elektroniczną, państwa członkowskie zapewniają ich natychmiastowe ręczne wprowadzenie do bazy danych.

8. Państwa członkowskie ustanawiają krajowy plan wdrożenia systemu zatwierdzania obejmującego dane wymienione w ust. 2 lit. b) i c) oraz działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności. Plan ten pozwoli państwom członkowskim na określenie priorytetów zatwierdzania i kontroli krzyżowych oraz dalszych działań podjętych w następstwie wykrycia niespójności na podstawie zarządzania ryzykiem. Plan zostanie przekazany Komisji do zatwierdzenia do dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja zatwierdzi plany przed dniem 1 lipca 2012 r. po zapewnieniu państwom członkowskim możliwości wprowadzenia poprawek. Zmiany planu przekazuje się co roku Komisji do zatwierdzenia.

9. Jeżeli w następstwie własnych postępowań wyjaśniających Komisja wykryła niespójności w danych wprowadzonych do bazy danych państwa członkowskiego – oraz po przedstawieniu dokumentacji i skonsultowaniu się z danym państwem członkowskim – może zażądać od państwa członkowskiego zbadania powodów wystąpienia tych niespójności i, w razie potrzeby, skorygowania tych danych.

10. Uznaje się, że bazy danych stworzone i dane zebrane przez państwa członkowskie, o których to bazach danych i danych mowa w niniejszym rozporządzeniu, są autentyczne zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym.

Artykuł 110

Dostęp do danych

1. Państwa członkowskie zapewniają Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu zdalny dostęp do wszelkich danych, o których mowa w art. 115, w każdej chwili i bez uprzedzenia. Ponadto Komisja ma możliwość ręcznego i automatycznego ściągania tych danych za każdy okres i dla każdej liczby statków rybackich.

2. Państwa członkowskie umożliwiają dostęp urzędnikom Komisji na podstawie elektronicznych zaświadczeń wydawanych przez Komisję lub wyznaczony przez nią organ.

Dostęp ten jest umożliwiany w bezpiecznej części internetowych stron państw członkowskich, o których mowa w art. 115.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 i 2, państwa członkowskie mogą do dnia 30 czerwca 2012 r. wraz z Komisją lub organem przez nią wyznaczonym przeprowadzać projekty pilotażowe dotyczące zdalnego dostępu w czasie rzeczywistym do danych państw członkowskich dotyczących uprawnień do połowów zapisanych i zweryfikowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W przypadku gdy Komisja i dane państwo członkowskie są usatysfakcjonowane wynikiem danego projektu pilotażowego i jeżeli zdalny dostęp działa tak, jak uzgodniono, dane państwo członkowskie nie będzie już dłużej zobowiązane do składania sprawozdań z uprawnień do połowów, jak to przewidziano w art. 33 ust. 2 i 8. Rozważone i przetestowane zostaną: format i procedury dotyczące dostępu do danych. Państwa członkowskie poinformują Komisję przed dniem 1 stycznia 2012 r. o tym, czy planują przeprowadzać projekty pilotażowe. Od dnia 1 stycznia 2013 r. Rada może podjąć decyzję o innym sposobie i częstotliwości przekazywania Komisji danych przez państwa członkowskie.

Artykuł 111

Wymiana danych

1. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi państwami członkowskimi i, w stosownym przypadku, Komisją lub organem przez nią wyznaczonym; w szczególności dotyczy to:

- danych z systemu monitorowania statków (VMS), gdy ich statki przebywają na wodach innych państw członkowskich;
- informacji zawartych w dzienniku połowowym, gdy ich statki dokonują połowów na wodach innych państw członkowskich;
- deklaracji wyładunkowych i deklaracji przeładunkowych, gdy operacje te mają miejsce w portach innych państw członkowskich;
- uprzednich powiadomień, gdy port, którego one dotyczą, znajduje się w innym państwie członkowskim.

2. Każde nadbrzeżne państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi państwami członkowskimi i, w stosownym przypadku, Komisją lub organem przez nią wyznaczonym, w szczególności przez przesłanie:

- informacji z dokumentów sprzedaży dla państwa członkowskiego bandery, gdy pierwsza sprzedaż pochodzi ze statku rybackiego innego państwa członkowskiego;
- informacji z deklaracji przejęcia, gdy ryby są przechowywane w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie bandery lub państwo wyładunku;
- informacji z dokumentów sprzedaży i deklaracji przejęcia dla państwa członkowskiego, w którym nastąpił wyładunek.

3. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału, w szczególności dotyczące sprawdzania jakości, przestrzegania terminów przekazania danych, kontroli krzyżowych, analiz, weryfikacji danych i ustanowienia znormalizowanego formatu ściągania i wymiany danych są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

ROZDZIAŁ II

Poufność danych

Artykuł 112

Ochrona danych osobowych

1. Niniejsze rozporządzenie nie narusza i w żaden sposób nie wpływa na poziom ochrony poszczególnych osób w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego i krajowego, a w szczególności nie zmienia ani obowiązków państw członkowskich związanych z przetwarzaniem przez nie danych osobowych na mocy dyrektywy 95/46/WE, ani obowiązków instytucji i organów wspólnotowych związanych z przetwarzaniem przez nie danych osobowych na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 podczas wypełniania ich zadań.

2. Prawa osób w odniesieniu do ich danych rejestracyjnych przetwarzanych w systemach krajowych są wykonywane zgodnie z prawem państwa członkowskiego, które przechowywało ich dane osobowe, a w szczególności z przepisami wykonującymi dyrektywę 95/46/WE, a w odniesieniu do ich danych rejestracyjnych przetwarzanych w systemach wspólnotowych – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Artykuł 113

Poufność tajemnicy zawodowej i handlowej

1. Państwa członkowskie i Komisja podejmują wszelkie niezbędne kroki w celu zadbania o to, by dane zebrane i otrzymane w ramach niniejszego rozporządzenia były traktowane zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi tajemnicy zawodowej i handlowej w odniesieniu do danych.

2. Dane wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi i z Komisją nie są przekazywane osobom innym niż te osoby pracujące w instytucjach państw członkowskich lub Wspólnoty, które z uwagi na pełnione funkcje muszą mieć dostęp do takich danych, chyba że państwa członkowskie przekazujące dane udzieliły na to wyraźnej zgody.

3. Dane, o których mowa w ust. 1, nie są wykorzystywane w żadnym innym celu niż cel przewidziany w niniejszym rozporządzeniu, chyba że organy przekazujące dane udzieliły wyraźnej zgody na wykorzystanie danych do innych celów i pod warunkiem że przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu otrzymującego dane nie zabraniają takiego wykorzystania.

4. Dane przekazane w ramach niniejszego rozporządzenia osobom pracującym dla właściwych organów, sądów, innych organów publicznych i Komisji lub wyznaczonego przez nią organu, których ujawnienie przyniosłoby szkodę w odniesieniu do:

- a) ochrony prywatności i integralności jednostki, zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym ochrony danych osobowych;
- b) interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej;
- c) postępowania sądowego lub porady prawnej; lub
- d) zakresu inspekcji lub postępowań wyjaśniających;

podlegają obowiązującym przepisom dotyczącym poufności. Informacje mogą być zawsze ujawnione, gdy okaże się to konieczne do zaprzestania lub zakazania naruszania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, objęte są taką samą ochroną jak podobne dane na mocy ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymuje, oraz na mocy odpowiednich przepisów mających zastosowanie do instytucji wspólnotowych.

6. Niniejszy artykuł nie może być traktowany jako przeszkoda w wykorzystywaniu danych uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia w ramach działań i postępowań prawnych podjętych wskutek nieprzebrzegania przepisów wspólnej polityki

rybołówstwa. Właściwe organy państwa członkowskiego przekazującego dane są informowane o wszelkich przypadkach wykorzystywania tych danych do tych celów.

7. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków wynikających z międzynarodowych konwencji, dotyczących wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

ROZDZIAŁ III

Oficjalne strony internetowe

Artykuł 114

Oficjalne strony internetowe

1. Do celów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie tworzy przed dniem 1 stycznia 2012 r. oficjalną stronę internetową dostępną przez Internet i zawierającą informacje wymienione w art. 115 i 116. Państwa członkowskie przekazują Komisji adres internetowy swojej oficjalnej strony internetowej. Komisja może podjąć decyzję o opracowaniu wspólnych norm i procedur w celu zapewnienia przejrzystej komunikacji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi, Wspólnotową Agencją Kontroli Rybołówstwa i Komisją, w tym przekazywania regularnych zwięzłych informacji na temat danych dotyczących działalności połowowej w stosunku do uprawnień do połowów.

2. Oficjalna strona internetowa każdego państwa członkowskiego składa się z części dostępnej publicznie i części bezpiecznej. Na tej stronie internetowej każde państwo członkowskie ustanawia, prowadzi i aktualizuje zbiory danych niezbędne do celów kontroli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 115

Publicznie dostępna część strony internetowej

W publicznie dostępnej części stron internetowych państwa członkowskie niezwłocznie podają następujące dane – lub podają do nich bezpośrednie łącze:

- a) nazwy i adresy właściwych organów odpowiadających za wydawanie licencji połowowych i upoważnień do połowów, o których mowa w art. 7;
- b) wykaz portów wyznaczonych do przeladunku, o których mowa w art. 20, z określeniem godzin ich pracy;
- c) miesiąc po wejściu w życie planu wieloletniego oraz po zatwierdzeniu przez Komisję – wykaz wyznaczonych portów, o których mowa w art. 43, z określeniem godzin pracy i, w terminie następnym 30 dni, związane z nimi warunki zapisywania i zgłaszania ilości w odniesieniu do każdego wyładunku gatunków objętych planem wieloletnim;
- d) decyzję o doraźnym zamknięciu określającą jasno geograficzny obszar łowisk, których dotyczy zamknięcie, czas trwania zamknięcia oraz warunki regulujące połowy w tym obszarze podczas zamknięcia, o czym mowa w art. 53 ust. 2;

- e) szczegółowe informacje dotyczące punktu kontaktowego do przekazywania lub przedstawiania dzienników połowowych, uprzednich powiadomień, deklaracji przeładunkowych, deklaracji wyładunkowych, dokumentów sprzedaży, deklaracji przejęcia i dokumentów przewozowych, o których mowa w art. 14, 17, 20, 23, 62, 66 i 68;
- f) mapę ze współrzędnymi obszaru objętego tymczasowym doraźnym zamknięciem, o którym mowa w art. 54, z określeniem czasu trwania zamknięcia oraz warunków regulujących połowy w tym obszarze w trakcie zamknięcia;
- g) decyzję o zamknięciu łowiska na mocy art. 35 oraz wszelkie niezbędne szczegółowe informacje.

Artykuł 116

Bezpieczna część strony internetowej

1. W bezpiecznej części swojej strony internetowej każde państwo członkowskie tworzy, prowadzi i aktualizuje dostęp do następujących wykazów i baz danych:
  - a) wykaz urzędników odpowiadających za inspekcje, o których mowa w art. 74;
  - b) elektroniczna baza danych do przetwarzania sporządzonych przez urzędników sprawozdań z inspekcji i z nadzoru, o których mowa w art. 78;
  - c) komputerowe pliki systemu monitorowania statków zapisane przez jego ośrodek monitorowania rybołówstwa, o którym mowa w art. 9;
  - d) elektroniczna baza danych zawierająca wykaz wszystkich licencji połowowych i upoważnień do połowów wydanych i zarządzanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wraz z jasnym wskazaniem ustalonych warunków i informacji dotyczących wszelkich zawiesznień i cofnięć;
  - e) sposób mierzenia nieprzerwanego okresu 24 godzin, o którym mowa w art. 26 ust. 6;
  - f) elektroniczna baza danych zawierająca wszystkie istotne informacje dotyczące uprawnień do połowów, o których mowa w art. 33;
  - g) krajowe programy działań kontrolnych, o których mowa w art. 46;
  - h) elektroniczna baza danych, o której mowa w art. 109, umożliwiająca weryfikację kompletności i jakości zgromadzonych danych.
2. Każde państwo członkowskie zapewnia:
  - a) Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu zdalny dostęp do wszystkich danych, o których mowa w niniejszym artykule, za pośrednictwem bezpiecznego połączenia internetowego przez 24 godziny na dobę i siedem dni w tygodniu;
  - b) bezpośrednią elektroniczną wymianę odpowiednich informacji z innymi państwami członkowskimi i Komisją lub wyznaczonym przez nią organem.

3. Państwo członkowskie umożliwia dostęp urzędnikom Komisji na podstawie elektronicznych zaświadczeń wydawanych przez Komisję lub wyznaczony przez nią organ.

4. Dane zawarte w bezpiecznej części strony internetowej dostępne są wyłącznie dla określonych użytkowników upoważnionych do tego celu albo przez dane państwo członkowskie, albo przez Komisję lub wyznaczony przez nią organ. Dane udostępniane tym osobom ograniczają się do danych, których potrzebują one do wykonywania swoich zadań i działań mających na celu zapewnienie przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa i z tego względu podlegają przepisom regulującym poufność korzystania z takich danych.

5. Dane zawarte w bezpiecznej części strony internetowej przechowywane są tak długo jak to konieczne do celów niniejszego rozporządzenia, ale zawsze przez co najmniej trzy lata kalendarzowe, licząc od roku następującego po roku, w którym informacje zostały zapisane. Dane osobowe, które zgodnie z niniejszym rozporządzeniem mają być wymienione do użytku historycznego, statystycznego lub naukowego, są wymieniane jedynie w formie anonimowej lub, jeżeli jest to niemożliwe, z zaktualizowaną tożsamością podmiotu danych.

6. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego rozdziału są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

TYTUŁ XIII

WYKONANIE

Artykuł 117

Współpraca administracyjna

1. W celu zapewnienia przestrzegania niniejszego rozporządzenia organy odpowiedzialne za wykonanie niniejszego rozporządzenia w państwach członkowskich współpracują ze sobą, z właściwymi organami państw trzecich, z Komisją oraz z wyznaczonym przez nią organem.

2. Na potrzeby, o których mowa w ust. 1, ustanawia się system wzajemnej pomocy obejmujący przepisy dotyczące wymiany informacji w odpowiedzi na złożony wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Państwa członkowskie, w których miała miejsce działalność połowowa, przekazują Komisji, na jej wniosek i drogą elektroniczną, wszelkie odpowiednie informacje w tym samym czasie, kiedy są one przekazywane państwu członkowskiemu bandery statku rybackiego.

4. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 118

Obowiązki w zakresie sprawozdawczości

1. Co pięć lat państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdania dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Na podstawie sprawozdań złożonych przez państwa członkowskie oraz na podstawie własnych obserwacji Komisja sporządza co pięć lat sprawozdanie, które przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Ocena skutków niniejszego rozporządzenia dla wspólnej polityki rybołówstwa zostanie przeprowadzona przez Komisję pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie określające przepisy, które zostały zastosowane do sporządzenia sprawozdań na temat danych podstawowych.

5. Szczegółowe przepisy dotyczące treści i formy sprawozdań sporządzanych przez państwa członkowskie do celów zastosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 119.

Artykuł 119

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. W przypadku odesłania do niniejszego artykułu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

TYTUŁ XI

ZMIANY I UCHYLENIA

Artykuł 120

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 768/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 768/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„i) pomoc w jednolitym wdrażaniu systemu kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w szczególności:

— zorganizowanie koordynacji operacyjnej działań w zakresie kontroli prowadzonych przez państwa członkowskie w celu wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, programów kontroli dotyczących nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN) oraz międzynarodowych programów kontroli i inspekcji,

— inspekcji koniecznych do wypełnienia działań Agencji zgodnie z art. 17a.”;

2) w art. 5

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koordynacja operacyjna prowadzona przez Agencję obejmuje kontrolę wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu poprawy koordynacji między państwami członkowskimi Agencja może ustanawiać plany operacyjne z danymi państwami członkowskimi i koordynować ich wdrażanie.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Wsparcie Komisji i państw członkowskich

Agencja wspiera Komisję i państwa członkowskie w optymalnym, jednolitym i skutecznym wypełnianiu ich obowiązków wynikających z przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w zwalczaniu połowów NNN, i w ich stosunkach z państwami trzecimi. Agencja w szczególności:

a) określa i opracowuje podstawowy program nauczania na potrzeby szkolenia instruktorów z inspektoratów rybołówstwa państw członkowskich oraz zapewnia dodatkowe kursy i seminaria szkoleniowe tym urzędnikom oraz pozostałemu personelowi zaangażowanemu w działania w zakresie kontroli i inspekcji;

b) określa i opracowuje podstawowy program nauczania na potrzeby szkolenia inspektorów wspólnotowych przed ich pierwszym rozmieszczeniem oraz regularnie zapewnia tym urzędnikom dodatkowe uaktualnione szkolenia i seminaria;

c) na wniosek państw członkowskich zajmuje się wspólnym udzielaniem zamówień publicznych na zakup towarów i usług związanych z działaniami w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonymi przez państwa członkowskie, jak również przygotowuje i koordynuje wdrażanie przez państwa członkowskie wspólnych projektów pilotażowych;

d) opracowuje wspólne procedury operacyjne dotyczące wspólnych działań w zakresie kontroli i inspekcji prowadzonych przez dwa państwa członkowskie lub większą ich liczbę;

e) opracowuje kryteria dotyczące wymiany środków kontroli i inspekcji pomiędzy państwami członkowskimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi a państwami trzecimi, a także kryteria dotyczące zapewniania takich środków przez państwa członkowskie;

f) przeprowadza analizę ryzyka na podstawie danych dotyczących połowów, wyładunków i nakładu połowowego oraz analizę ryzyka dotyczącą nieraportowanych wyładunków, zawierającą w szczególności porównanie danych dotyczących połowów i przywozu z danymi dotyczącymi wywozu i spożycia krajowego;

g) opracowuje, na wniosek Komisji lub państw członkowskich, wspólne metody i procedury w zakresie inspekcji;

h) pomaga państwom członkowskim – na ich wniosek – wypełniać ich obowiązki wspólnotowe i międzynarodowe, w tym obowiązki w zakresie zwalczania połowów NNN, a także obowiązki wynikające z członkostwa w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem;

- i) wspiera i koordynuje rozwój jednolitych metod zarządzania ryzykiem w dziedzinach podlegających jej kompetencjom;
- j) koordynuje i wspiera współpracę między państwami członkowskimi i wspólne normy w zakresie rozwoju planów kontroli wrywkowych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system kontroli zapewniający zgodność z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa (*).

(*) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.”;

- 4) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Wykonywanie obowiązków Wspólnoty związanych z kontrolą i inspekcją

1. Agencja koordynuje na wniosek Komisji – poprzez opracowywanie wspólnych planów rozmieszczenia – działania związane z kontrolą i inspekcją prowadzone przez państwa członkowskie na podstawie międzynarodowych programów kontroli i inspekcji.

2. Agencja może nabywać, wynajmować lub czarterować sprzęt niezbędny do wdrażania wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w ust. 1.”;

- 5) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Realizacja indywidualnych programów kontroli i inspekcji

1. Poprzez wspólne plany rozmieszczenia Agencja koordynuje wdrażanie indywidualnych programów kontroli i inspekcji ustanowionych zgodnie z art. 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Agencja może nabywać, wynajmować lub czarterować sprzęt niezbędny do wdrażania wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w ust. 1.”;

- 6) po rozdziale III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIa

KOMPETENCJE AGENCJI

Artykuł 17a

Wyznaczanie urzędników Agencji na inspektorów wspólnotowych

Urzednicy Agencji mogą zostać wyznaczeni, na wodach międzynarodowych, na inspektorów wspólnotowych zgodnie z art. 79 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 17b

Środki Agencji

Agencja w miarę potrzeb:

- a) wydaje podręczniki dotyczące zharmonizowanych norm w zakresie inspekcji;
- b) opracowuje wytyczne określające najlepsze praktyki w zakresie kontroli wspólnej polityki rybołówstwa, w tym w odniesieniu do szkolenia urzędników prowadzących kontrole, i regularnie je aktualizuje;
- c) zapewnia Komisji wsparcie techniczne i administracyjne niezbędne do wykonywania jej zadań.

Artykuł 17c

Współpraca

1. Państwa członkowskie i Komisja współpracują z Agencją i zapewniają jej pomoc niezbędną do wykonywania jej zadań.

2. Uwzględniając różnice pomiędzy systemami prawnymi poszczególnych państw członkowskich, Agencja ułatwia współpracę pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją przy opracowywaniu zharmonizowanych norm w zakresie kontroli zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym oraz z uwzględnieniem najlepszych praktyk w państwach członkowskich, a także uzgodnionych norm międzynarodowych.

Artykuł 17d

Jednostka kryzysowa

1. Jeżeli Komisja, z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej dwóch państw członkowskich, stwierdzi występowanie sytuacji stanowiącej bezpośrednie, pośrednie lub potencjalne poważne ryzyko dla wspólnej polityki rybołówstwa i jeżeli temu ryzyku nie można zapobiec ani go wyeliminować lub zmniejszyć za pomocą istniejących środków ani nie można nim w odpowiedni sposób zarządzać, Agencja jest o tym natychmiast powiadamiana.

2. Po otrzymaniu powiadomienia Komisji lub z własnej inicjatywy Agencja tworzy natychmiast jednostkę kryzysową i informuje o tym Komisję.

Artykuł 17e

Zadania jednostki kryzysowej

1. Utworzona przez Agencję jednostka kryzysowa odpowiada za gromadzenie i ocenę wszelkich stosownych informacji oraz identyfikowanie dostępnych możliwości w celu zapobieżenia, wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka dla wspólnej polityki rybołówstwa w sposób możliwie jak najbardziej skuteczny i szybki.

2. Jednostka kryzysowa może żądać pomocy od każdego organu publicznego lub osoby prywatnej, której kompetencje uznałaby za niezbędne do skutecznego zareagowania w sytuacji nadzwyczajnej.

3. Agencja zapewnia niezbędną koordynację, aby umożliwić odpowiednią reakcję we właściwym czasie.

4. W stosownym przypadku jednostka kryzysowa informuje opinię publiczną o występującym ryzyku i o podjętych środkach.

Artykuł 17f

Wieloletni program prac

1. W wieloletnim programie prac Agencji ustanawia się jej cele ogólne, uprawnienia, zadania, wskaźniki wykonania i priorytety każdego działania Agencji na okres pięciu lat. Przedmiotowy plan obejmuje przedstawienie planu w zakresie polityki kadrowej i oceny środków budżetowych, jakie należy przeznaczyć na realizację celów ustalonych na ten pięcioletni okres.

2. Wieloletni program prac przedstawia się zgodnie z opracowanymi przez Komisję systemem i metodami zarządzania kosztami działań. Zostaje on przyjęty przez zarząd.

3. Program prac, o którym mowa w art. 23 ust. 2 lit. c), nawiązuje do wieloletniego programu prac. Jasno określa nowości, zmiany lub skreślenia w stosunku do programu prac z roku poprzedniego oraz postępy dokonane w realizacji priorytetów i celów ogólnych wieloletniego programu prac.

Artykuł 17g

Współpraca w zakresie gospodarki morskiej

Agencja przyczynia się do realizacji zintegrowanej polityki morskiej UE, w szczególności zawiera umowy administracyjne z innymi organami w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia po ich zatwierdzeniu przez zarząd. Dyrektor zarządzający informuje o nich Komisję i państwa członkowskie na wczesnym etapie negocjacji.

Artykuł 17h

Przepisy szczegółowe

Przepisy szczegółowe dotyczące wykonania niniejszego rozdziału są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Przepisy te mogą w szczególności dotyczyć opracowania planów reagowania w sytuacji nadzwyczajnej, ustanowienia jednostki kryzysowej oraz procedur praktycznych, które należy stosować.”.

Artykuł 121

Zmiany do innych rozporządzeń

1. W rozporządzeniu (WE) nr 847/96 skreśla się art. 5.
2. W rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002 wprowadza się następujące zmiany:

a) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Wspólnotowy system kontroli i egzekucji przepisów

Dostęp do wód i zasobów oraz prowadzenie działalności, jak to określono w art. 1, podlegają kontroli; egzekwuje się także przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W tym celu ustanawia się wspólnotowy system kontroli, inspekcji i egzekwowania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.”;

b) skreśla się art. 22–28.

3. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 811/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającym środki dla odnowy zasobów morskich północnego ⁽¹⁾ skreśla się art. 7, 8, 10, 11, 12 i 13.

4. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2115/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzającym program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku ⁽²⁾ skreśla się art. 7.

5. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym środki służące odnowieniu zasobów morskich nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego ⁽³⁾ skreśla się rozdział IV.

6. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 388/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiającym wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w Zatoce Biskajskiej ⁽⁴⁾ skreśla się rozdział IV.

7. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche ⁽⁵⁾ skreśla się rozdział IV.

8. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym ⁽⁶⁾ skreśla się rozdział IV.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 65 z 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 157 z 19.6.2007, s. 1.

9. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1098/2007 dnia 18 września 2007 r. ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów ⁽¹⁾ skreśla się art. 10 ust. 3 i 4, art. 11 ust. 2 i 3, art. 12, 13, 15, art. 18 ust. 2 i 3, art. 19 i 20, art. 22 akapit drugi, art. 23, 24 i 25.

10. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów ⁽²⁾ skreśla się art. 5 i 6.

11. W rozporządzeniu Rady (WE) nr 1342/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającym długoterminowy plan w zakresie zasobów dorsza i połowów tych zasobów ⁽³⁾ skreśla się art. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 i 29.

Artykuł 122

Uchylenia

1. Uchyla się rozporządzenie (EWG) nr 2847/93, z wyjątkiem art. 6, 8 i 11, które zostają uchylone ze skutkiem od daty wejścia w życie przepisów wykonawczych do art. 14, 21 i 23 niniejszego rozporządzenia, oraz z wyjątkiem art. 5, art. 9 ust. 5 i art. 13, 21 i 34, które zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

2. Rozporządzenie (WE) nr 1627/94 uchyla się ze skutkiem od daty wejścia w życie przepisów wykonawczych do art. 7 niniejszego rozporządzenia.

3. Rozporządzenie (WE) nr 1966/2006 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2009 r.

Artykuł 123

Odesłania

Odesłania do uchylonych rozporządzeń i przepisów skreślonych zgodnie z art. 121 traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku II.

TITLE XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 124

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Jednakże:

- a) art. 33 ust. 6 i 9, art. 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 i 84, art. 90 ust. 2, 3 i 4, art. 93 i 117 oraz art. 121 ust. 3–11 mają zastosowanie od dnia 1 stycznia 2011 r.;
- b) art. 6, 7, 14, 21 i 23 mają zastosowanie od dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych do nich;
- c) art. 92 stosuje się po upływie sześciu miesięcy od wejścia w życie przepisów wykonawczych do niego.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 20.

ZAŁĄCZNIK I

SZCZEGÓŁOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA W ZAKRESIE INSPEKЦИИ DLA PLANÓW WIELOLETNICH

Cel

1. Każde państwo członkowskie ustala szczegółowe wartości odniesienia dla inspekcji zgodnie z niniejszym załącznikiem.

Strategia

2. Inspekcja i nadzór działalności połowowej koncentrują się na statkach rybackich, które prawdopodobnie będą prowadzić połowy gatunków objętych planem wieloletnim. Inspekcje losowe w odniesieniu do przewozu i wprowadzania na rynek gatunków objętych planem wieloletnim stosuje się jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej w celu zbadania skuteczności inspekcji i nadzoru.

Priorytety

3. Różnym rodzajom narzędzi połowowych przypisuje się różne poziomy znaczenia, zależnie od stopnia, w jakim ograniczenia w uprawnieniach do połowów wpływają na floty. W związku z tym każde państwo członkowskie ustala szczegółowe priorytety.

Wartości docelowe

4. Najpóźniej miesiąc od daty wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego plan wieloletni państwa członkowskie wdrażają swoje harmonogramy inspekcji, uwzględniając cele wyznaczone poniżej.

Państwa członkowskie określają i opisują strategię kontroli wrywkowych, którą będą stosować.

Na żądanie Komisja uzyskuje dostęp do planu kontroli wrywkowych stosowanego przez państwo członkowskie.

a) Poziom inspekcji w portach

Zasadniczo poziom dokładności, jaki należy osiągnąć, powinien odpowiadać co najmniej poziomowi, jaki zostałby osiągnięty przy zastosowaniu prostej metody losowego wyboru, przy czym inspekcjami należy objąć 20 % wagi wszystkich wyładunków gatunków objętych planem wieloletnim w danym państwie członkowskim.

b) Poziom inspekcji w odniesieniu do wprowadzania na rynek

Inspekcja 5 % ilości gatunków objętych planem wieloletnim oferowanych do sprzedaży na aukcjach.

c) Poziom inspekcji na morzu

Elastyczna wartość odniesienia: do ustalenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze. Wartością odniesienia dla inspekcji na morzu jest liczba dni patrolowania na morzu obszarów objętych zarządzaniem, z możliwością ustalenia odrębnej wartości odniesienia dla dni patrolowania określonych obszarów.

d) Poziom nadzoru z powietrza

Elastyczna wartość odniesienia: do ustalenia po szczegółowej analizie działalności połowowej w każdym obszarze i uwzględniająca zasoby będące do dyspozycji państwa członkowskiego.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93	Niniejsze rozporządzenie
art. 1 ust. 1	art. 1 i 2
art. 1 ust. 2	art. 5 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 2
art. 2	art. 5
art. 3	art. 9
art. 4 ust. 1	art. 5
art. 4 ust. 2	art. 75
art. 5 lit. a) i b)	art. 74
art. 5 lit. c)	art. 8
art. 6	art. 14, 15 i 16
art. 7	art. 17 i 18
art. 8	art. 23, 24 i 25
art. 9 ust. 1, 2, 3, 4, 4a, 5, 6, 7, 8 i 9	art. 62, 63, 64, 65 i 68
art. 9 ust. 4b i 5	art. 66 i 67
art. 11	art. 20, 21 i 22
art. 13	art. 68
art. 14	art. 59
art. 15 ust. 1, 2 i 4	art. 33 i 34
art. 15 ust. 3	art. 36
art. 16	art. 117
art. 17	art. 5
art. 19	art. 112 i 113
tytuł IIA	tytuł IV rozdział I sekcja 2
art. 20 ust. 1	art. 47
art. 20 ust. 2	art. 49
art. 21 ust. 1	art. 33
art. 21 ust. 2	art. 35
art. 21 ust. 3	art. 36
art. 21 ust. 4	art. 37
art. 21a	art. 35
art. 21b	art. 34
art. 21c	art. 36
art. 23	art. 105
tytuł V	tytuł IV rozdział II i art. 109
art. 28 ust. 1	art. 56
art. 28 ust. 2	art. 57 i 70
art. 28 ust. 2a	art. 56
art. 29	art. 96, 97, 98 i 99
art. 30	art. 102
art. 31 ust. 1 i 2	art. 89 i 90
art. 31 ust. 4	art. 86

art. 32 ust. 1	art. 85
art. 32 ust. 2	art. 88
art. 33	art. 86
art. 34	art. 117
art. 34a	art. 117
art. 34b	art. 98
art. 34c	art. 95
art. 35	art. 118
art. 36	art. 119
art. 37	art. 112 i 113
art. 38	art. 3
art. 39	art. 122
art. 40	art. 124
Rozporządzenie (WE) nr 1627/94	Niniejsze rozporządzenie
całe rozporządzenie	art. 7
Rozporządzenie (WE) nr 847/96	Niniejsze rozporządzenie
art. 5	art. 106
Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 21	art. 1 i 2
art. 22 ust. 1	art. 6, 7, 8, 9, 14 i 75
art. 22 ust. 2	art. 58, 59, 62, 68 i 75
art. 23 ust. 3	art. 5 ust. 3, art. 5 ust. 5 i art. 11
art. 23 ust. 4	art. 105 i 106
art. 24	art. 5, tytuł VII i art. 71 i 91
art. 25	rozdziały III i IV tytułu VII i art. 89
art. 26 ust. 1	art. 96
art. 26 ust. 2	art. 108
art. 26 ust. 4	art. 36
art. 27 ust. 1	art. 96–99
art. 27 ust. 2	art. 101 i 102
art. 28 ust. 1	art. 117
art. 28 ust. 3	art. 80, 81 i 83
art. 28 ust. 4	art. 79
art. 28 ust. 5	art. 74
Rozporządzenie (WE) nr 811/2004	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 2
art. 8	art. 17
art. 10	art. 14 ust. 3
art. 11	art. 44
art. 12	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 2166/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 9	art. 14 ust. 3
art. 10	art. 60 ust. 1
art. 12	art. 44
art. 13	art. 60 ust. 6

Rozporządzenie (WE) nr 2115/2005	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 3
Rozporządzenie (WE) nr 388/2006	Niniejsze rozporządzenie
art. 7	art. 14 ust. 3
art. 8	art. 60 ust. 1
art. 10	art. 44
art. 11	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 509/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 6	art. 14 ust. 3
art. 8	art. 44
art. 9	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 676/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 10	art. 14 ust. 2
art. 11	art. 14 ust. 3
art. 12	art. 60 ust. 1
art. 14	art. 44
art. 15	art. 60 ust. 6
Rozporządzenie (WE) nr 1098/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 15	art. 14 ust. 3
art. 19	art. 60 ust. 1
art. 24	art. 46
Rozporządzenie (WE) nr 1342/2008	Niniejsze rozporządzenie
art. 19 ust. 1	art. 109 ust. 2
art. 19 ust. 2	art. 115
art. 20	art. 60
art. 22	art. 42
art. 23	art. 46
art. 24	art. 17
art. 25	art. 43
art. 26	art. 14 ust. 2
art. 27	art. 44
art. 28	art. 60 ust. 6